

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اخبار حالات کارزار تنبیه آفرین عساکر بکران قلم صحیح لاهور و ملتان

الحمد لله
الحمد لله

تالیف مرویدان سخن فارس مضارین فنی که آراغی و تقطیم منشی عجمه الکرم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست تاریخ پنجاب

۲	حمله اول از تاج پنجاب	۳۳	دو سرکار لایبور شکر شازده دمه
۳	اصل سکبان و طریق و ذنب ایشان	۳۴	تفصیل شکر شازده و کانه مند چه عهده اول
۵	سبب عداوت سکبان و مسلمانان	۳۵	نقل عهده دوم فیما بین کاراگر و زری
۶	حال رنجش و ولادتش و نبوت کشی سکبان	۳۶	تفصیل دشمنان و شکانه مند چه عهده دوم
۷	سبب کشتن و نوبتال سکبه میر رنجش	۳۷	نقل عهده نامه فیما بین کاراگر و زری راجه
۱۱	بیان شرح فساد سکبان و نظرف یابی	۳۸	کلاب سکبه مثل برده شرط
۱۲	در عمل سرکار انگلیشی و وقوع محاربهات	۳۹	رفتن دو صد مجاهد و شش ضرب تو سکبان
۱۳	جنگ اول سکبان با فوج انگریزی مقام	۴۰	بطرف کلکته که در جنگها دست فوج انگریزی
۱۴	جنگ دوم سکبان با فوج انگلیشی و فرورد	۴۱	تفصیل کشته می شد ضرب توپ سکبه و اسباب
۱۵	جنگ سوم سکبان با فوج انگلیشی در مقام الیول	۴۲	سکبان که بکلکته رفته
۱۶	نقل عجیب ضمیمه جنگ سوم	۴۳	باقی احوال و سیاست بود باقی در مقامات
۲۱	جنگ چهارم سکبان با سر انگلیشی در مقام	۴۴	سبب بلوای حایای لایبور و تریه اول
۲۲	نقل شهباز و اب کونر و جزل لارڈ	۴۵	سبب بلوای دوم
۲۳	لارڈ و تک بهادر	۴۶	بیان کثرت سپاه و آرسنگی فوج
۲۴	نقل شهباز و اب کونر و جزل لارڈ	۴۷	در عهد مهاراجه رنجش سکبه
۲۵	فهرست نذر و پیشکش راجه کلاب سکبه	۴۸	بیان آرسنگی فوج عالیجاه و قاسم علیا
۲۶	برای جناب لارڈ صاحب بهادر	۴۹	مواهبه بخاک که با سرکار کپسلی جنگیده بود
۲۷	شروط اربعه لارڈ صاحب بهادر در کلاب سکبه	۵۰	بیان شیخ و سیاست راجه رنجش سکبه و بزرگان
۲۸	وقت خوشه و خاصیت فوج انگلیشی از کلکته	۵۱	شبه از حال شرف الدوله و مراد تورانی
۲۹	نقل عهده نامه اول فیما بین کاراگر و زری	۵۲	حمله دوم از تاج پنجاب

۴۳	بازر بنیاد و شوش و شهنشکمان کاراگر	۱۰۰	حساب خراج اخلاص پنجاب بختیاریه
۴۴	سبب نجات و جنگ فوج انگریزی با دیوان	۱۰۱	دیوان و مقامات در دربار لاہور
۴۵	سوراج صوبہ دار ملتان	۱۰۲	نقل شہنشاہ نواب کوثر خیل لارڈ ولوسے
۴۶	سبب فوت سردار جہر سنگہ باہر کاراگر	۱۰۳	بہادر از کتب فیروز پور
۴۷	کیفیت جنگ مقام ام کرمیو جب پورٹ	۱۰۴	تعداد رعایا و آمدنی سالانہ حاکم
۴۸	کندنجیت بھٹو نواب کوثر خیل لارڈ ولوسے	۱۰۵	ہندوستان غیرہ و شمار فوج بریک مقام
۴۹	نقشہ راہ از لاہور تا دہلی و چاب	۱۰۶	شہ از حال راجہ رنجیت سنگہ و
۵۰	بیان سپرد کردن یون و لارڈ خود را	۱۰۷	گرفتار شدن ملکهای اطراف را
۵۱	درسد کاراگر نری	۱۰۸	نقشہ ملک لاہور
۵۲	نقشہ مہار نواب کوثر خیل بنگالہ	۱۰۹	نقشہ حصہ پنجاب واقع در میان
۵۳	مضمون شہنشاہ نواب کوثر خیل بہادر	۱۱۰	لاہور و پشاور
۵۴	از کتب فیروز پور		
۵۵	نقشہ جنگ کرات		باتمام رسید

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE6302

بسم الله الرحمن الرحيم

حملة اول التبايع بنجاب

الحمد لله الذي جعل على الشبيه والنظير تتعاين النصير والوزير من شأنه توفيق الملك
من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء ولا يدركه من البشر حكمته الباقية
ولا يصل فكن بكنه قدرته الكاملة والصلوة والسلام على سيدنا
خاتم النبیین وخير الخلائق اجمعين وعلى آله واصحابه الاقبیاء
الابرار والسادة الامجاد الاختيار وبعد برثائقین اخبار و آثار و طالعین و تاریخ
و سوانح عصا مخفی نماید که چون قلعه و محاربات سکمان ریاست لاهور بامر کار و دستار
انگلیشی بزبان بلوچ آمده و مردم هندوستان خصوصاً باشند شهر که از شوکت صوت
سیاه انگریزی وقت و آگاه نیستند که بزور پنجه بیاوری شجاعت و قوت دولت حکومت
قلعه کون قاف را چون گاه از پنج دین بپایند و در بحر محیط بیک رانی آتش میزنند بپند
اقوال عوام کالانعام را شنیده و بر آن متوق و اعتماد کرده غلبه سکمان بر افواج انگریزی را
می نمودند و حال که سرود اخبار و طبعی و اگر که از روی اخبار انگریزی و دیشی های افسران فرج
مینوشتند بر عکس آن معلوم میشد و اکثر احباب اصداق از رقم آثم تحبب الکبر تمسخر

و جای حال این جنگ میشد برین خیال که این را قلم برانی در یافت حقیقت حال آن
 و پیکار اخبار مطبوعه چند جارا می طلبید و نیز زبانی صاحبان عالی شان می شنید و بر
 ملاحظه اخبارات خلاصه محاربات پنجاب را در فارسی می نوشت و تا بعد در خود هر خبر را
 تحقیق نموده با مختصار بسیار مندرج می ساخت و چون اهل هندوستان بر افارسی بطبع
 مرغوبست لهذا از اخبار را در و درین زبان ترجمه نمود و عرض ازین تسوید در آنوقت
 آن بود تا مردم مذکور را از خواص و عوام بر حقیقت این محاربات اطلاع و انگیزی
 دست دهد که غلبه و ظفر کمر است و شکست و نهریت کیت و این مختصر تشلست بر
 حمله حمله اول در بیان جنگ فیج خالصه لاهور را بر کار گلشی و حمله دوم در محاربات
 سرکار مذکور با دیوان سولاج بقام عثمان و با شیر سنگه و چتر سنگه و دیگر سرداران سیکهان
 در دو آب پنجاب و جلم و چون این همه جنگها در ملک پنجاب واقع گردیدند لهذا این
 مختصر بتاریخ پنجاب تخته طلا حجاب موسوم گشت احیاناً اگر در خبری و یا
 عبارتی خللی و قوتوری واقع شود صاحبان والا هم عیب پوشش عذر نباشند و
 معذور دارند زیرا که خبر احتمال صدق و کذب هر دو میدارد و انسان مرکب از خطا و
 سیانست و بهر یونانی لصوص و در بیان اصل سکمان طرق و مذموب
 ایشان در عهد بابر پادشاه فقیری مشهور به نانک شاه در ملک پنجاب پیدا شد چون
 که تارک دنیا و مرد عارف بود و در مذمبی تعصب مذمبت خلق انبوه معتقد گشته
 بعضی مرید و بعضی چلیه او شدند و کسانیکه چلیه او شده بودند مثل او دنیا را ترک کرده
 خدمت او حاضر می شدند و در زبان پنجابی سکه چلیه را گویند و پیر را گرد و لهذا آن کو
 که چلیه او شد مشهور سکه گشتند و همچنین کسانیکه از بنود این طریقه و روش اختیار
 کنند سکه میگویند و نزد نانک شاه هند و مسلمان برابر بودند یکی را بر دیگری ترجیح
 میداد و لهذا از هند و مسلمان هر دو معتقد او بودند و او در مصالح و مواعظ متجانس

اصل سکمان طرق و مذموب

کتابی نوشته است همچنان آن کتاب را کرت گویند و این کتاب نزد قهرمانی نیکو است
موجود است همچنان عظیم او بسیار بیکند و بوقت خواندنش بر حل چوبی می بندند
و بدون طهارت که در طریقه ایشان بخارفت کرت را مس نکینند و خلاف آنرا
از خواب و مشغول بازند و در حرف ناگری بخط واضح بنویسند و از مطلقا و بخت
می کنند و ساعین از فرقه سکه گرد قاری آن حلقه کرده و با او بنشته مخصوص
و خنوع ساعت آن میکنند خواندن و شنیدنش را ثواب عظیم میدهند و اکثر مقتدران
ایشان بنامی فاتحه و در زانک شاه کراه پنجه کرده هم فیه بیان خود را میخورند و گرا عبادت
از طوای سیده و شکر و روغن گاو و ساوی الوزن که در ظرف کتان آبی کشاده که آنرا
در بندی کراه گویند پنجه شود و بجز گوشت گاو و لحم همه جانوران از بهائم و طیور متعارف
میخورند و طریق و نحوه در مذبح ایشان میت جانور را خنجه کرده و با پیشکشته میخورند و گویند
اکالیان از مولاد پسر ناکشاه که اکال نام داشت همیشه نزد حکمان ایشان امر شد از ده
خود تصور کرده بسیار تکریم و عظیم آنها می کنند و اکثر لباس اکالیان در سکهان
نیکون میباشد و از ایشان از بالا بسیار عریض و پهن و از پایین بنایت تنگ
که پای ایشان بدستواری در آن بکند از این مثل و زینیه از دراز می باشد از حلقه و ده
پهلوی چپ مثل بالنک است می آویزند و دستارشان بلند و بندش آن در وضع عریض
که از آن دهون محو باشد و همچنین ستاره در زبان ایشان یکم گویند و از صبح شب
بر سر سپارند و بوقت خواب از سر جدا می کنند و بالای ستاره و کلمی بکند و بر دال حلقه آن
عریض مثل نعل است که آنرا چکیز گویند میگذارند و این حلقهها از قزم خرمیست که بوقت یک
بر آن جریب را میزنند و تمامی سکهان بوسیله آن از سر تا پایی تر شده و عبادت در آن عظیم
و میکنند و بکس از اقوام ننهد سکه شدن نتواند در عهد محاربه و خجبت سنگه بر زبان ننهد سکه شده
و نخل فرج خالصه که دیگر فرج خالصه عبادت آن که در آن کل سکه از آن فرقه سکه بنام سکه

پس منی خالصه آن شد که در آن فوج بولوی بکمان آنمیش فتنه دیگریت یعنی خالص از آنمیش
 غیرت و فوجیکه در آن غیر فتنه سکه از نمود و سلطان باشد آنرا فوج آئینی گویند و رئیس لامبور
 عزت و توفیر فوج خالصه بسیار میکرد زیرا که بمقتوم و محل اعما و او بود و در راه به سلطان نسبت
 فوج آئینی بسیار مینمود و گویند سبب عداوت بکمان با مسلمانان آنست که در وقت شاهجهان
 یا عالمگیر پادشاه و دلی شخصی که و کوبند نام از خلفای آنکس شاه در پنجاب پیدا شد و بر ظان
 رویه و طریق آنکس و دیگر قلم مقامالش بسیار زد و دست و پا طلب و در حج کردن مال
 و دولت خیلی بر لیس بود اول میشه قزاقی و قطع الطریق می میکرد و هرگاه جمعی کثیر از مردان
 خود بهم رسانید بر قریات و شهرها تاخته آنرا غارت می کرد و چند بار فوج پادشاهی که برای کشتن
 او رفت از وی مغلوب شده باز آمد و کاری نکرد آخر بعضی و کوشش تمام او را گرفتار کرده
 و زنده و قفس آسبی بند ساخته با دیگر رفقای او مخصوصا پادشاه آورد و نزد حکم پادشاه هر روز
 یک عضو او را می بریدند تا اینکه او را شکله کرده قتل نمودند و محبسین بهر اسیان او را عقوبت تمام
 بکشند و این ظلم سفاک یعنی که کوبند بر شهر که میباحت سبب شدت عداوت با مسلمانان
 و کور و اناناش می که اطفال صغیر ایشان را می کشت و زنان حالمه را شکم می شکافت و فرزندان
 مقتول شدن او مردان میرویش با مسلمانان عداوت شدید میدادند و علی الصبح در حسابگاه
 خود فتنه بعد پرستش در حق مسلمانان بد و عامی کنند و زبان خود میگویند و اگر دمی شمع و شعله آید
 یعنی شمع تا بحین که و کوبند که عین شمع که دست باد و مسلمانان نیست و نابود شوند و چون سبب
 ضعف سلطنت و ملی و وقوع احتمالات در حکومت سلاطین در ایان فتنه سکه بر نام ملک پنجاب
 اطراف سلطه شدند و روز و قوت گرفته بر مسلمانان آنجا انواع ظلم و بدعت کردن آغاز بناد و تدارک
 بهما حبه مال اسباب اغارت کرده نفوس ایشان را قتل نمودند و در ساجد پادشاهی سپهر بسته
 حزاب و ویران ساختند و مانع از اذان با و از بلند و کا و کشتی در تمام ملک پنجاب نمودند
 بیرون شهر امرت سر که آنرا بنیر سبز میگویند و آن مقام کما و تجارت است قلعه محکم احداث نمود

در پنجاب
 در ساجد

بنام گرد و گویند که کور نام آن گویند که نه نهادند بحیث سکه بزکا و تنباخرانه خود را در همین قلعه
 می نهادند و آغاز ریاست بحیث سکه اکثر عمامه و مقتدران مشرقه سکهان در امرت سر
 سیاه نزد لایمور فرد و کاه افواج سکه بود که سر و در مذکور آزادار ملک خود ساخت چنانچه
 اکنون تمام قلم و او را تعبیر ریاست لایمور می کنند و آنچه زبان دعوا و مردم بزرگ
 بود که در قلعه گویند که در بار دپیه بحیث سکه جمع است با کمال دروغ برآمده چه اگر بقدر
 یکد و کرور و دپیه هم در آنجا میبود امکاران سرکار لایمور را در ادای چاه لک و دپیه نقد منجمه
 یک نیم کرور و دپیه تاوان مندرجه عهدنامه که ذکرش خواهد آمد و فتح و دشواری رویند
 و بعضی کرور و دپیه ملک کشمیر و غیره را تفویض سرکار انگلیزی می نمودند و در بیان حال
 مهاراجه نجیب سکه و اولاد او و بغاوت و سرکشی سکهان مخفی مباد
 که بقای ملک دولت موقوف و منحصراً بر حسن انتظام و تدبیر رئیس امکاران و دپیه می دان
 بر آئین موجه و بر اتفاق با یکدیگر و هم بر پاداری عبود و موافقت با دوسای جلیل القدر و ضبط و بط
 بر فوج و رعایای آنجا است هرگاه در یکی از امور مذکور بسبب غفلت فیس و یا بیجست ضعف
 فتوری آید میباد انواع مفاسد بی انتظام مباد و این ریاست پیدا شده باعث تباهی مباد
 و دولت میگرد و مصداق این مقال حال ریاست لایمور است یعنی تا که مهاراجه نجیب سکه نهاده
 رعایت پاسداری جمیع امور مذکور نموده ملک خود را با کمال و فن و سرسبزی تاجی افروز
 و افسران لازم خود را مطیع و منقاد میداشت احدی را از فوج خالصه آئینی و سران ایشان را
 طاقت مجال نبود که از حکم او تجاوز و سرتابی کرده مصدق و فساد شوند و هم پاس رعایت
 عهدنامه که فیما بین سرکار او و سرکار انگلیزی در سال یکزار و شصت و نه عیسوی تحریر یافته بود
 بدان متمسک نبود که االیان سرکار موصوف از وی بسیار ماضی خوشنود بود و چنانچه مردم سرکار
 و همادوات نظرفین جاری نموده و همیشه کفر که بر سکه و شیر سکه سپران فکونر و نهال سکه
 بنیره و دیگر ارکان دولت خود را با یکدیگر عطف و دوست می کرد که بعد من ابقای

مباد است
 با یکدیگر و نه تاج

ابقای سرشته و سبی و اتحاد بانگر کارانگری می هم رعایت عهدنامه موقته فیما بین دو طرف
 را درام مثل من ملحوظ خاطر داشته باشد و هرگاه که نام افسری از افواج انگریزی برای ملاحظه
 حدود و افواج متعینه مقام لدبیانه و فیروز پور بدان طرف میرفتند رئیس کور بکمال
 محبت و اخلاص پیش آمده و وکلار را برای احوال پس با مخالف پرایا و لوازم ضمیمه
 فرستاده محرک سلسله محبت و اتحاد می شد و بذریعه مکاتبات هشتیاق ملاقات فیما بین
 طاهر میمند و چنانچه لار و ولیم فنگ بیاد کور و زسابق بیاس خاطرش عنان توجه بدان سو
 منقطع ساخته در مقام مناسب ملاقات یکدیگر سرست اندوز شده بودند که افسوس که چنانچه
 دشمنان با اقبال داعی حیل را بلیک گفته سفر آخرت کردید که بید عمرش بچاه و هفت سال
 بود و تاسی سال ریاست کرد و بعد او هر که سنگه اکبر اولادش بر بند حکومت افتاد
 ملک موروثی خود نمک گشت مکر اورا حیل فرصت نداد که ازین ریاست تمتع شود از
 سندی شینی او ششماه گذشته بود که در عمر چهل پنج سال بهیار شده رای ملک عدم کرد و
 طرفه با قبالی خاندان چهار جبهه بخت سنگه این شد که کنور نوبهال سنگه سپهر که سنگه متوفاکه
 جوان نو خسته و بخلیه فهم و فرست آریسته و پیراسته بود دفعه ازین جهان سست نیان
 در گذشت گویند بعد از سوختن لاش پر خود بر کنار درای راوی چون معاودت شهر کرد
 و سواری او در دروازه شهر رسید بسبب هجوم فیلان سواری امر چند حقیقین و از دحام درین
 آن دروازه شد که فیل سواری نوبهال سنگه با بسکی تمام میرفت و در چنین حال مروم
 توپخانه برای شکک تبذیت و سلامی موجب حکم او یکبارگی صد و پنجاه ضرب توپ را که از
 پیشتر قریب دروازه مذکور جمع کرده بودند سردا و از قضا و قدر بصیده صدای توپها
 سنگی آن دروازه بروی ریضا و دیهان ساعت طریق عدم و فایمید و افسوس کلان
 نهال نو که هنوز از شجر زندگی بر خورده بود به تند باد اجل از پنج دین بختا و خست سنگه
 احسین بشاه آنار طشت و داناتی او توقع داشت که بعد من انتظام ملک لاسورا

قلم سبک
 سبک پاکت
 سبک پاکت
 سبک پاکت

خوبی خواهد کرد لهذا او را و تبعید کرده بود و کهرک سنگه کو بظاہر و بیام سمند نشین آغا
بعد فوت بحیث سنگه شده بود که خود را نائب پیش دست اینچنین فرزند لیس و دانشمند
انگاشته بصلاح و بصواب و استقام امور ریاست میکرد با بجمعه هنوز عمرش از سی سال
نجا و زکوة بود که بر قات جد و پدر خود و سر ملک آخرت شد و آنچه سابق بخوبیان
و طالع شناسان برای خوشایند بحیث سنگه در حق همین نو بنال سنگه میگفتند که این پسر کند
طالع پیدا شده است در تمام روی زمین عمل خود خواهد کرد و محض کذب و دروغ بر آید
ریاست لاہور نصیب این بیچاره شد چه جای حکومت بهشت تسلیم این همه امور و استقامت
نقد بر کسی را اطلاع بر غیب نیست القرض بعد قضا کردن آجہ کہ کہ سنگه و کنور نو بنال سنگه
شمیکہ مذکور شد شیر سنگه خلف دومی ہمارا بحیث سنگه کہ مرد شجاع و صاحب جود و سخا
بود بر سبب حکومت لاہور متکلیف گشت و این مرد و پسران بحیث سنگه کہ کمی بعد دیگر
فرزند وای ملک موروثی خود شدند و نام مثل پدر خود و لازم محبت و اخلاص نسبت بر کار
انگریزی مرعی و ملاحظہ شد چنانچہ در عہد حکومت ہمارا شیر سنگه افواج انگریزی فی قلعہ خیر
بسر کردی جنرل ہالک بہادر در میان ملک لاہور شدہ از راہ درہ خیبر کابل رفت
و بوقت مراجعت از آغا تہامی لشکر و سپاہ انگریزی و بہر و ہنگاہ شان کہ در قلعہ ہار
جلال آباد بود سپہ سالاری سہ کس افسران یعنی جنرل ہالک و جنرل اسمت و جنرل ٹاتنبر
عمل سکھان شدہ بطرف ہندوستان آمد و اہلکاران رئیس مذکور کہ جا بجا معین و مامور بود
در اوقات عبور و مرور و آمد و رفت عساکر مذکورہ دو سنی از رستہ سانی و ضیافت
افسران فوج موافق رستہ ہر کس از بہر سانی و کیر با محتاج سفر قرار واقعی محل آوردہ بہرہ اسف
و خوشنود ہشتند القرض ہمارا شیر سنگه لازم دومی اتحاد ما بین ہر دو سرکار این شریف
و ہم در نظم و سن ملک خود مصروف بود کہ دفعہ کتب وادارہ بر فوج سکھان تازل شد
و شیت انہروی خواست کہ شہزادہ انگریز بد اعمال و ظلم و تعدی کہ بہ ہندکان خدا علی بھت

علی الخصوص بر عاکی پیاده سلیمان کرده بودند برساند بباران محض فوج سکه که خاص
 شهر لاهور بود باغوا و محرک بعضی سرداران زیاست ملو ناموده و بغاوت نموده مهاتما
 شیر سکه ای نعمت خود را مع سپرو وزیر او و دیگر بسیار سرداران از یکبشتند و قیامتی برپا ساختند
 زمانی بعضی ثقات معلوم شد که درجه ملو و سرکشی سکهان این شد که شیر سکه از یکبکه فاض
 و مرد عیاش بود و دولت بسیار بدادن زنان قاصه و مغنیه و هم و لوبو و لعب بسیار صرف کرد
 راجه دیان سکه برادر راجه کلاب سکه که خیر خواه آنخانان از عهد خشیت سکه بعد از آن
 مضروب بود از راه خیرخواهی بارها بخدمت شیر سکه عرض کرد که این دولت امارت شیر
 والد شما بسیار محنت و مشقت جمع کرده بود و شما از آنرا کمال در امور مقبول صرف میسازید و خیریه
 خالی میکنید شیر سکه را این امر بسیار ناگوار خاطر میشد چنانچه وزی در کشت کوئیکه اینهم قیوم
 شیر سکه کلام سخت نامزد از قیل و شام نسبت به دیان سکه گفت و تهدید نمود و دیان سکه
 آنوقت خاموش ماند و گریه آن در دل داشت تا اینکه شیر سکه افسری را بر بحر می سنکین
 و یا در قصاص خونی که کرده بود قتل کنانید برادر مقتول که سردار فوجی بود باغوا و فریاد
 مخفی بغاوت و ورزیده در صد و آن شد که عوض برادر خود از شیر سکه بگیرد و سپاه را که تابع
 بود با اشاره و دیان سکه درین امر با خود متفق ساخت تا اینکه آنهم بر قتل او مهیا و آماده گشته
 فطر وقت و قابو بودند که بحسب اتفاق روزی شیر سکه غافل از خد ریا برای ملاحظه قوا
 فوج در میان قواعد گاه رفت آن افسر باغی قابو یافته تفنگی را که بر آن کلاه بود از جانب پشت شیر
 سر کرد چنانچه او همین کیضرب تفنگی بهمان ساعت مقتول بر زمین افتاد و همراهان آنشقی پسر او را
 که غافل از کشته شدن پدر در خانه بود بهیانه بیرون طلبیدند و مجبور و بیرون آمدن او را
 گرفتار کرده بر قلعه بردند و مانند کوسفند آن بچه بی گناه را فوج ساختند و بعد
 کشته شدن شیر سکه حال در غلاندین دیان سکه را بر دم طرفدار شیر سکه
 دریافت کرده بعد سه روز ازین واردات دیان سکه را مع راجه پیر سکه

پیش و او تم سنگه بر او زاده هشت که پسر راجه کلاب سنگه بود بعضی بای شمشیر
پره پره کرده و در آن روز فیا بین سرداران طوفان در ریس و جانب داران وزیر
بسیار کشت و خون واقع شد و تا سه روز از طرفین جنگ توپ و تفنگ و شمشیر قائم نام
و درین بجو و کشت و خون نه سردار حلیل بقدر از طرف داران شیر سنگه و قریب بجای
دو سه سردار نامی و کار آن نموده از دو کاران وزیر و پنج شش هزار مرد و فوج از طرفین
کشته و خسته گردیدند و پسر دومی شیر سنگه را که باقی مانده بود مخفی از لایبور برده در شک
داشتند و حفاظتش نمودند و همچنین یک پسر کلاب سنگه که پنا سنگه نام دارد زنده مانده است
که او لاد فوار و دو بعد این همه خونریزی و کشت و خون و خواه فوج خالصه در فکر آن
شد که کسی را از اولاد مهابه راجه رنجیت سنگه برای نام نهاد و بر سدر ریاست نشانیده
حکم رانی کنند تا بران ولیپ سنگه صغیر پس را که از اولاد رنجیت سنگه است بر ریاست لایبور
مقیم ساخته مادرش را بطایر مختار ساخته و آنچه از زر و اسباب بخوانند بکوش و جبر و
میگرفتند چنانچه شهر است که فوج بیادگان خالصه فی کس و از ده دو پیر و ماهه بزرگتر
گمانیده از رانی میگرفتند و سوای اتمام نفوس بر بسیاری از خزانه که دست شان افتاد
متصرف گشتند و بعد از آن که قرار واقعی عمل و دخل خود در بار لایبور کردند و کسی را از
سرداران نگذاشتند که ایشان را بهمایش و یا بزرگوار از سویجا و خلاف دستور باز دارد
زیاده تر خیره و سرکش شدند و چند سردار باقی مانده که در دربار لایبور حاضر می شدند بجز
و رضای شان دم نمیزدند و اگر احدی خلاف مرضی ایشان زبان می گشود او را از
جان بکشتند چنانچه رام سنگه برادر رانی را که وزیر مهابه راجه ولیپ سنگه شده بود قتل کردند
و نزد بعضی از دراندازی راجه لال سنگه آن بچار کشته شد بهر کین چون میدان را از غبار
خالی یافتند و دیدند که اکنون هیچک سردار و امور ما در خلعت گردن نمیتواند بر یکی از ایشان
خود را مستقیم دهند یا رسیدن چنان بخاطرشان گذاشت که حالا آنطرف دیاری تلج جو کرده

و در یافت کردن معذرت فوج مطلوبه از عقب طلبیده خواهد شد و معلوم نیست که این بوی
 سکمان در عمل انگریزی با جمای رانی صاحبه ما در لیب سنگه شده بود و یا بدون اشاره
 مگر کلاب سنگه میخواست که سکمان در عمل انگریزی رفته با ایشان بجنگند و از مقام مجتبی
 خالصه ازین اراده مکرر مخالفت نوشته بود که زنه را از لاهور بقصد عبور در ایام
 حرکت بخشد چنانچه ذکر شد و هر چه که آن مغروران بر خود غلط بر گفته و نوشته
 او عمل نکردند و این هم بعید نیست که فوج خالصه از گفته رانی و یا اشاره کلاب سنگه
 قصد ملک انگریزی کرده باشند زیرا که این هر دو کس حال مغلوبی و تباهی خاصه
 را در مقابل با افواج انگریزی بالیقین میدانستند و از بسکه آن هر دو رئیس مذکور از
 دست سکمان شب در روز بر جان خود ترسان و لرزان میآمدند بآبران خسته باشند
 که بکدام صورت اضحلال زور و طاقت سکمان جفا کار آفاکش و استحصال پیج
 و بنیادشان کردند و مغلوبی و بربادی ایشان بجز مقابل با افواج انگریزی امکان
 ندارد لافرض قلع و قمع این کرده بجهتیکه شد عین مقصود و مدعای انی صاحب کلاب سنگه بود
 و عجب نیست که این هر دو کس نظر آلال کار و در اندیشی فلان جنگ چنانکه در عوام مشهور است
 با سرکار انگریزی ساز کرده باشند تا بعد نیست مغلوبی فوج خالصه بکارشان آید و یا غایب
 مهاراجه رنجیت سنگه هم بحال برقرار ماند و آخر کار بچنان شد یعنی سرکار محدود نظر بر عدم شرکت
 و تمول انی صاحب و کلاب سنگه درین جنگ یا است لاهور ابر لیب سنگه پس بحال برقرار داشت
 و نیز در شکری و حمایت کلاب سنگه فرمود و او تا با کل فوج خالصه مغلوب و مستاصل نشد
 از جمو قصد لاهور نکرد و برای حفظ خود و عده های فروغ ابله فریب از جو فوج سکمان میسر و آن
 برای ایشان مینوشت که خاطر جمع دارید من خود را زود رسانیده و شریک شما میشوم
 و فوج خود را هم برای مدو شامیفرستم تا سکمان از طرقت و مطمئن شده بقصد او بجهت
 ابریشش نیایند و کلاب سنگه بعد دریافت حال ضعف سکمان که میزبیتهای متواتر خورده

خورده و مانند اسیر گرفته شده اند و زور و طاقت در ایشان نمانده و در این صلیب انهارا
مغلوب دیده از دادن آلات حرب و فرستادن نیزه با کل دست کشیده اند و افواج سرکار انگریز
مقرر قصد لاهور خواهد کرد و در صورت زیاده از این توقف کردن در حوض مناسبت نگاشته
بر جتاج استحال در لاهور حضور برنی صاحب در رسید و بعد فهایش بمقام ارباب فیلانکهایم
سکهان رسیدن افواج انگریزی قریب بلاهور مع نذر و استیجاب کشیدن بادیکر و ازان در مسکن
لار و صاحب بمقام قصور برای معذرت و عفو قصور سکهان از طرف الی صاحب حاضر شده تقدیم
مراتب استعذار و استغفار اظهار بقصودی رئیس بنام صلح رسانید انقضای بعضی کارش و صلح فایان
برد و سرکار رخصت شد و اگر او درین وقت نیامدی و وسط صلح نمیشدی فوج انگریزی کسیران
و مزاحم در لاهور رفته عمل و دخل خود در تمام ملک چاب بیکر و در ریاست خاندان هارنجیت بنشیند

در بیان جنگ اول سکهان با فوج انگریزی که در مقام مدلی بتاریخ
نوز و سیم و سیمبر ۱۸۴۵ عیسوی شده بود و کونین سکهان و خداون جمیع

بیت و کینزار با توپهای کلان که گوله و جبهه آن دورتر میرسد عبور و تلخ نموده و مورچه
بسته بتاریخ نوز و سیم و سیمبر کلینار و شت صد و چهل پنج عیسوی شروع جنگ کردند و درین
جنگ بسیاری از افسران فوج انگریزی و سیم اکثر از سپاه ولایتی و هندوستانی شان کشته
زیر که نزد سکهان توپهای کلان بسیار بود گوله و گراب آن در میان فوج انگریزی سید نقصان
سپاه می نمود و فوج انگریزی با وجود قلت مردم سپاه توپهای خرد که در پیش میامی باشند خود
میدشت و گولهای آن تا فوج سکهان میرسد کیند بخفیف بشا هده ایحال که مردم از سپاه
از گولهای توپهای کلان مخالف بسیار ضایع میشوند حکم بپوشش حمله کرد و مجروح حکم کردن
سوافق قاعده مستقره بپوشش که در میان شان معمول است فوج انگریزی کسیرانگی حمله
کرد و از فرط تهور و شجاعت با وجود گشته شدن از لشکریهای تواتر خریف تاخت کرده و
غریب بپوششهای سکهان و کبر و توب و تنگ خود رسیده فوج مخالف را آنچنان شکست

جنگ اول سکهان
با فوج انگریزی
در تاریخ ۱۸۴۵

جنگ
سکهان
با فوج انگریزی
۱۸

آتشبار گرفته که سکه‌ها با وجود کثرت تاب آن نیاورده و فرار برقرار اختیار کردند و چند نفر از سکه
 در صفت جنگ کشته و خسته گردیدند و باقی‌مانده‌گان آن چنان بر سر سیمه و سیمه‌ها شدند و گریختند
 که تمامی توپها و خمیه و خرگاه ایشان بر سر سپاه انگریزی افتاد و درین رخ و حله اکثر از میان
 انگریزی‌ها و کلاان از کشته‌گان انگریزان و خبر لان کورهای لایبی و سوار و پیاده‌ها بودند و سوار
 مشغول در مجروح کردن بودند و همچنین که در جنگ از سپاه انگریزی با وجود قوت سپاه یکی آلات و بمبها
 فوج کثیر سکه‌ها که بسبب تعلیم سرداران فرانسوی از قواعد جنگ خوب آشنایان و در زمان
 حربه و خواه داشتند کار نمایان عمل آمده و بسیار عت و آبروی سرکار خود را بجان سپاریده و یادگار
 نموده و ما را از مخالفت برآورده و نظره و منصف گردید اگر چه تفصیل جنگ نیاورده و ازین خوب معلوم نمودند
 لیکن آنچه از اوقات شنیده و در مقام ثبت نمود در بیان جنگ و می‌سکه‌ها این است
 که قریب بمقام فیروز پور واقع شده که نیکو بدینجا اول که مذکور شد فوج دیگری از یکی
 و مدد سکه‌ها که نیمی از لاهور علی الاتصال رسید به طرف خیل قبل از سوار پیاده و فراموش شد و سوار
 بر داشتند علی‌خصوص بطرف لهستان بسیاری از فوج شتافه قصد بهرگاه درازی نمود و تا این
 توپهای کلان فوج دیگر هم شریک لشکر نواب کور زجران‌ها در شده بود و دار و صاحب فوج نیز
 ازین حال انتظار رسیدن سپاه انگریزی که بمناسبت انکاشته فوج فیروز پور را که بمقام هر ی پیش
 افتاده بود حکم کرد که خود را از دو طرف لهستان به جای که سکه‌ها بر سرش و دشته از بهر جهات
 چهارونی لهستان نماید چنانچه اول دوم برگرد پیاده و می‌گفت پیش پا دشمنی و فوج و چنانچه
 و شانزدهم ساله سواران سه شرب آسی توپخانه و چهار ساله بهدستانی سیر کردی بر سر می‌گفت صاحب
 بطرف لهستان روانه گشت چنانچه و سوم پیش نیز از دو هم کوک آمده شریک فوج مذکور شد و آن نیز
 این فوج تا به پیشین میان با قطع مسافت کرده فوج از کمپوی لهستان که نیکو و می‌گفت چنانچه
 سوار توپخانه بطرف فوج سر بر گشت مذکور نیز روانه شد و ایشان را انبوه کثیر فوج سکه‌ها را رها
 بلند فوج انگریزی آید که کوله توپ و آن آغاز کرد و مذکور گشت صاحبانی افسر مذکور و سوار و سوار

جنگ در فیروز پور

امروز سپاه اسبافت بعید را طی کرده آمده است مانده شده باشد حکم جنگ است و اگر تا هم وقت
 روانگی توپ و تفنگ بطرف حرکت سر کرده میرفتند تا اینکه قریب دو صد کس از پنج اکر بر
 کشته و بعضی مجروح گردیدند و علاوه برین یکمان قباویافته بهیر بنگاه فرج انگریز را که عقب
 مانده بود نیز غارت و بعضی کوره و لایق و قدری سپاسیان پلش بند و ستانی را که زهار کرده
 سر بری است ازین قتل انهب که از سکمان بوفوج آمده بود و در ششم شده بتایخ بنیت ششم
 جنوری عومین آنرا خوب گرفت یعنی سکمان از الفرب گریز قریب بغیر و زور پروده و میان فوج
 خود کرده از هر چهار طرف همچو آتشباری کرده که انده هزار کشته پشته ساخت جمیع سببا
 نهوبه فوج خود را مع اسباب غنیمت اترع نمود و پیشتر این جنگ در هیئت و کم ماه
 مذکور فوجی دیگر از سکمان بر ملک پشایله ناخنه قلعه آن را تصرف خود در آور و ملک
 فتح خود را بر بالای قلعه مذکور نیز سر کرد و لیکن بعد چند روز فوج انگریزی آن چهار را جنگ
 از سکمان باز گرفته حواله راجه پشایله نمود و در هر جنگ فوج خالصه الهین کلی بود که راجه سکمان
 با جمیع دست و پنجه زار سپاه زود برای مدد ملک مار سیده شریک جنگ خواهد شد و حال آنکه کلاب سکمان
 از سکمان که برادر و فرزندش را کشته و خانه ولی نعمت او را از قتل کردن مهمل راجه سیر شک
 و پسرش بجرع کرده بودند چندان تا خوش و ناراض بود که از خدای خواست که این غلامان
 بهر عذابی و عقوبتی که کشته شوند عین جواب باعث اصلاح و امن و آسایش ملک دین
 آنجا است حکمت علی بنر آمد خود و مشهور ظاهر کرده بود تا بوم و کمان آمیزش او در کار انگریز
 بقصد خرابی و بپوش و چون در او ای دست نکنند و بعضی دشمنان ایشان را از لاجو
 کاره در بار ملک خود غارت کری بکروند و سبب اینکه رانی بعد دریافت حال از رانی متعلق
 سکمان طینانی بهم رسانیده از فرستادن آلات حرب و خزانه که بار بار طلب میکردند دست
 کشیده بود از رانی بر کمان کشته که بار کار انگریزی ساخته است با خود قرار داده بود و مذکور کن
 در لاجو رفته رانی در یک سنگ بهر شش کشته بجای او و دیگر بار بریاست لاجو مقرر خواهد کرد که در

قابو میافتند همچنین سیر و نبرد بر ایشان را باز رفتن در راه نور نصیب گویند سبب نوشته
 راجه کلاب سکه که قبل از جنگ مکرر در راه نور فرستاده بود که تا من شریک شما نشوم هرگز قصد
 با انگریزان نمائید بعضی فوج را بهر خصوصاً کل سپاه آئینی و چندی از سرداران شریک فوج
 خالصه در جنگ نشده بودند و کسانی که بگفته و نوشته کلاب سکه عمل نکردند از کل کالیان
 فوج خالصه از خود سری عبور ستیج کرده با انگریزان جنگیدند و تباها شدند و هرگاه نه پشیمان
 برای طلب تنخواه نزد رانی صاحب میرفتند و در جواب میگفت که من اکنون بحساب هر صد دوازده
 روپیهره در اسبه فی کس سپاه کاژدادن نمیتوانم و شما که اظهار تبااهی و پرتیانی خود میکنید اینهم
 سزای سرکشی و خود سری شماست چه یکم سر کار با کار انگریزی جنگ کردید و آخر کار نتیجه آن دیدید
 و زیاده ازین خواهید دید و قبل از یافتن شکستهای فاحش بعضی کسان از فوج خالصه کلاب
 و کراف شهر کرده بودند که انگریزان وکیل خود را فرستاده پیغام صلح کرده اند و با جواد
 که صلح آنوقت خواهد شد که فیروز پور ولد میانه و اباله در عمل فوج خالصه و آید و کراف
 در میان او و شاهد فصل باشد و بعضی از ایشان چنین شهرت داده بودند که انگریزان بفتح لاهور
 پیغام داده اند که در ایامی تسلیم فیما بین او و شاهد فصل باشد و در جوابش گفتیم که بعد یک جنگ
 جواب پیغام شما خود میبیم داد انقض قبل از جنگ و در دخت و غرور و در داغ چنان حمیده بود
 کسی را بهر خود ندیدند در بیان جنگ سوم که بتاریخ میشت و هشتم
 جنوری ۱۸۴۴ عیسوی در مقام الیوال شده بود کونیدست نیز که
 با بجا و شش ضرب برای کمک آن کرده که از کلاب در مقابل فوج انگریزی بود و هشتم
 جنوری سال مذکور را بنظر در ایامی تسلیم عبور کردند و بمحل آن فقط چهار هزار سوار یاد و از ده صد
 توپ که همراه داشت شریک فوج خالصه که در مقابل فوج انگریزی بود شد و فوج انگاشی
 در آنوقت از نصف فوج غنیمت هم کم بود و فقط سی و دو ضرب توپ با خود داشت که با خود
 قلع سپاه در جنگ هم حریف را بهریت داده غالب کردند و شخصیت بجا ضرب توپ کلاب

جنگ سوم در مقام
 الیوال

دست ایشان افتاد و پنج ضرب توپ را که سکبان همراه خود گرفته کرختی بودند بمحله آن سه ضرب
 در دایه وقت عبور کردن بحالت اضطراب غرق شدند و دور که بجهت و کد با نظرف دریا
 برده بودند کشتانی از فوج انگریزی آنطرف دریا مخفی رفته بوقت شب ز کمال جرات چاکا
 در محله آن میانه آن بر دو ضرب بجهت آبی زده بیکار ساخت و با تحقیق معلوم کرد که
 قبل این جنگ لال سنگه بامیت هزار سوار و چند ضرب توپ برای کمک فوج خالصه است
 آن استاده بود و چون نامه قتال کرم شد راجه مذکور علیه فوج انگریزی را دیده بدون شک
 شدن بدست پا چنانندین حکام سپه را بر تافته مع سواران همراهی خود یک طرف بود
 شتافت و در اثنای راه بعد از عبور دریا میستی علی ذکره بران آمد و رفت فوج سکبان بود شکست
 و چون فوج خالصه که اکثر میاده بودند در بین جنگ موسمی مظلوم کشته رو بفرز نهاد و
 حوشت که از راه پل مذکور عبور دریا کرده بطرف لاهور رود و فوج انگریزی غالب و مظهر
 کشته شکست زان در بغایت شان شد چند هزار از سکبان فراری باراده عبور برکناره دریا
 رسیده شانی از پل در انجا نیافتند مضطر شده اندیشیدند که اگر در اینجا توقف بکنیم از فوج
 که شکست زان در عقب می آید کشته می شویم و اگر خود را بدریای اندازیم سبب بسیاری ب
 غرق میگردیم با تجمه ازان گروه هر که خوف غرق شدن برکنار رود دریا توقف کرد از فوج
 فوج انگریزی کشته و هر که خود را بدریا انداخت لقمه نهنک اجل گردید شاید صدودی
 بقوت مشناوری ازین تنگه بر ساحل غایت رسیده باشند و سوار لال سنگه که پل اسکته
 رفته بود غرضش همین خواهد بود که بوقت فرار از سکبان خود متفرقی ازنده نماز از شکست
 حوشت مقتول را بدیر غرق کرد و ازین سعاد که لال سنگه نسبت بفوج خالصه گردان
 شد که کسی از سرداران و فسران که داخل فوج مذکور بودند از ایشان بدل اضی خوشتر
 زیرا که هر یکی از دست شان بر جان خود میترسید و سبب همین نفاق و خلاف فوج سکبان
 با وجود کثرت و دشمنی است که در حین سامان جنگ حسب خواه بدین بودی در بر مقابلت

یافته مغلوب گشت و الا در جنگ کردن چهلای سوار نمودن بر فوج انگریزی کوتاهی می کردند
 و مرانه وار حمله نمود و علاوه نا اتفاق خون ناحی محارجه شیر سنگه و دیگر سوار کسان انگریز ایشان
 بود و واری این جمع نقص عهده نموده بلا سبب در عمل غیر یوریش فاخت نمودند و بلند بملای
 آبی کشته مساهل فریاد کردند و در قتل این جنگها کسی از سرداران نامی طینانی بر جان مال خود از
 ظلم سکبان بدشت چنانچه لهذا سنگه که از سرداران حلیل القدر محارجه رحبت سنگه بود در ملو سنگه
 شیر سنگه و دیهان سنگه و غیره کشته شدند و از لا بور در رفته در بنارس بود و باش خود اختیار کرده
 لیکن از شامت اعمال آبناد را خاجم بخشد لی شست زیرا که بعد از چند روز برای شیر تفرج بلا
 شرقیه احال انقال خود را در بنارس گذاشته و دارا لاماره کلکته رفته و ایام جنگ فیما بین سکبان
 و سرکار انگریزی بنا بر عزم و موثاری حکم کونسل سردار مذکور با مردم بهاری در شهر مذکور نظر بند شد
 و نامی ال سباب که در بنارس و کلکته بود در سرکار انگریزی قرق کرده و در سبب نظر بند شد
 سردار لهذا سنگه آن بود که سباده پاس بمقامی و هم مذهبی سکبان لا بور در دارا لاماره مذکور
 فساد می برپا کند و همچنین ملاک و اموال سکبان که در مقام بر دوار دیگر بلاد و محاصر عمل انگریز
 بود نیز بقوتی در آمده و بعد از انقراض صلح فیما بین آنها اموال اسباب غیره و اکتاف جنگ و چنانکه
 دادند و سوم فروری و دیگر صاحب گداز از معبر و پرتا معبر به پور برای بند ساختن معابر
 دریایی سنگه که پایاب بود فراموش شد تا سکبان به بنظر عبور کردن نتوانند و میشت و بتم
 جنوری جنرل سمث با معسکر خود از کنگ لاد بیانه در لشکر کشد رشیف طحی کردید زیرا که تا
 آن زمان فوج سکبان در مقابل لشکر مذکور بسیار بود و سوم فروری توپخانه که انتظار آن بود
 از مقام دلی در لشکر لار و صاحب رسیده و بعد رسیدن توپخانه بفر رسیدن چهارلس تا یک حساب
 کور زنده در معسکر لار و صاحب برای عبور کردن افواج انگریزی بدان طرف دریایی سنگه
 از حالت متظره و دیگر باقی نمانده بود بلکه تاریخ عبور و معبر هم قرار یافته بود و لیکن اخلاص
 آن می نمودند نقل عجیب دوم فروری لشکر عیسوی یک سکه قصد قتل کردن متو

سز وین است ارث که در انباله بود رفت و در باغ پادشاهی سکن صاحب موصوف و حل
 شده سپاهی پیر را به ضرب شمشیر قتل و سر در زنبیره را بدو سه ضرب مجروح ساخته در کان انصاحب
 و حل کردید هرگاه صاحب او را بخانیافت بکمر حین مردم تعاف کرده او را گرفتار کرد و نزد او
 شب در فید خود را قتل کرد و در بیت و دوم جنوری لاله چنی لال از طرف فوج خالصه بختیوار
 لار و صاحب پنجم صلح بر دو معذر بنامند او را جواب شد که ما سر کار خالصه سر و ارج سکه
 و راجه حل سکه که سر دفتر خالصه اند میدانیم که کیستند اگر وکیل از طرف رانی صاحب یا از چه
 کلاب سکه و یاد یوان دینانامه می آمد ساعت کلام او میشد و به بیت چهارم جوهری افروز
 کشید اگر نریزی رسیده و حل لشکر لار و صاحب شد و ششم این ماه راجه کلاب سکه یاد و
 هزار فوج جنگی و بیت هزار مردم کوبی بلوایی بر فاصله ده کرده از لاهور رسید و فرود شد
 و روز دیگر بر مبرک او دل که بر سر کردی از لاهور است رسیده خبر در و خود بخود بر انصاحبه
 عرض کرده فرستاد حکم شد که فوج خود را بطرف پهلور فرستاده خود تنها در لاهور حاضر کردند
 در جنگ ایوال که جنگ سوم بود از فوج اگر نریزی پانصد و ششاد و نه مردم از سپاه و ششاد و نه
 و سه پسر مقتول و مفقود کردید و از انصاحبه با قنای تمام سرداران سکه و سپاه راجه کلاب سکه
 را وزیر کرده جمیع امور ملکی اختیار جنگ و صلح را بدو تفویض نمود و فوج خالصه هم بر جبهه کلاب
 نموده گفته فرستادند که اکنون بدون شریک شدن شما جنگ ما مقابله کردن با خروج انصاحبه
 و شوار است و بعضی سکه ها که از فوج خالصه در لاهور آمده بودند در حال تباهی و هلاکت فوج و از
 دست رفتن فریب یک صد ضرب توب و صرف شدن خزانه و اسباب رسد مانند کوه باران
 و کشته شدن جماعتی کثیر از کالیان سپاه خالصه افسران آن در سه جنگ عرق شدن هزاران
 در ایستادن سکن مل و دیگر مصائب شداد را ظاهر ساختند کلاب سکه آنهمه حال شنیده بظاہر
 تشفی ایشان کرد و کلمات تاسف بر زبان آورد و گفت شمار یاد و خواهر بود که یکدیگر و ما به شمشیر
 ازین واقعات من هیچ خلصه که سر بخود سری بروشته بار و ده جنگ قصد قتل طرف فرود

در دهم فروری ^{۱۸۴۵} عیسوی فیما بین سکنان فوج انگریزی
 کویند فوج اخلاصه ساز و سامان حرب در اینم کرده مورجاها کند و آموه جنگ شد و در
 نواب کویند جنرل بهادر و کندر شریف چنان قرار یافت که اکنون فوج انگریزی آن طرف
 در بای سنج غور کرده بورش بر ملک لاہور نماید و جمعیت سکنان که مورجال کند پیشتر و افغانه
 کر زانیده شود زیرا که لارڈ صاحب و کندر شریف را تحقیق معلوم شده بود که سوانی این فوج
 سکنان که بالفعل آنروی در بای نظری آید فوجی دیگر نیست که برای جنگ با فوج انگریز
 مقابل کرده اولی آنست که این فوج را محله و بورش متفرق ساخته یکبارگی جو در بای
 نماید پس سه ساله مذکور بگنج دهم فروری سال یکیزار شصت و چهل و شش عیسوی سکنان
 روز رآده حکم بفرج خود کرد که جنگ توپ شروع شود چنانچه در دت نیم ساعت ششکهای
 متواتر که کلوه توپهای ایشان بسیار بود در تیرت مورجالهای سکنان را که آن طرف سنج غور
 ساخته و مجبور شده شدن مورجال بفرج پیاده حکم شد که بر بایا حریف بورش کند چنانچه
 پیشتر کو رک و غیره از راه پلی که بهان ساعت از تختانی شین در و سه جانب نصب کرده بودند
 برق دار ساخته در فوج سکنان در آمدند و داد و اندکی و او و خوب جنگیدند فوج سکنان
 اقاقت در خود ندیده رو بهریت نهاد و جمیع اسباب ایشان مع شخصت خرفی که بهرین
 در لشکر غنیم بود دست فوج انگریزی افتاد و در جنگ لارڈ صاحب پیاده خود و شریف
 و افواج انگریزی بعد که زانیدن جمعیت مخالفت را مع توپخانه خود و کلان هر قسم جو در بای
 نموده داخل در عمل لاہور کردید و لارڈ صاحب بهادر در مقام حضور این شتهار و او اند
 خلاصه شتهار نواب کویند جنرل بهادر در مرقومه چهارم فروری
^{۱۸۴۵} عیسوی بشرح آنکه افواج سرکار آغشی در هر یک مقابل و جنگ فوج سکنان
 را بهریت پی در پی داده اند و عمل خود را آن طرف و بای سنج بر کرده داد و زیاده از دود
 ضرب سکنان بضبط سرکار مذکور در آمد و اکنون افواج انگریز در چلی ملک پنجاب گردیده

فوج سکنان
 در مقابل فوج انگریز
 در جنگ
 در روز دهم فروری
 در سال ۱۸۴۵ عیسوی

در شهر تهرانی که بنا بر سیزدهم و چهارم سال کهنه از پیش قصد و چهل پنج عیسوی قبل از جنگها اجراء یافته
 بود و مندرج است که نواب کورنر جنرال بنا بر چند بار یک جهت حفاظت ملک بخشیده از دوشم بر
 انچه از شوکت و افتدار سرکار مصدق و نیز برای منادای سبکمان عهد شکن که موجب مایه کافراهم
 است این همه تدابیر جنگ را بر روی کار آورده و خود اکنون با انتقام کامل از شکستن عهدنامه که
 قیامین سرکار موصوف سرکار لا بور و شسته عیسوی اتفاقا یافته بود سبب تاخت و یورش
 آوردن افواج لا بور بر ملک سرکار انگریزی که بدان سبب یکی توین سرکار معظم الیه عائد گردید
 از سرکار لا بور نیکمیزد فوج انگریزی از قبضه ملک پنجاب دست بردار نخواهد شد و نیز تاوان کل اخراج
 این مهم از سرکار لا بور خواهد گرفت و نیز آستان بند و بست در سرکار لا بور خواهد فرمود که بنا
 بر تاخت و یورش در فوج لا بور نماید و ازین بند و بست در سرکار لا بور مقصود افزایش ملک
 انگریزی نیست چنانکه در شهر سابقین الذکر مفصل و شرح است که فقط مقصود و خواستش از این
 مصدق قبل از جنگ آن بود که در ریاست لا بور باز آستان نظام و بند و بست بطور بد
 که افواج آنجا زیر حکم رئیس و رعایای آنجا در امن و امان باشد چنانچه مصدق و شاه این فوج نیست
 که ازین طرف هیچ تدبیر برای جنگ و جدال با فوج لا بور ازین پیشتر بعمل نیامده بود لیکن
 هرگاه از سرکار لا بور یکایک و دفعه ملا ظهور و جنگ و تاخت و یورش بر ملک انگریزی که در
 محصور است و در فوج عمل آوری تدبیر جهت جنگ و حمله آوردن بر ملک لا بور موجود اکنون
 آنچه حرج و نقصان بر ریاست لا بور خواهد افتاد محض سبب حرکات نامعروضه اطلوزا بخار
 سرکار لا بور و فوجش مقصور خواهد بود و کوخوش این نیست که زیادتی و افزایش ملک
 سرکار انگریزی که در خلا جهت تلاقی و تدارک مافات و برای اطمینان آینده ضرور لازم
 گردید و فعلا عید در میان تلج و بیاس و اقتضای کوهستان واقع آن شامل مضاف
 مملکت انگریزی که در دوای نیمه عهد گیتی و جنگ و جدال بلا سبب که از طرف سرکار لا بور
 آمده تا هم منظور غرض کورنر جنرال بهادریست که کل ملک پنجاب را در قبضه تصرف خود درآورد

بشرطیکه پس آنجا در سرکار گلشنه رجوع آورد و نیز مکرر از اهل انبار سرکار انگریز است که در صورت رجوع
آوردن و همیشه تابع و مطیع بودن سرکار لاہور ریاست آنجا را بر یکی از اولاد مہاراجہ پنجم
بیکشتہ باشی کہ بانی مہابی این ریاست و متحد و معتبر سرکار گلشنه بود بحال برقرار دارد و کلام
دیل خان تر بر محل بر داری لارڈ صاحب اغماض نمودن شان از جہتم و کسانخو ارجح است
توانند شد کہ با وجود فتح کامل غلبہ نام باطلان پسین مکررات باطنی خود بردارند و بیغیان
خاندان مہاراجہ سخت سکہ سرکاشی علی الخصوص کسانی کہ شریک جنگ جدال با سرکار گلشنه و
خبر داده میشوند کہ اکنون با تقاضا نواب کور ز خیرالہا در آنجا بنہد و بست بطور آزادی از روی آن
ریاست اولاد مہاراجہ سخت سکہ پنجمی قائم و برقرار باشد کہ فوج خود را محکوم و تابع و رعایا را محکم
و امن و امان داشته باشند و اگر احیاناً باز آنچنین عہد شکنی از طرف سرکار لاہور نسبت بسرکار
انگلشی بوقوع خواهد آمد در خصوص انتفاک کل حقوق حسب طہسان سرکار موصوف و در مقابل
فقط و بعد اجرائی این شہتہا سرکار لاہور کل شرائط سدرجہ آنرا بدل قبول منظور کرد و متعاقب
تقریباً دوری لارڈ صاحب در ملک پنجاب از تاریخ دہم فروردی تا ہمدہم آن نامی عساکر
انگریزی کہ در قرب و جوار فیروز پور قیام داشت مع توپخانہ کلان نیز داخل پنجاب شد و چون
کلاب سکہ در مقام قصور آمدہ تاریخ شانزدہم ماہ مذکور شد ملازمت لارڈ صاحب بہ دروازہ
شدند و سباب پیشکش کہ بسیار آوردہ بود معاف کردید و بموجب حکم مہاراجہ پنجم
خدمت سحر لاریں صاحب و سترکاری صاحب سکرتر لارڈ صاحب مدوح حاضر شدند
از نیم شب در میان ہر دو صاحبان موصوف و راجہ کلاب سکہ و دیوانہ یانانہ و فقیر علی
کھنڈ شہو ماند و شرائط صلح میان قرار یافتند کہ در شہتہا مذکور سدرج بود یعنی نام ملک
کہ در میان سنج و بیاس نہست در قبضہ سرکار انگریزی باشد و علاوہ برین یک نیم کہ در وقت
نقد کہ درین چکجا صرف شدہ است سرکار لاہور در سرکار انگریزی بہر دو سنجہ آن چاہ کہ
روپیہ نقد بالغفل و یک کہ در روپیہ بطریق قسط بندی در میان مدت سال و اساز و ستایج

در شهر لاهور در لشکر انگریزی باشد لیکن لار و صاحب بنسور انیکه در لشکر مهاراج راجه
 ایشان را باعث و احرام از لشکر در مجلسی رسانیده دادند و حکم شد که کسی از لشکر انگریزی
 شهر لاهور نرود و مردم رسد که در لشکر می آید حفاظت کنند نقل شهرتار و کج
 کور نیز جنرل بهادر مصدق بهینر دهم قمروری سته الهیه مستقام
 تشقی مردم شهر و غیره بر جمع بود اراک و سوداگران کوتهی الان بر عیایان اراک
 لاهور و امرت سروا ضح باد که چون مهاراجه دلیپ سنگ بر روز ملاقات با نواب کورنر جنرل
 شکایت منافرائی و بغاوت و کج فاری فوج خود ظاهر ساخته و تمامی شروط و احکام لواب
 مدوح را قبول کردند اکنون یقین است که باز در میان هر دو سرکار و بطور دوستی اتحاد بطور
 سابق جاری ماند و لواب صاحب موصوف ابدانجام و اتمام شرائط مقرر شده و تمام
 کردن سپاه خالصه بار و کیرا فوج انگریزی و حفاظت و پاسبانی بر عیایان و شهبان
 و خود مهاراجه صاحب موصوف دهم در توفی و بهتری سرکار ایشان سعی کوشش بخوبی خواهند
 پس باید که باشند کان ملک پنجاب بخوف و خطر در کار و بار خود مصروف نشوند که هیچ
 پامال ظلم و تاراج نخواهند شد انتهی عبارت شهرتار و در نسبت دوم ماه مذکور لشکر انگریزی
 برای حفاظت محاذی دروازه پادشاه باغ و حضور بی باغ افاد و باقی حاشیه قلعه که بر
 سمت مجلسی مهاراجه دلیپ سنگ است اقربای شان سکونت میدادند و در حاشیه غازی
 و راه نواب صاحب معظم الهیه است که فوج سرکار لاهور فقط آنقدر باشند که بدان مرت
 و بندوبست سرحدات ملک خود بکنند و زیاده ازین دشتن ضرورت نیست و لار و صاحب بهادر
 از راه مزید قدر دانی بجله دی حسن خدمت و جانفشانیهای سپاه انگریزی که سبک از چهار بار
 شکست داده عمل خود در ملک لاهور کردند بطلای تنخواه یکسال بطریق انعام حکم فرمود
 و علانیه تعریف شجاعت و لادری و فرمانبرداری فوج مذکور در جمع حاکم از زبان مبارک خود بیان
 ساخته فهرست تذرو و پیشکش که راجه کلاب سنگ به پنجاب لار و صاحب

نقل
 ویک ازین مقام
 لاهور و امرت
 و کیرا فوج

از رزیت بهادرجان جاگیرهای سرداران ملک و آبه و دیگر علقیات که در عمل انگریزی آمده اند
پرسید صاحب موصوف جواب او سردارانیکه سند معافی چهارجه رخصت سنگه نزد خود مسافره
جاگیرهای ایشان بهر صورت رعایت خواهد شد و گسائیکه سند چهارجه مذکور نمیدارند جاگیر آنها بمقتضای
انگریزی خواهد درآمد و نیز رزیت گفت که مال الاک جمیع سرداران کجاست که در وقت کار
ملک انگریزی ضبط شده بود اکنون باطل سفر کرده شده ملک مال محبذ خوشحال
رسیدن بهر نابالغش در سرکار انگریزی امانت خواهد اند و در بین طلبه سزار رنجور سنگه سند جاگیر خود
ملاحظه صاحب رزیت در آورد صاحب موصوف جواب او چونکه شما از بطن کینز هست این
در جاگیر لیسنا سنگه مجتبی حین شما نیست علاوه ازین شما بسیار نقصان صاحبان انگریز نسبت
چهارونی که سیاه و غارت کردن آن نموده اید رنجور سنگه گفت حاشا که من چهارونی آخار آتش
داده باشم و نه سیاه صاحبان از غارت کردم راجه لاؤ و ابوقت که رختن چهارونی آخار آتش
صاحب جواب او راجه لاؤ و اد حقیقت بی ایمان بود البته او ترکبای این متوجه شده باشد و شما هم
شریکه کار بودید و دلیل قومی بر شریک بودن شما با او نیست که بر گاه من در میان ایام
خطی شما بین مضمون نوشته بودم که بر کار را فهمیده و مال کار را اندیشیده باید کرد اما آخر کار
موجب ذامت شما گرد و شما بعد اطلاع بر مضمون خط را از دست انداخته گفتید هر چه با او باو
من بمقتضا بمقومی او راجه لاؤ و اخوانم کرد رنجور سنگه از رسیدن خط صانعان بگوید که
سردار منال سنگه آلوده الیه حاضر شده گفت من آن خط را از دست خود چهارم رسانیدم رنجور سنگه
آخار کرده و کبیل را که مسلمان بود بقسم خوردن قرآن باعث شد صاحب رزیت گفت حاجت
بقسم خوردن نیست مرا حال شما خوب معلوم هست رنجور سنگه از حضور صاحب رزیت از فرام
شده نزد رانصاحه فته عن من کرد که به سبب فتن من و جنگ صاحب رزیت از من جدا
ناخوش است بدون سحر کار قصور مرا معاف و جاگیر من بگذشت نخواهند کرد و روزی که
کنند رنجیت مع مجر لارنس رزیت در شهر رفته کلید بکلی راجه همان سنگه در میان آن که در

در سر کار لاهور واقع شود چنانچه بواسطه همکاریان معتمد و دیگر کار این عهدنامه و غیر
 شد از طرف سر کار انگریزی این کار صاحب سکر و گورنمنت هندوستان و حیدرآباد
 صاحب گورنمنت نواب کورنجران هادره از طرف سر کار لاہور بمقامی رام سنگه و سردار
 چتر سنگه سریال و سردار پنجو سنگه و راجا لال سنگه و سردار تاج سنگه و دیوان دینا نات و
 سید نور الدین برای انعقاد عهد جدید بنام سرکار انگریزی و سرکار لاہور و سرکار
 مندرجہ عهدنامه اول شرط اول در میان مہاراجہ کپتیک سنگه رئیس لاہور و سرکار
 انگریزی همیشه دوستی و اتحاد خواهد ماند و کابینہ جنگ نخواهد شد شرط دوم مہاراجہ بوصف ملک
 دو آبه را کہ در میان تلج و بیاس و قسمت سرکار انگریزی و دادند آیند کسی از وارثان ایشان
 در آن دعوی نخواهد کرد شرط سوم تمامی قلعات را کہ در میان این دو آبه و قهندر کار انگریزی
 تقویض کنند شرط چهارم آنکہ مہاراجہ یک نیم کمر و روپہ بعضی اخراجات این مہم کہ سبب
 عهد شکنی فوج لاہور در سر کار انگریزی افتاده بود و دادن قبول کرد و چنانچہ بجاہ لک و پیر نقد
 سہرست خواهند داد و عوض دیگر و روپہ کہ بالفعل دادن نمیتواند تمامی ملک کوہستان
 در میان و دسندہ و بیاس و قهندر مع ملک کشمیر و ہزارہ برای وام سرکار کپسلی و ادام شرط
 پنجم آنکہ بعد مرتب شدن این عهدنامہ بجاہ لک روپہ بخلکہ یک نیم کمر و روپہ مذکور برود
 نقد خواهند داد شرط ششم آنکہ مہاراجہ صاحب قرار میکند کہ تمام فوج سرکش لاہور
 را بخوار بر طر فی دادہ یکلم موقوف خواهند کرد و فوج آئینی موافق مہاراجہ بخت نکند
 نخواہد خواهند یافت شرط ہفتم سرکار لاہور فقط بیست و پنج ہلشن پیادہ فی ہلشن
 ہشتصد سوار و دوازده ہزار سوار نوکر خواهند داشت و سواہی ازین ہند
 اجازت سرکار انگریزی نگہ دارند و اگر عند ضرورت قدری زائد از مقدار مذکور
 فوجی را با اجازت سرکار بکنند دارند باید کہ بعد رفع آن ضرورت آنرا موقوف سازند
 بشرط ششمی و شش توپ کہ در جنگ فتنہ بودند و آن توپہا بہرست سرکار انگریزی

اول
 شرط
 دوم
 سوم
 چهارم
 پنجم
 ششم
 ہفتم
 ہشتم
 نهم
 دہم

نموده اند باید که آن همه توپها را حواله سرکار موصوف نمایند شرط آنکه حجم و جهات
 محصول از دریای سیلج و بیاس تا سرحد مین کوشت و از آنجا تا بلوچستان کل قلع و ستر کار
 انگریزی خواهد داشت سرکار موصوف آنرا تحصیل کرده بخدمت خود و سرکار دلاهور خواهد فرستاد
 و برای آمد و رفت تجار و مسافران مخالفت نخواهند شرط دیگر آنکه اگر کسی که از کابل
 برای حفاظت سرحدات ملک فوج خود را بجای بی بردن خواهد و بار لاهور و سراسر سین
 سامان رسد و شیتها بر دهنه خود خواهد گرفت مگر خرج آن فتنه سرکار انگریزی خواهد افتاد
 از هر جا که گذر فوج انگریزی خواهد شد پاس نهیب باشند کان آنجا ملخو ظاهر کار انگریزی
 خواهد بود شرط پانزدهم در بار لاهور کسی را از قوم انگریز و مردم امریکا و غیره باشند کان
 ملک فرنگستان بدون اجازت سرکار انگریزی لازم نخواهند داشت شرط دوازدهم
 راجه کلاب سنگه را نسبت آن ملک که از وقت بهار راجه که کسکه نزد اوست و هم نسبت
 آن ملکی که بعد نوشته شدن این عهدنامه سرکار انگریزی او را بی عوض خیر خواهی ببرد و کاکا
 و خصوص مصاحبه کنندگان خواهد داد سرکار لاهور حاکم متقل بداند و یک عهدنامه
 در میان راجه کلاب سنگه و سرکار انگریزی نیز خواهد شد شرط سیزدهم اگر در
 کدام امر فحش و االی لاهور و راجه کلاب سنگه تنازع واقع شود باید که طرفین رجوع
 به سرکار انگریزی کنند و آنچه اهلایان سرکار فضاال کنند رئیس لاهور را منظور
 کردن خواهد شد شرط چهاردهم حدود ملک لاهور بدون صلاح و اجازت
 سرکار انگریزی تبدیل نخواهد شد شرط پانزدهم آنکه در امور ملکی خانی
 در بار لاهور سرکار انگریزی را دخالت نخواهد بود و لیکن اگر در کدام امر بهارچ
 صاحب رجوع باین سرکار خواهند کرد و نواب کورنر جسنرل پها و از راه
 خیر خواهی و به خواسته شان دست انداز خواهند شد

و بنا بر این نیست و چهارم مابین سه حال لازم و صاحبها در کسب و کسب باید تشریف فرما شده

تشریف فرماید در بارعام کرده و بعد ملاحظه چنانچه در مقام جالند بر طرف کوه شکر
نقل عهدنامه دوم مر قومه است و چهارم لاج ستمه السیه
قیامین کار کارگری رئیس لاج ستمه السیه است و چون در بار لاج
درخواست و شرفی در شهر لاج برای حفاظت ذات مهاراجه صاحب
حراست امرای دربار و شهرتانو کرد و تیار شدن فوج جدید از نواب کور زخیران بهاء فرمود
نواب صاحب درخواست مذکور را قبول فرمود و در نواب این عهدنامه شکر بهشت
و قه خیر برآورد و نقل این عهدنامه که دارد و بود نیز در فارسی ترجمه نموده در بجا بست نمود
تفصیل و فعات بهشکانه که در عهدنامه و میند

و قه اول لاج و صاحب هر قدر فوج انگریزی که برای حفاظت دربار لاج و نواب
خواهند داشت امور خواهند فرمود و بعد ماه دسمبر ۱۸۴۹ عیسوی که درین زمان
فوج جدید لاج و نواب خواهد شد حکم برای برخاستگی فوج خود خواهند کرد و قسم
دوم چون مهاراجه و لیب سنگه بر حسب خوشی خود درخواست تعیناتی فوج انگریزی
در شهر لاج و نواب کرده بود لهذا اخراجات چهار دلی فوج و تیار می کنند برای فرار آن
و سه مهاراجه صاحب موصوف خواهند شد و سواهی ازین هر خریکه از نگهبان شدن فوج
مذکور در سر کار انگریزی بیفته مهاراجه صاحب آزادام دام خواهند داد و قه
سوم مهاراجه صاحب فوج جدید خود را زود و دگر داشته اطلاع آن بوکیل انگریزی
میکرده باشند و قه چهارم در بعد مذکور مهاراجه صاحب فوج خود را نوکر
وارند و از نواب که شش میا و مذکور فوج سر کار انگریزی برخاسته خواهد رفت
و قه پنجم حقوق جاکیر واران که از خاندان مهاراجه رنجیت سنگه و کبرک سنگه و شیر سنگه
تعلق میدارند در سر کار انگریزی لفظ خواهند زد و جاکیر لای کسانیکه در ملک آبه موقوفه
خواهد بود تا حدین حیات و معاف خواهد ماند و قه ششم سر کار انگریزی تحصیل خلیف

در بار لاج

و قه

و قه

و قه

و قه

و قه

و قه

توانست منوشرط پنجم آنکه اگر کدام تراج در میان دربار لاهور چهار
 کتاب مندرج شود و چهار راجه مذکور آن مقدمه را در سر کار انگریز
 مرجع نماید درین صورت صاحبان آن راجه ها مندرج چهار راجه مذکور را قبول
 منظور کردن خواهند شد شرط ششم مندرج چهار راجه کلاب سنگه و اولاد او قرار
 می کنند که اگر فوج سرکار انگریزی برای سالیکه نام دشمن در ملک او شده بکدام
 مندرج رود بایان مع فوج خود معین و مددکار فوج مذکور خواهد شد شرط
 هفتم آنکه مندرج چهار راجه کلاب سنگه اقرار میکنند که مکدام انگریز و یا باشنده ملک
 امریکه و غیره باشند کان فرستادن اجازت سرکار انگریزی لازم نخواهد
 شد شرط هشتم آنکه مندرج چهار راجه کلاب سنگه اقرار میکنند که شرط نهم و دهم و یازدهم
 مندرج چهار راجه نام اول که فیما بین سرکار انگریزی و دربار لاهور شده است
 منظور و پنجم و شش شرط نهم آنکه هرگاه مکدام دشمن بر ملک مندرج چهار راجه صاحب
 حمله و بورش کند سرکار انگریزی مدد او خواهد کرد و شرط دهم و یازدهم آنکه مندرج چهار راجه کلاب
 برای تقسیم و تکریم سرکار انگریزی بر خود لازم کرده اند که در هر سال یک اسپ و
 ده ارده میش که از موی آن شال می بافند و سه زوج و دوازده نذر سرکار موصوف
 خواهند کرد فقط و بیرون قیام فوج انگریزی در لاهور شاهر بی عریض جهت آمد و رفت
 کردن سواری صاحبان فوج و توپخانه تیار شده و راجه لال سنگه وزیران پیش اطفال و سال
 مندرج چهار راجه لیسنگه یکصد پنجاه طفل را موقوف کرد و یک اخبار نویس در جمعه وطن و مقام خود
 مندرج چهار راجه کلاب سنگه است مقرر نمود تا احوال شباروزی آنجا بحضور رانی صاحبان
 و پناک سنگه پیرای شش در ملک دو آب بینه و کالت مقرر گشت و بیست و چهارم راج
 ضلع مالیانجمله جاگیر هر سنگه کالیواله که در جنگ اخیر گشته شد در سرکار انگریزی ضبط گردید
 و راجه لال سنگه در هر پیش یک مثنی را بجالا هشته دیگر فشیاراکه در لشکر سیاه بود و مذکور

مندرج

مندرج

مندرج

مندرج

مندرج

مندرج

مندرج

ساخت و دیوان احوال بسیار شاد و گوی سپاسی برای بند و بست سرحد آن حضرت
 و جان لاریس برادر میجر لاریس اجنت که در دو آب کشته شده اند چهار برادر معروف
 به جیش و ملی طلبه است و در بست چهارم ماه مذکور لاریس صاحب له بسیار تشرف کرده
 و بارعام نمودن بکمان ذی عزت و بیع را بجای آن لوح را بلامت خود مشرف
 و به نسبت راجه پیا له را شده که االبان سرکار انگریزی از خدمتگزاری و در سرد راج
 شما بسیار راضی و خوشنود هستند و حکم شد که بوقت آمد و رفت راجه مذکور در لشکر
 پانزده آواز توپ بتقریب سلامی سر شده باشد و قدری ملک بهم بجلد وی حسن خدمت
 راجه مذکور عطا شد و حصار در بار عرض کرد که راجه لا ذوه که با فوج بکمان شریک شد
 با افواج انگریزی بجنگید در حق خود بسیار بد کرد و آخر بنزاعی اعمال خود رسید و راجه نایه
 که در جنگ شریک بکمان بود و در بار آمدن نیافت در میس فرید کورث را بزرگ عیانت
 خطاب را جلای عیانت شد و همچنین دیگر سرداران و در میان بجلد وی حسن خدمتیکه از
 ایشان درین مهم نسبت بسرکار انگریزی بعمل آمده بود و یافتن خلعت خطاب مغز و مشا
 در میان رفتن و دوصد و پنجاه و شش ضرب توپ بکمان که در جنگها
 بدست افواج انگریزی در آمده بودند بطرف کلکته بموجب حکم لاریس صاحب
 بهادر دوصد و پنجاه و شش ضرب توپ که بجلد آن دوصد و بیست ضرب را بباران فوج
 انگریزی از بکمان در جنگ اترع کرده بودند و سی و شش ضرب را بعد و اصل شدن
 فوج انگریزی در لا مور عند اطلب مهابه راجه دلیپ سنگه دادند باستقامت گفتند که نوبت
 از راه خشکی روانه کلکته شدند در اثنای راه بهر شهر شرقی از دلی اگره و آله آباد و کانپور
 و غیره که میرسیدز آئینه توپها را در سیدانی وسیع بترتیب صف بصفت سه تاده میکردند
 و برگاه جمیع صاحبان انگریز و مردم آن شهر از وضع و شرف برای تماشا می آمدن و پیافون
 میشد و یکی از صاحبان انگریز با و از بلند می گفت که دوصد و بیست ضرب توپ ازین توپها

ازین تهرانی که نگریزی در چهار جنب مقام مدی و قیرو چو احوال و سوبروان در
 مدت شصت و نه سال سکبان گرفته است و سی و شش ضربه از دربار لاهور و بعد از این
 که کسی از دربار نگریزی در این تهرانی وقت از کار کردن منع میکرد بلکه بخوبی ملاحظه
 میکنند و اکثر مردم که بهر توبه را به خود میزدند آن میکردند و همین طریق وضع این
 تهرانی بگلته بودند و از اینجا بار کرده در لندن و آید بود و غرض از نمانش تهرانی تهرانی
 تهرانی لاهور تا بگلته ملک نالندن بدین وضع و طریق آن بود تا عوام الناس که از گفته
 مردم باز تهرانی و اهل حرفه مثل کار بانان که از ملک چای بی آمدند و از حقیقت حال اینهم
 آگاه و مطلع بودند و غلبه سکبان را بر فوج انگریزی بنان زد کرده بودند مشایخ این تهرانی
 و دریافت کردن مضامین کند ما که بر هر یک نام بهاراجه رنجیت سنگه و کبرک سنگه و سرکار خطه
 و غیره و سال نیاری در نظم و نترگنده است دریافت گفتند که سر اسر غلبه و حضرت فوج انگریزی و
 بهریت و مغلوبی سکبان درین بچها شد و آنچه در عوام بر عکس آن شهرت یافته بود سر اسر فوج
 بی اصل است و در فرستادن تهرانی مذکور از معین کردن با خیال و الوف زکاوان کاری است
 و خلاصیان و غیره عمل و قلم و سپاه انگریزی و از همراه بودن صاحبان انگریز و صاحبان
 هزار بار و پیر سرکار که پس بصر در آمده کونند اگر چه در ابتدا از معین شدن فوج انگریز
 در لاهور بسیار امن و امان لاهور و اطراف حاصل شد مگر زبیداران و مالکداران بدین
 حال صفت سرکار لاهور در ضلع و اطراف آن سر بشورن بر داشته بودند باری لاهور
 بحسن تدبیر و فرستادن افسران مع فوج انگریزی و اطراف ملک چای بی رو خدا و ضلع
 و اطراف دور دست موقوف گردید و جمیع رعایای ملک بهاراجه لیس سنگه و بهاراجه لیس
 در اطاعت او ای خراج حاضرند و اگر کسی از آنها آید تهر و سر کشی خواهد کرد و دوست
 فوج انگریزی بزرگی اعمال خود خواهد رسید چون شیخ امام الدین پسر شیخ غلام محمد الدین
 متوفا عال سابق مغزول کشمیر نای بهاراجه کلاب سنگه بعد از صلح و نوشته شدن عبد نامها

بسیار از این لال سنگ وزیر که خطوط محضی با نوشته بود و عمل شده با وی چنانچه چنانچه
بنگاه قتال جدال با مردم راجه مذکور کردم و هشت و از طرفین صاحب مردم شده و جمعی
نیز و پدید سپهر لاریس صاحب اجنت در ریاست حال این شر و فساد بکشیر رفته بعد طفا
نیزه جنگ و خونریزی شیخ امام الدین به همراه خود در لاہور آورد و شیخ مذکور بوقت رو بکار
نظام کرد که من موجب نوشته وزیر در بار لاہور نشان معمار راجه کلاب سنگ را عمل او و به
و با آنها جنگیدم و خطوط وزیر را بجا خطه صاحب اجنت در آورد و چنانچه بعد اثبات چنانچه
و فتنه پردازی لال سنگ وزیر که باعث قتل صد نفوس کشمیر شد از منصب وزارت معزول
و از شهر لاہور خارج کرده و با فضل او در اگره است کابی در ریاست لاہور دخل نخواهد یافت
و مشهور است که بعد معزولی لال سنگ از وزارت این منصب حلیل برای معمار راجه کلاب سنگ
تجزیه کرده بودند مگر او که از بس دیندار و مال اندیش است آنرا قبول نکرد و خود اندیشید که اکنون
بر بنیاد سرکار انگریزی ملک جو و کشمیر و غیره ممالک کوستانی حاکم بالاستقلال و مکنته مقابل
لاہور ستم را اینقدر ملک و حکومت کافی است زیاده ازین حوصله و موس نامردم در اختیار
است که در منصب و فرمانرواری رئیس لاہور بوده مورد الزامهای مردم و سرکار محسوس و کار
ریاست لاہور باشم و چون االیان سرکار انگریزی سوامی معمار راجه کلاب سنگ در ریاست
سرداری دیگر را که دیندار و صاحب تدبیر و باواینت باشد و بی نفسانیت و بدون عداوت
دیگری انجام امور ریاست لاہور را انتظام دهد خصوصاً درین ایام که رئیس آنجا صغیر
مالغ است نیافتد جناب لارڈ صاحب سپاه و سپهر لاریس اجنت لاہور را رسیدن معمار راجه کلاب
بعد بویغ بر منصب وزارت آنجا مقرر و مامور فرمودند مگر این مامور دینی است یعنی که انگلیس
جناب امور ریاست لاہور بی شر و فساد و بخوبی انجام پذیر شوند و قلب و تصرف و بی انتظامی
هم در آن سرکار پیشود و واحدی از سرداران و فسادان فوج لاہور سر بشورش و فساد
خواهند برداشت تفصیل کتبیه می و هشت ضرب توپ منجمه توپهای سکه

کتبه توپ بیت و دوم برین توپ که از آئین است اندک عبارتین نوشته است
 کتبه توپ بیت و سوم برین توپ آهنگی چیزی از حروف انگریزی نوشته است
 کتبه توپ بیت و چهارم کتبت ۱۸۰۲ فتح حضرت مرتب ساخت توپ اردلان
 یشال برق رعدنای آئین الملک ام الدین بهادر خطابى شاهانه شاهی ستمه چری
 کتبه توپ بیت و پنجم اول قدری عبارت شاستری نوشته است بعد سترى
 سهای سکر راجه سوچیت سکه کتبت ۱۸۸۸ کتبه توپ بیت و ششم فضل اکال
 پادشاه عجیب سکه بهادر بلند اقبال توپ راه بان با بهنام جواهر مل کارخانه صوبه سکه
 لامبورنت ۱۸۸۵ کتبه توپ بیت و هفتم اول چیزی در شاستری نوشته است
 اسم این توپ از سرکار عالی جنگ جیت تحریر یکجاست ۱۸۷۴ کتبه توپ
 بیت و هشتم برین توپ تمام عبارت انگریزی خوشخط کنده بود کتبه توپ
 بیت و نهم برین توپ نیز همان عبارت توپ سابق و همان مبر کنده است
 کتبه توپ سی ام فضل سکر اکال پور که جی از حکم پادشاه رنجیت سکه بهادر بلند اقبال
 توپ جوالاکی کارخانه دار السلطنه لامبور با بهنام جواهر مل کتبت ۱۸۹۴ عمل سپران سده سکه
 کتبه توپ سی و نهم فضل سکر اکال پور که جی از حکم پادشاه رنجیت سکه بهادر بلند اقبال
 توپ خالصه پند کارخانه دار السلطنه لامبور با بهنام جواهر مل کتبت ۱۸۹۴ عمل سپران سده سکه
 کتبه توپ سی و دوم فضل اکال از حکم پادشاه رنجیت سکه بهادر بلند اقبال توپ پرتو
 در کارخانه صوبه سکه دار السلطنه لامبور کتبت ۱۸۸۸ درخت چ سکه کتبه توپ سی و سوم
 برین توپ عبارت شاستری کنده بود کتبه توپ سی و چهارم فضل اکال پور که جی از
 حکم پادشاه رنجیت سکه بهادر بلند اقبال توپ شورش بان کارخانه دار السلطنه لامبور با بهنام
 جواهر مل کتبت ۱۸۸۵ عمل سپران سده سکه درخت چ سکه کتبه توپ سی و پنجم
 فضل سکر اکال باقی عبارت جهان مشکوک بود که خوانده میشد کتبه توپ سی و ششم

۲۲
 سکه
 ۲۳
 سکه
 ۲۴
 سکه
 ۲۵
 سکه
 ۲۶
 سکه
 ۲۷
 سکه
 ۲۸
 سکه
 ۲۹
 سکه
 ۳۰
 سکه
 ۳۱
 سکه
 ۳۲
 سکه
 ۳۳
 سکه
 ۳۴
 سکه
 ۳۵
 سکه
 ۳۶
 سکه
 ۳۷
 سکه
 ۳۸
 سکه
 ۳۹
 سکه
 ۴۰
 سکه

از ملک و لطف گویند سکه از حکم پادشاه بهادر شریف سکه شد توپ نوتار
 بعد و حقیرت بان منسوب و بخانه سره اسخ سکه سفت ۱۸۹۰ کشته توپ سی
 به قتل سرجی کال پور که جی ضرب رام بان به پادشاه جمجبه جدیدتر زمان کران
 دوران چهار راجه او بهراج بخت سکه بهادر دام افباله حساب بکم مقرب بارگاه سلطانی حصا
 درگاه خاص الخاص خاقانی سردار خوشحال سکه در سنت کبزار و شصت و نود و پنج کراچینی
 کبزار و دود و صد و پنجاه و چهار سحر به با تمام با کهنی خان توپ ریز تار کنا سکه توپ
 سنی و ششم برین توپ چیزی بخت بندی کنده بود که چندان شکوک بود که خواندند
 بهند سال در اگر زری این بود ۱۷۹۸ و بر توپ ۲۸ و ۲۹ عبارت در اگر زری بسیار
 کنده بود درین عبارت نام پادشاه بخت سکه و سه اگر زری ۳۳ و صیوی و دریا
 باقی احوال یاست لاهور که زبانی مردم معتبر و ثقات بساعت سید
 گویند راجه سویت سکه وقت قصا کردن زر صده بطریق امانت در سرکار اگر زری
 به افضل محاراجه کلاب سکه برادر راجه متوفا مذکور دعوی آن ذکر کرده چنانچه دعوی و حقیقت
 آن نیز پایه ثبوت رسید سرکار موصوف آن امانت را در حقا و پنج کت بهیه که بهیوس
 کوبستانی از چهار راجه مذکور طلب میداشتند حرا کرده گرفته و مشهورست که هرگاه چهار راجه
 غیر سکه در ملوای سکبان کشته شد چهار راجه دلیپ سکه را بر بند ریاست لاهور نشاندند
 والده صاحبه او شان را خفا کرد و وزیر که چهار راجه مذکور صغیر حسن است و در خیابان بهی
 لال سکه برادر حقیقی خود را نائب و وزیر چهار راجه دلیپ سکه ساخت راجه لال سکه را که این را گوا
 خاطر بود در پی دفع بیانی لال سکه کشته آخوا و را از خدر و قرب قل کنا سید و بجای او خود و ز
 کرد و چنانچه در وقت جنگ سکبان با فوج خلکشی بین لال سکه بر نصب وزارت لاهور منصوب بود
 و بعد مانیک در کتب له بیان و غیره پور موجود بود و جنگ بین سکبان با سرکار اگر زری حیان
 بیان میکنند که سبب عبور کردن کجمان از شهر لاهور این طرف تلج در بعضی اضلاع و علفات

که در عمل لاهور بود و قریب چهاونی لدیهیانه و فیروز پور واقع محل علاقه بهیچیکو در مردم کو
 و کوٹ عیسی خان و قلعه کبکو که در سری پشن است فیا بن سیمان مردم سپاه سر و لا چاونی
 هونوع فساد و سکا چهار پاکشته نوبت کشت خون بر سید بنابران ستریزان کشت کشت
 که حاکم کل علاقه لدیهیانه و غیره سرکار انگریزی بود و بحضور نواب کورنر جنرل بهادر در کل
 رپورٹ نموده رای خود نوشت که اگر این چند علاقه لاهور که قریب چهاونی لدیهیانه
 طرف تلج واقع و جمع آنها را از پنج لک و پیه نیست اگر بکدام صورت و در این
 بطریق معاوضه با ملک دیگر از آن سرکار انگریزی خواه بطور تعهد و مستاجر و در عمل کار
 بیایا آمد و رفت سیمان علاقه لاهور در عمل سرکاری کل موقوفه مسدود کرد و باز هیچگونه
 قضیه و فساد نشود و گویند جناب لارڈ صاحب سحران ای کشن و گویند و بر بار لاهور
 حال را نوشته استزاج تبدیل علاقبات مذکوره نمود و بدین طور که سرکار لاهور خواه بطریق
 علاقبات کل دیگر از سرکار انگریزی بکیرد و باز خروج آن سال سال از سرکار مذکور کرد و
 را انصاحبه والدہ رئیس لاهور در جواب آن بحضور لارڈ صاحب نوشت که نظر بکسی متعلق
 قدیمه که فیا بن سر و سرکار از عهد مہاراجہ خجیت سنگه بکشته باشی ثابت محقق است بدون
 بنا بر مصلحتی که بدان ایام رفته است بجان دل امنی اجم بر صورتیکه سرکار انگریزی خواسته باشند
 و در عمل و دخل خود دارد بشتر ملکیه فوج خالصه هم درین امر راضی کرد و زیرا که من بالفضل
 و عنای فوج مذکور شہیدار و زمری نامور ملی نوارم حال غلبه و خود سری آن بران صاحب
 ظاہر است و در همان ایام فوج خالصه بد ریافت این حال که را انصاحبه ابدن آن علاقبات
 در سرکار انگریزی شہیت در کمال غیظ و غضب و حسب اتفاق در میان قریب لارڈ و کبکو
 و کشتہ تخفیف بهادر برای ملاحظه چهاونی کتب لدیهیانه و فیروز پور و سیم است نظام عالم
 و برای تلج قسمیکه سیمان مردم کشت جریدہ تشریف دوز سیمان ایقین اثن شد که در
 حاکمان چلیل القدر سرکار انگریزی بحسب اجازت و بخت عنای انصاحبه ای عمل و دخل

در این احوال که در آن زمان از راه نادانی و خود سری بی آنکه حقیقت حال را در میان
 یکبارگی زیاده است بر اسوار پیدا و منع تو بخانه سکین و دیگر آلات حرب و عمل بر کار اگر یاری
 آمد جنگ کردن شروع نمود و بمره نیست فاش شد شامت همه تنگنی بوجود گشتن و لیرانه و حرات
 در جنگ نرسیت یافتند و خواسته بودند که بعد غالب آمدن بر فرج انگشتی در ظاهر و رفته
 را با اگر یاریان ساز و دار و قتل کنند و سپهرش را بر داشته و دیگر را بر ریاست لاجور نشانند
 مگر بجزیرا که اندیشیده بودند قدرت نیافتند و از هر طرف خائب خاطر گردیدند و نیزه کردند
 سکهان از فرج خالصه بعد جنگ و با سوم که مغلوب منبزم شده بودند خیال کردند که سبب جنگ
 و تباهی ما مردم در واقع ستر بر اثر فتنه گشتنست بهر صورت که ممکن باشد رفته بقصاحب
 بایگشت پس پنج سوار سکهان برین راه در مقامی رسیدند که در آنجا صاحب کشتی در میان
 بسیار صاحبان انگریز بود اول با و از بلند پرسیدند که فلان صاحب کجاست با او کار می داریم
 و آخر آن صاحب را شناخته و سوار برق و ابر روی پورش کرده بصره بای شمشیر صاحب
 کشتی را کشند و خود هم از دست دیگر صاحبان مقتول گردیدند اگر ایحال و قضیست از جهالت
 کینه کشی این فرقه بعد نیست و سابق ازین اکثر سرداران سکه در مقام امرت سرکه جای تیره و
 و شنگاه سکهان است سکونت میداشته و لاجور مقام فرودگاه لشکر خرب سکه بود آخر رفته رفته
 رئیس مذکور از دارالریاسته خود ساخت و قلعه و عمارات تعمیر کرده سلاطین بنویر یکون
 میکرد و در میان امرت سرو لاجور فاصله سیست و پنج کرده است مردم شبانه از امرت سرو لاجور
 میروند و چا و فی لدره بانه و غیره و زویر بود و برکناره شرقی سلج و قهند و دریای مذکور سرحد
 سرکار انگریزی سکهان است و فاصله در میان لدره بانه و غیره و زویر چکر و ده است که بختاب
 در میان پنج دریا واقع است ابتدا از انجانب کونیه دریای اول آن که جانب شرقی پنج دریا
 سلج است و دوم دریای میانک و سوم دریای چهارم چاب چم چم و در میان این پنج دریا
 چهار و آنکه در میان و در این نعلی که در میان سلج و میان فست چا و فی جالندهر

چنانچه در شهرهای و حاکمات افروخته و درخت شده و بوی سنگ زدنی بر مردم
 حتی که بدانان اگر نیز شروع کردند و ساعت ساعت مردم بمقامشان فراهم شده
 بلوای عظیم نمودند و چون چند کس از سنگ و چوب آنها مجروح گشتند سواران سالک
 سیده بموجب ابامی صاحب کشتراجا رسید و و صد کس را گرفتار کرده قهقهه زدند
 و ایان که کریمه رفته بودند بدست بنامند و اکنون چند و کان بقصر قصابان
 هر مقرر شدند و گوشت کا و بی تکلف و علانیه در آنجا فروخته می شود و نیز گویند برگاه
 لارڈ صاحب بهادر امارت سر شریف بر دنگلاب سنگه میبشاده گوشت کا و در میان
 بازار حبهت سواران کوره و لای بی هم کاب لارڈ صاحب مدح بموجب نصب شریف
 بسیار خجیده و ملول خاطر گردید و از فرط بیخ و ملال بهانه بیماری سوزش و نه مخصوص لارڈ
 حاضر گشت و آخر عند الطلب حاضر شده عرض کرد که در مذنب ماسکمان کا و کشتی بسیار
 ممنوع است مقتدایان ما در میاب نوشته اند که هر سکه کا و را کشته و یا گوشت آنرا به دنیا و
 و چنانچه که بشرط داشتن قدرت کشته کا و را مثل کا و فرج کند و یا خود را بکشد و امارت بر
 قدیم پستگاه بکمان است ما مردم این مقام را بسیار تعظیم و کرم میکنیم و لهذا امر را که خلاف
 مذنب ما باشد در آنجا دیدن نمیتوانیم لارڈ صاحب فرمود آنچه شما گفتید درست و ما را حفظ
 در مذنب خصوصاً پاسداری مذنب وین بر یک قوم مرکوز خاطر و ملحوظ میباشد که این امر که
 شایستگی آن کردید در آنجا بجوری عمل آید زیرا که غذای مردم و آیتا ماکوشت است و از سرکاری
 سپاه ولایتی بر روز داده میشود کلاب سکه را از سر کرد اگر بجای کشت کا و گوشت برونش نه کار
 بفرج ولایتی غایت شود قبله حتم ندارد ارشاد شد این قدر برونش و سفر و هم که با هم می
 و علاوه و چند سده صرف در گوشت برونش خواهد افتاد و سرور مذکور عرض کرد که بهر چه
 قیمت ارزان نموده پس هر قدر که در فرج ولایت مقینه امارت سریش صرف خواهد
 مردمان بنده بر روز خوان و امید لارڈ صاحب فرمودند ازین چه بهتر چنانچه با خاطر

راجه کلاب بنکه بچم لار و صاحب بنادی و بابا قنای گاکوشی در شهر اهرت سرنگه بنده کرد
 یاد و روز از بنادی اندک و شخصی کشیری سلمان گادری در مکان خود و کج کرد چون این خبر ملا و صاحب
 شد حکم بنوا و شهر این کشیری شد زیرا که او بعد بنادی حضور ملک این امر شده خلاف حکم
 حضور نمود بنادی بسیارش بعضی از تاجران عمده کشمیر قصوش معاف حکم گرفتند و جریا بن
 از آن کس مسا و شد چنانچه کشمیر بان ای حفظ آبروی بمقوم خود و جریا نه را داخل کار
 ساخته از آن روز راجه کلاب بنکه کله بز و میش را بعد حاجت و در حین سواران پیش
 ولای میرسانید و دست آن از سر کار انگریزی میافتد در میان کشت سیه و
 از آنکی فوج لاهور و در عهد مهابه راجه رنجیت بنکه رئیس سابق لاهور
 زبانی محسانیکه سابق سال در لاهور بود و شنید شد که رنجیت بنکه مذکور فوج سوار و پیاده و
 توپخانه را از رودی و سلاح و غیره از آلات حرب ساز و سامان چنان آرسنه کرده بود که وقت
 قواعد کردن پیش نامی پیاده و رنجیت سواران او در میدان بسبب افتادن شجاع افتاد
 سلاح مصقول و شفاف شان نظر تماشاگران خیرگی میکرد و کونیند برگاه کنانش صاحب داده
 نشانیدن شاه جماع الملک بر تخت سلطنت کال قندار منوجه فغانستان شد و اشنای که گذر
 ایشان مع افواج انگریزی توپخانه در لاهور افتاد رنجیت بنکه که در آن زمان تعهید میبود و بکار
 دوستی و اتحادیکه با سرکار انگریزی میباشد کنانش صاحب مع تمامی فوج بمباری تاسه و در
 لاهور قیام کنانیده رسم ضیافت صاحبان عالی شان افسران فوج حبس چه رتبه کس
 و هم دعوت کل سپاه با توسع و کشاده لی نمود و درین بیت یکروز ملاحظه سپاه انگریزی تماشا
 قواعد شان کرد و روز دوم سپاه خود را از رنجیت سواران پیش نامی پیاده و توپخانه
 صاحبان انگریز را ملاحظه کنانید ناظرین هر دو فوج میبختند که در تی مجوز می سپاه پیاده
 صفائی و صفائی ساز و دیوان سواران چالاک هم توپخانه لاهور وقت شکست و در نشان بخت
 و در دیگر طرف قواعد ابر فوج انگریزی بود بلکه در بعضی امور و پیشی بر فوج انگریزی بود

افسران افواج اگر نیمی تعریف آرستی فوج که بان نمودند و زمین کو که
 از بس آشنند و آل اندیش بود با اعتماد این فوج خود گاهی قصد مقابله با کاراگر نریس
 بکرده زیرا که او خوب میدانست که در اصل و نقل سایه فرق است درین زمانه تدبیر جنگ باید بری
 نگاه بر اهل دلالت ختم است که بخاطر کسی از اهل بند تعلیم در ملات فوج خود را از نو شناسانین
 و ردی آموختن قواعد و شلک فی تیار کنند و لیکن بوقت جنگ بکر بایداری شل فوج
 اگر نیمی بخوابد کرد زیرا که افسران اگر نیز بوقت جنگ حسب سوره بعضی سپ سوار بعض
 پیاده از صفوف سپاه چند قدم پیشتر ستاده میشوند و بذات خود با حرفی می جنگند سپاه
 با تدبیر جنگا نند و سپاه ایشان بموجب قواعد و شل و امنی عادی بر امور جنگ در رعیت
 افسران خود میباشد و وقت جنگ و غیر جنگ ایشان را یکسان میناید و بشا هره حال افسران
 فوج خویش از جزلان و کر نلانی و دیگر عهد داران که در وقت مقابله با حرف پیشتر از صفوف
 می آیند شجاعت و دلیری در مردم سپاه نیز بالضرور پیدا میشود و سبب پایداری و جرات
 صاحبان اگر نیز جنگ بچند وجه است اول آنکه میدانند که ما با این ملک غیر هستیم که بخانه کجا
 خواهیم رفت اگر در معرکه جنگ کشته گردیم بموجب دای حقوق سرکار که برگردن است
 خواهد شد و هم باعث نیکنامی در قوم و ملک ما تصور بلند آگشته شدن خود در زم برار مرتبه
 قرار هیچ میدانند و نیز هر فردی از ایشان حکیم و تجربه کار دانستندست بعین میدانند که در جنگ بی حال
 نیست اگر زنده خواهیم ماند بر حرف غالب آمده و بر ملک دولت و تصرف بشه حکمرانی خواهیم
 کرد و اگر کشته شویم قوم ما حکومت خواهد کرد و در صورت جبن و گریز در میان قوم و پیشانی خود
 از بخا تا بولایت مذمت و شتر ساری خواهیم برداشت و مغرول شده در مواخذ سرکاری
 افتاد و خلاف سپاه میدانند و نیز آنکه در جنگ بمقابله حرفی و تصور و کشته شدن
 و جو س که دیده هر رشته بدیر و جنگا نین سپاه را از دست و بند در اندک
 حمله و غلبه حرف موت خود را پیش از دست سپاه فرار بر قرار اختیار میکنند فوج بهم

و سوره دیگر کجایشی را اجبار گرفت و بخوبی بند و بست آن نمود و فایده مستند
 و بعد از آن بکلیل قبولیت یک علقه را که جمیع یک لک و پیه بود نوشت و زود کیفیت
 و که متعلقه داری تحصیل ملک کماحقه واقف گشته از تعلقه داران معتبر و نامی شد آخر کار
 بقدر پنج شش لک روپیه را مالکزار سرکار شده پرویزه خود را درست کرده و صد و صد پاد
 و چهل تاجه سوار را نوکر خود داشته شل نمیداران کلان لبر میکرد تا اینکه میر منو صوبه دار
 لاہور قضا کرد و چندی زوجہ بیوه او انتظام صوبه لاہور کرد آمدنی ملک اشل شو خود
 به سال در سرکار پادشاهی ارسال می ساخت و بعد فوت محمد شاه نوبت سلطنت باجده شاه
 و سلطنت دہلی سبب فتنه پردازی غازی الدین خان وزیر ابتر و ضعیف ترکشت و علی کوبر
 پسر پادشاه از پدر ناخوش شده بقصد تسخیر بلاد شرقیہ مطرب بہار رفت و دستجات چند
 در حاکم برن پیر جعفر علی خان صوبه دار بنگالہ و بہار مشغول ماند لغرض سبب فتور بی انتظام
 سلطنت صوبه داران و عاملان آمدنی ملک در سرکار پادشاهی نفر شده بلا خوف و خطر
 بتصرف خود می در آور و ند چنانچه چرسا سنگہ و ہر دو برادرش کہ با خود متفق و شریک
 در تعلقه داری بودند تا چند سال بناوت و رزیدہ یک جبہ نہ بزوجہ میر منو کہ بنام صوبہ دار
 لاہور بود دادند و نہ در سرکار پادشاهی فرستادند برین سبب صاحب زرفوج کردید
 و ہر گاہ وزیر مذکور بقدر و فریب احمد شاه پادشاه راقل گنایند علی کوبر پسر پادشاه
 شدہ در دہلی آمد و سرداران مغلیہ مدار بہام سلطنت اگشتند مزاج خف خان کہ بخشی
 و مدار بہام سرکار پادشاهی شد بکل عاملان زمینداران دور و نزدیک برای فرستادن
 خراج ملک تاکید و تهدید نوشت و بعض استغنیہ و استیصال کرد و برخی را در سلطنت دہلی
 طلب نمود چنانچه در ہمان ایام چرسا سنگہ و ہر دو برادر استیصال و بکسر زمینداران مالکزاران
 لاہور در دہلی حاضر شدند مزاج خف خان بکثیر از آمدنی ملک کہ در تصرف ایشان بود
 بابت زمین باضیہ از ایشان طلب ساخت با وجود دخل و خرج بسیار در سرکار پادشاه

از آنجا که از محاسبه نجات نشد این بر سره برادر از آنجا که سیاست مملکت است
 نرسان بر زبان میآید تا اینکه بخندت شرف الدوله که یکی از سرداران تورانی و دوست
 بخشی الممالک مرزا نجف خان بود لغاری پیدا نمود و چند ماه در خدمت خود در مکرور
 آورفت کرده او را مربی خود ساختند شرف الدوله که از بس جوانمرد و با مروت بود
 بر حال تباه این بر سره برادر که غریب الوطن با انواع صعوبت مبتلا بود نذر رحم نموده در
 خدمت نواب نجف خان سپارش کرد مرزا نجف خان که ممنون احسان شرف الدوله
 بود چنانچه شمه ازین حال عنقریب مرقوم خواهد شد پس خاطر نشان از محاسبه این بر سره برادر
 در گذشت بلکه خلعت بجای علاقه که سابق نامزد ایشان بود داده باعث حیرت
 رخصت با همور ساخت و این بر سره برادر در وطن خود رسیده در تردد تحصیل علم و تجارت
 خود که سیر حاصل بود بدستور مشغول گردید و بساعت نجات در زمان قلیل از آمدنی ملک
 چنان بول بهم رسانید که صاحب هزار دو هزار سوار و پیاده گردید و تاحیات مرزا نجف خان
 با رسال خراج و دیگر سبب شکش در خدمتش او را از خود راضی و خوشنود میداشتند تا آنکه
 بعد فوت مرزا نجف خان که مرود انشد و صاحب تدبیر و شجاع بود و قوت عظیم در دلی و دوا
 و کل سرداران مملکت از اقر با و رفقای خان مرحوم بسبب نا اتفاقی در قتال جدال از دست
 یکه میکرشته شدند و چون از سرداران مذکور که کسی از خوف و بیست شان مجال قهر و کسری
 نداشت میدان خالی شد و ولو العزمی و صاحب شوکتی در سر کار پادشاهی ماند
 غلام قادر خان سپه ضابطه خان خلف نجیب خان افغان که از مدت در کین نشسته جو یکا
 قابو و وقت بود در چنین چنین بکت قرین کمر بر نگه امی بسته ناگاه از کین گاه جبت
 قهرج رو سبیل در شا بخت آباد رسیده در شهر قلعه بند بست خود کرد و قلعه اباجارو
 گرفت و با پادشاه و شهرزادگان کستانخی و بی ادبی آچنان کرد که رحب سلطنت
 از او به بخاری و دیگر چندی افغانه رونق خاندان بخاری بعد از خرابیا که از دست

وزیر سابق الذکر شده فی الجمله از سعی و کوشش مرزا محبت خان لیاورد و دیگر سرداران و
 او آغاز شده بود باز در نیمه ویرم کشت کسی را توجه و لطافت بحال عمالان رسید از آن و در
 نامه لیدر انگلستان سرکار پادشاهی را حضورا که از پای تخت دور بود و باز ناچار دروغ افکند
 و بر یکی بر جناح ملک متصرف شده امیری و صاحب فوجی شد و در میان ایام چراسکه در پیش
 خود را خطاب را یکی مشهور کرد و انیده سپاه را پیش از پیش نوکر داشتند و به نسبت دیگر کسان
 لا بهر صاحب نام و نشان شدند و بعد فوت چراسکه و لهناسکه که لا اول بود و در ریاست
 کل مهاباسکه برادر سومی رسید و مهاباسکه سه پسر داشت یکی تربیت سکه و دود و یک و چو که تربیت
 اگر اول و مهاباسکه و صاحب قبایل بود و بعد فوت پدر خود بر ریاست پدر و هر دو عمدی خود
 چراسکه و لهناسکه رئیس بالاسمقلال شد و چون نیز قبایل طالع او در شرقی واقع بود و از
 ریاست سوری و شرقی کرده و از هر طرف میدان را خالی یافته فوج معتد به اسوار و پیاده
 سکمان بهقوم خود ملازم داشت و بدو و دهش فراوان سعی و کوشش نمایان یافته و به
 نامی ملک پنجاب و ملائع و مراحم متصرف گشت و بعد از تسلط و انتظام در ملک پنجاب و در آن
 نمودن خزانه بسیار و نگهداشت فوجی جزا و استسکی توپخانه انتشار طاق و زور ملک گیری
 بهم میساخت و در مدت قلیل صوبه ملتان و پشاور و کاشمیر و غیره ملکهای کوشستانی را از افغانان ببرد
 شمشیر گرفته بران قابض و متصرف گشت و خطاب و از یکی بهیار یکی شمشیر کرد و یکدیگر در پیش
 می گویند و بیان شمه از حال شرف الدوله سردار تورانی که ذکرش بالا
 که شمه چون ذکر این سردار باوقار بالا کرده بود ذکر بعضی از حال ایشان در بنقام سانسبت
 بآید و است که نام شرف الدوله قاسم خان باهم سقوط است و سقوط خاص بخوار و فیکه علی کور
 در عهد شهادتی و دو لیبندی از احمد شاه پادشاه پدر عالمگیر و از جوانی و ناخوش شده و بطرف باغ
 شرقیه توجه نمود و قصد تخریب به بهار و شهر مشرقی که کوشش نموده و درین بنجام و از آنجا
 حاکم پور رسیده و اسباب جنگ هم با فوج خود برای آمدن به کلب شهر آمده و معروف بود و

که در آن وقت که سواد فعلی جان عرف میرن میر میر جعفر علی خان ...
 مقابل لشکر شتراده با سیاه انبوه و توخانه ذاتی خود افتاده و خواست که شتراده را از لشکر صدمه بیا
 که در عمل بود مجامعت فوج انگریزی خود باز دارد و در سه جنگ هم میبایست که قطع کرد و تا آنوقت
 غالب از غلبه نپذیرد میشد در همان ایام مرزا قاسم جان سرور مذکور با جمعیت پانصد سوار
 بمقام خود بمقدور حاکم شتراده از لاهور آمده و در آن وقت که شتراده رسید و درین وقت که
 شتراده در آن وقت که مقابل فوج حریف افتاده بود و کوندا احمد شاه پادشاه دلی به لاهور گام
 کور و کلامه نوشته بود که شتراده علی کوهر فرزند مبارک که ناخوش شده بدان طرف رفته است بطریق
 متصور باشد و از این صوب نماید لهذا فوج انگریزی که در مقابل شتراده بود قاتل فوج آن شد
 محضین قاتل طراطم کماله میرن مذکور بود و خواست که شتراده را خواسته باشی خواهی جنگ
 بی آنکه او را صدمه و آسیبی برسد و قاتل او در ده سج و سالم با عات و احترام بر اوید شاهجهان
 بحضور پادشاه محمود و نایب بنو نایب از قوه بغل نیامده بود که فلک شیده باز بازی می کرد
 بر روی کار آورد که شرح عظیم می آید الغرض مرزا قاسم جان بعد رسیدن در آنجا قصد کرد
 که خود را ملازمت شتراده فائز کرده و در خواست همگانی و حاضر باشی حضور او کند و بوقت شب
 با همریان خود مشوره نمود که بوقت ملازمت چه چیز بنده شتراده باید که رساند و همین فکر کردند
 بود که زبانی باشند که آنجا شنیدند که آنجا وضع کار مخالفه صلح بخش کرده است رسیده غلامچا
 جانوران لشکر میرن سیده است مردم تپاری رسیده شب در آنجا منزل کرده و صبح روانه لشکر
 خود خواهند شد مرزا قاسم جان مجروح و شعله در آنجا دو صد سوار همراه عالم جان برادر خود
 خود کرده برای انترلاع کرده آوردن رسد فرستاد سواران نورانی برق و آوریده و بر مردم
 معین که غافل در خواب بود و شب بخون ده تاجی اسباب رسد راجع و در آن وقت که چهارمین
 سواران کلاوان و چهارمین سواران معینان مخالف رسیده و لشکر خود آوردند
 معنی اصباح قاسم جان ملازمت شتراده رسیده اقبال غیره به باب رسد حریف راجع رسد

بنده رکن را بنده شهراده الیه حسن خدمت مرزا قاسم جان قبل ازین که ملازم سرکار بنده
 بسیار خوش کردید مخصوصا از یافتن شتران بار برداری غیره زیرا که سبب نبودن بار برداری
 نیمه خاص انصور بر جاموشان و زنگاو ان بار میشد بهر کیف همان روز شهراده بخدا می بخشد
 نمایان قاسم جان را بعنایت خطاب شرف الدوله خلعت سرفراز فرمود و بحسب اتفاق از
 قصه و قدر در شب دوم یاسوم از ورود مرزا مذکور در اردوی شهراده در عین ترشح برقی
 جان نشان بر میرن افتاد و گویند میرن بعد تناول طعام شب برای استراحت بر بنگ دراز
 شده بر حسب معمول فسانه از قصه خوان می شنید و دو خادم بای و رامیا لید مذکوره یکگاه
 آتش برق در غریبستی او افتاده را بی ملک عدم شد و آن مرد و خدمتکار مع فسانه
 بعیت آقای خود نیز راه فلان می نمودند و در بر این حال کسی را از خدمت و چشم او طالع نشد و معلوم
 بود که بعد دو ساعت تبدیل خدمتکاران میرن میشد چون خدمتکار در حیمه و رختند آقا
 خدمتکاران سابق را مع قصه گو بر فراش عدم غنوده یافتند دفعه شورو او ایلا و وحشت
 بروشته افسران لشکر را خبر کردند و هر چند ایشان بنا بر مصلحت حال مردن میرن اغرض داشتند
 و علی الصبح لاش بجای او را لباس معمولی پوشانیده و بر هوج فیل نشانیده را با جابطن
 راج محل برای کفن و دفن روانه ساختند تا فوج حریف شادان و لشکر را برسان نشود و با وجود
 این همه تکلف که کردند بهما ساعت و لشکر و این خبر شائع شد و رفته رفته در لشکر شهراده هم رسید
 علی الصبح شرف الدوله این خبر را شنیده بحضور شهراده حاضر شد و قبل از نیکه شهراده از این خبر آگاه
 کرد و عرض کرد که حضرت را مبارک باشد شهراده پرسید این چه مبارک باد است عرض کرد
 بر میرن شمع جوتو برق افتاد و او تصدق بر مبارک شد و همین وقت لاش او را بدین تکلف روانه
 راج محل ساخته اند گویند بعد سنج این واقعه افسران فوج انگویری پیغام صلح و آتی بیت
 شانزده فرستادند و آنچه مناسب وقت بود از عظیم و تراضع نسبت شهراده بعمل آوردند و چنانکه
 را موقوف نمودند و از آنوقت پاسداری شهراده میگویند چنانچه کنیز را را شرفی لار و کلاو

از نزد خود و بحضور شاهزاده فرستاد و عرض از این همه مراعاتیکه گویزند کوشش بسیار و در وقت
 کنگر خراسان و در از پدر خان زمان خود بود و کردگنی بود که عقیق بسیار بر سر شده باز در فصل
 این احوال طولانی است که خلاصه آن نیست که مشارن اخیال خیر شد که احمد شاه پادشاه از
 مکر و فریبکاری ابدی خان و زیر کشه شد و صاحبان انگریز حسب سده عامی شهرزاده در میان
 در موضع کشتولی جانب ایشان از تحت سلطنت هندوستان نشانیده و در ماکه را نیند و چند کات
 پیونیکش و در از عالیجاه میر قاسم علی خان که او را بعد مغول ساختن میر جعفر علی خان نام
 بنگاله و غیره ساخته بودند و مانیدند و نیز شاهزاده لک و پیه سال از آمدنی ملک بنگاله و بهار
 پادشاه جدید مقرر نمود و علی کو بر یعنی شاه عالم پادشاه از اطراف بهار خوش و خرم نصبت
 فرموده در آله آباد رونق افزودند و قریب دو سال در اینجا اقامت فرمود و بنگاهم قیام دشتا
 در آله آباد و گلزار گلگه آمده نقد و هدایای قیمتی ولایت از طرف کپنی انگریز بهاد و بنگاله
 که زانید و در خواست دیوانی هر سه صوبه یعنی بنگاله و بهار و او رسیه نمود پادشاه بموجب عهد
 که سابق بوقت تشریف و هشتن در اطراف پشته با افسران فوج انگریزی کرده بودند ^{دیوانه} بود
 صوبه های مذکوره بنام کپی نوشته داد گویند اگر شاه عالم در آله با و تشریف میشت بعد
 غلام قادر خان و وسیله مبتلانی شد مگر پادشاه بموجب تعجب ارکان دولت هم مقتضای
 وطن بنگاله جان آباد که پای تخت سلاطین تموریه از آبا و اجداد کرام و بود تشریف و در آن
 ایام تمامی علاجات اطراف دلی ملک در خاص شهر هم سوامی قلعه مبارک و تصرف عمل جانان
 بهرت بود و چون که شرف الدوله مذکور از حسین بلانت تبرکات پادشاه بوده بگریختند
 ماوریشد بجای می آورد و عمل جانان و حکومت این قوم ناکوار طبع اقدس پادشاه بود و بی دفعه از
 شان شرف الدوله را فرمود و چنانچه مژد کور مع سواران بهرامی خود که اکثر از برادران و اقارب
 عزیزان او بودند و بنگاله جانان را از اکثر علاجات اطراف ملی که زیانده اخراج کرد و بنگاله
 راجه بهر تکرار و بر یافت این حال در خشم شده بقصد سبقت حال تورانیان با بنگاله و از سوار جان

بمده بخشگري سرفراز فرموده معين سازند از حکم بخشگري کسي بخدا نکرده پادشاه فرمود
زودتر از اينکه ميتردي زد و گريست شتار خلعت بخشگري
خلعت بخشگري ميپوشم افسران فوج خوانند گفت براي مبن کار چه پادشاه فرمود و چيست
نوود خلعت بخشگري پوشيده آمده است اولي است که شخصی فکر را برين خدمت مقرر کنانيد
پادشاه خود بايد بر دوشرف الدوله بعد بجا آوردن آداب عرض کرد که انفعده مي انجامين
خدمت نخوايد شد زيرا که از خبرگري فوج فرصت ندارم صلاح دولت است که مرزا نجف خان را
که لکرمادان خليل القدر و از چندي باسيد پرورش پر دخت برورد دولت حاضرست
خلعت اين خدمت مرحمت شود لائق اين کار همين شخص است زيرا که شجاعت و شورش و دود
پادشاه اين را مي پسند کوده فرمود که همين وقت ايشان را بيازند شرف الدوله نزد نجف خان
رفته گفت که من تا ايندت از خدمت گذاري جناب قاصرو نامدم بودم اکنون قابو يافته ام
بچا و مثله خدمت بخشگري را براي انصاحب مقرر کنانيد ام بسم الله سر بخريد و همراه من
شويد الغرض پادشاه ميرزا نجف خان بپادراختي فوج مقرر کرده روانه لشکر ساخت
شجاعت و بپادري مرزا نجف خان که در شاهجهان آباد کرده بود و از بس شهرت دارو
فستغنه از بيان است و مرزا موصوف بهمين سبب بيار محبت و اخلاص من نسبت بشرف الدوله
مقرر شده است و بر قرآن شريف مقرر کرده بود که اگر مرا ليکثان بهم ميرخواهد شد نصف از تو هضم
شرف الدوله و حسن زبان او خواهم ساخت و باظهار معين الدين حسين خان بپاد
که کلي از غير کان شرف الدوله لکرمادان در يافت شد که شرف الدوله مرزا قاسم جان
بپادري ذات خود از بخارا اول در سمرقند آمده رفيع حاکم آغا شد و در مزاج حاکم خندان
داخلت بهم رسانيد که مدار الهام کل رياست او کرده مدني دراز در آغا بپادري
گذرانيد و چون حاکم سمرقند در شکار کبابي که براي صيد رفته بود بیک ناکاه بیک
بمفاجات بخار حبل کرد و در شرف الدوله سبب نامو هفت پسر حاکم که هميشه در لشکر

اخراج و استیصال آدمی از این دین در هر وقت مناسب وقت مناسب از سید الهی شکارگاه
 روانه بطرف هندوستان شد در آن وقت زو او قریب سیزده هزار نفری از سید الهی
 و سامان دیگر بودند و چون لاهور رسید میر منو صوبه دار آنجا که جوانمرد و قدر دان با شرافت
 به وقت ملاقات با کمال شفقت عنایت پیش آمده شرف الدوله را رفیق و ساختن آید
 واسطه اتخاذی شان با صبیح نظر یک خان هزاره که از سرداران جلیل القدر آنجا بود
 و ملک سنده را در جاگیر شرف الدوله و او چنانچه محمد بخش خان کد فتح السدیک خان
 که تا تحریر این تاریخ در دلی زنده اند در سنده پیدا شد پس درومی شان قدوة السدیکان
 مخاطب با شرف الدوله و الد معین الدین جمیع خان بزرگوار مستند و شرف الدوله را
 دو برادر بودند یکی عالم جان و دیگر عارف جان الد نواب احمد بخش خان جویم با کلمه
 شرف الدوله قریب ده سال در لاهور با کمال خوشی و مرفه حالی بسر کرد و چون منو صوبه دار
 لاهور فوت شد سبب بی همی و در همی امور صوبه لاهور بر خاسته خاطر شده با اقصاء
 سوار بقصد فاقت شهنشاده علی کوهر چنانکه مذکور شد و صوبه بهار رفت و ملازم جلیل
 ساخته ملازم سرکار او گردید و در عهد نواب صف الدوله که در
 ملیده لکهنو آمده بود ازین جهان فانی بعالم جاودانی
 شتافت و اندک عسلم بالصواب
 تمام شد حمله اول لاهور

حمله و فتح از تاریخ

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ لاہور کہ در ششم عشر سکہاں لاہور باز سر بنیاد و شوش
 در سرکار انگریزی برداشته بودند قبل ازین نوکر بزخامہ و قلعہ نکار
 بود کہ رانی چندہ والدہ مہاراجہ و لیس سکہ والی لاہور را از قلعہ خاصہ
 فساد و بنگا پردازی شیخ امام الدین صوبہ دار مغول کشمیر کہ زیافتن خطوط در لال سکہ
 وزیر مہاراجہ صاحب کہ بصلاح و مشورہ رانی صاحبہ نوشتہ بود مردم احبہ کلاب سکہ را
 در کشمیر دخل مزادہ باعث خونریزی و فساد عظیم در انجا شدہ بود در قلعہ شیخ پور کہ
 بقاعدہ ست متزلزل لاہور واقع است بردند و در لال سکہ را بعد از مغول غنیمت
 از عہدہ وزارت در مقام اگر ہستم ساختند و اکنون کہ رانیا صاحبہ از قلعہ شیخ پور
 پرتاب شدہ و در شہر بنارس بردہ اند سببی دیگر کہ محقریب می آید بیان بکنند مخفی مباد
 کہ سابق ازین تادیب دراز بعد مصالحہ و تصفیہ امور سرکار لاہور تمامی نظم و نسق در بار
 انجا از سر بجز لال سکہ تعلیق داشت زیرا کہ صاحب صوف و رانی دشتن عہدہ خطیبہ
 رزم نشینی در بارند کہ از طرف سرکار انگریزی بعد مغولی در لال سکہ خدمت نارت
 سرکار مہاراجہ صاحب بن الذکر را نیز انجام میداد و چونکہ این صاحب را امور ریت
 انجا کما فیہی اطلاع و آگاہی دشت بنا بران دستی بکلی امور از کل و جزو آن در بار
 چنانکہ باید و شاید می نمود و سرداران آنراست را کہ از وقت مہاراجہ رنجیت سکہ
 خاک کاہہ نہ ناخدا متفقہ و موافقہ ساختہ چنان قسم دادہ بود کہ ہر مقدمہ ریاست
 خود را کہ در انجا بود خود بخود بخیر نمایند اگر بخیر ایشان در رانی صاحب
 نمود دست می افتاد حکم باجرامی آن میفرمود پس آن سرداران بمنبر لہ ارباب
 بودند و خود رزمیت قائم مقام کورنل جنرل رضیوت بکلی موآن بریت

و مقصود اختیار خود میداشت و با هر یکی از زمینداران آنجا رفت و ولایت پیش
 می آمد بدین سبب بچکان از او رعایای آنجا از بهر اخلت سرکار انگریزی جدا گردیدند
 ناراض نبود و چون سرلارنس صاحب مذکور از عهده زمینداری آنجا استعفیای نموده بولایت
 تشریف بدهد بجای او جناب مسترکاری صاحب بهادر مقرر گشت زیرا که این صاحب بهادر
 در وقت وقوع محاربات فیما بین بچکان و سرکار انگریزی سکر تر خاص نواب کمربند
 لارو کار و کمک بهادر بود و نیز از جمیع امورات سرکار لاهور بخوبی و خفوت در دست داشت
 انعقاد مصالحه فیما بین هر دو سرکار و تحریر عهد نامه و شروط آن صاحب موصوف
 سرسبز لارنس مذکور واسطه شده بود و در لحاظ این همه مراتب صاحبان کونسل گلگه کار
 موصوف را که اخل کلش آنجا شده بود بر عهده زمینداری و وزارت و بار لاهور مقرر و امور
 فرمودند و این صاحب نیز مثل زمینداری سابق همه امور آنجا را با کمال خوشایند می
 حسن انجام و انصراف نمیداد و لیکن چون بعد از فوت همکاران بهر ترحمت شکست شامی
 اعمال نگومیده سکبان که دابره و انگیر ایشان است و بقول آنکه سیت جویره شود و در دکان
 همان آن کند کش نیامد کار به امری عجیب و غریب در لاهور از مردم آنجا سرزد که موجب
 بیرون این صاحب را از قلعه شیخوپور در شهر بارس کرد و در وید و میل اینحال برین سوال است که
 بعضی سرداران بلفس و خیم القافیه برای افنا و اعدام تمامی صاحبان انگریز از حکام
 افسران فوج که در لاهور بودند خاندانان و شاگرد و همیشه و غیره علیه مسکوٹ که بر آنکه تمام
 و تباری طعام صاحبان در آنخانه از ایشان متعلق میداد و بطبع دادن زر نقد و جاکیر و با خود
 متعلق ساخته چنان قرار دادند که شامه مردم علیه این خانه شرکت در روزی که تمامی افسران
 فوج و حکام انگریزی که در لاهور مذ برای خوردن طعام در آنخانه تصدیکند یکباره در روز
 مامردم را اطلاع دهند تا شمار از هر ملائیل بهیم و شما آنرا در طعام و شراب ایشان اخل
 کنید و بعد ازین که از تاثیر زهر آنهمه جماعت انگریزان یکبارگی سرکاری که در خدمت و فغان

هر یکی را از شام تا صبح فاخره و تا صبح با فخره و جاگیر می دانی تسلط
 دوام شمارستنی خواهیم داشت و شام و شامی اینی قبل از آنکه
 در رفیق نیز داده باشند تا این گروه بول بگردند و درین کار شود
 جان فوج انگریزی بکثرت میباشد برای تخفیف اخراجات و هم برای
 بدون طعام عیب گنجایشده بلافاصله یکدگر و هم به شامی رقص و مساج
 خط و سروری بردارند در میان کتب یک خانه وسیع ساخته بکلی است
 و سامان طعام و غیره اثر به از صرف زر بهین صاحبان که درین خانه شریک میباشد
 خانه بسیار موجود میدارند و برای چنین هر گونه طعام انگریزی در آنجا با و چنانچه
 و غیره حله و فله لازم میباشد و یک کس را برین حله سردار و حاکم بر کل میکنند تا ازین
 مردم کار و خدمت گرفته مصارف هر روزه را مینویسند و با شام چنانچه همین شخص سردار
 را از شامان و این خانه را مسکوت که کو بند بوقت معین بعد از شام هر روزه صاحبان
 در آنجا رفته بعد از طعام شغل مینوشی میکنند و در بعضی اوقات که محفل رقص و سرودن
 قرار میابد در آن روز تمامی فوج بک حکام نیز شریک طعام این خانه میگردد و با حله مسکوت
 که اکثر ذیل قوم و کسینه میباشد با سرداران طبع زر موافق گشته از راه کورنگی و سفاست
 مستعد و آماده شدند و در راه از آنها گرفته بر حسب عهده و خدمت خود با تقسیم کرده
 گرفته گویند در بختی این امر بک مقرر مقرر بر حسب عقیده هر یک و نوشتن سرداران و فرزندان
 و جاگیر با بعضی این خدمت یکد و مفتی بگذشت و بعد از
 ازین اطمینان خاطر فریفتن عزم با مجرم و اراده مصمم آن
 با شامی و کسین و جوایمی وقت نشست تا اینکه بحسب اتفاق
 فاسانان آنخانه حکم داد که فردا بتقریب رقص و سرودن محفل
 و تمامی صاحبان فوج و حاکمان لا محوره در آن مجمع خواهند

باید که برای بقا و شست و شوی صاحبان فلان قلم چشم طعام و اقسام علویات و انوار
 غراب بر حسب معمول بکار بیاورند و انداختن آن بجز در وقت این حکم با دیگران
 نکرند و در وقت این حکم اگر در میان این مردم سائیدن این مژده بجا نه بعضی از سرداران که شکر
 درین روز و شور بودند و بعضی وقت شب رفت و خواست که زهر را برای و حمل کند
 و طعام سکوت که از ایشان میگردد و هم زهری که خاص این ذات خودش بعل آوری این
 و عدم کرده بود و بدینا که ناگهان شخصی از شاگرد پیشه یکی از صاحبان نج با و دیگر
 بودن در این مسلح و مشوره از تمامی حالات آن آگاه بود پیش آقای خود
 همان ساعت رفته از آن حال آگاه کرد و نیز ظاهر ساخت که فلان فلان کس از خانه
 و غیره در خانه فلان سردار برای اطلاع دبی از روز ضیافت صاحبان که حکم عطای
 طعام آن روز یافته اند در وقت رفته اند و فراموشی آن که مجمع کل صاحبان در سکوت
 خواهند زهر و طعام شان داخل خواهند کرد و بنده دریافت این حال بپاس نک
 حضور ازین ماجرا خبر کرد اگر بر صداقت کلام من اعتماد نشود همین وقت مردم کار را
 فرستاده بسته کاغذات و صندوقچه رابع علیه سکوت که در خانه آن سردار جمع نگذاشته
 کرده طلب فرمایند تا از مضمون نوشتن ایشان با خیال خوبی شکفت کرد و آن صاحب
 مع کارم مذکور خود بیکان سرکاری صاحب زینت در بار لا بهور رفته ازین حال اطلاع
 نمود و صاحب موصوف بفرستند این ماجرای شگرت زبانی در وسط حیرت و درشت
 و باز بخود اندر زد و مردم معتبر را برای گرفتار کرده آوردن آن همه مردم و ضبطی بسیار
 خانه سردار مذکور فراموش او گویند و سه چهار سپاهیان گور و ولایتی بمرکز یکی کویان
 و انجا رفته اول آنجا حاضر نمودند و من بعد یکسان یکسان را گفتند و بستم که
 که در آنجا نه یافتند و حضور زینت حاضر آورد و میگویند از روی بعضی کاغذات
 که همانم نوشته بود در حال سازش و اتفاق علیه ضیافت خانه مذکور با سرداران که

روانۀ لاهور گردید و اشنای اہ بقامی رسید
از راه دیگر بجایب لاهور چند کسبی سپاہی
رسیده را ایضا حلقہ را بطرف قلعه فرود بوی

لد بیانہ آفرودن من بعد حکم رسید کہ از
سرکار انگریزی بمقام بنارس کہ جای تیرہ کلان بنودست برودہ میثم سازند حلقہ
طوغا و کرکا در شہر مذکور رفتہ تا خبر حال کہ او اہل ماہ اکثر بر شہر ۱۸۶۸ عیسوی مطابق شہر
ذیقعدہ ۱۲۶۲ ہجری بود و را بخازندہ و صبح و سالہ شریف سید از رو در ہان ایام
خبر فوت شدن ایشان کہ شائع شدہ بود غلط محض است و ہر گاہ را ایضا صاحب را در فرود بوی
ویا در لد بیانہ مشق شد کہ مرا از عمل لاهور و ملک پنجاب خارج کردہ در عمل سرکار انگریز
بہندوستان خواہند بود و درخواست نمودند کہ زر نقد و جواہرات وغیرہ اسباب
من قریب دوازده لک روپیہ در قلعہ شیخوپورست آئینہ را طلبیدہ حوالام نمایند و
جواہر وغیرہ اثاثہ ذاتی را ایضا صاحب را از قلعہ مذکور طلبیدہ تقویض نمایند و چون
باین مہ احوال و ائصال و اجناس و اموال خود در حفاظت فوج سرکاری بمقام بنارس
رسیدند اہالیان سرکار انگریزی بودن آئینہ نقد و جنس بسیار نزد ایضا صاحب مصلحت
نداشتند بعد تخمین قیمت ہر یک رقم جواہر از جوہر ہان بنارس مع زر نقد بطور ہول
در خانہ سرکاری بچند ہشتاد ہین خیال و اندیشہ کہ مبادا بسبب داشتن قدرت بر سر

نزد جواہر باز مصدر رفتن و فساد نشوند و شہ
را بقصد بردن در بنارس بفراق ترک وطن
ولیپ شکہ بسیار کردہ و زاری و قلم و بیقرار
خود را چنان زد و کمر بر زمین زدند کہ دستہ
لال شکہ وزیر مغول و اگر ہ با جمیعت ص

چشم بر یکدیگر نهان باشد و هرگاه برای کتساب
دارد و در میان او ازین سه کار پس ازین شش
دو نمانده و دیگر سرداران با شتاب نمک و

خبر یک بودن آنها در غصه و فتنه پردازی غلبه سکوت کبر نیز نظر بند کرد و نیز در حضور
شماره آنچه در فتنه میاید و بعد ازین معالیه که مذکور شد اکنون اعتنا و حکم شهر
فوج انگریزی بر یکپ از سرداران و سپاه به بار لاهور باقی مانده چوکی و پیر سپاهیان
خوره و لایبی در محل دیوانه خاص و عام بهارجه صاحب میانه و این سرداران
که از راه نادانی و حمق و خیسین فکر برای صاحبان کرده بودند و محض عیب و بلاست
بود چه عرض ایشان ازین تدریسین خواهد بود که عمل انگریزی از لاهور برخیزد و بار
اختیار کلی شل سابق حاصل گردد و این امر بوقوع تدریسین نیز تصور نبوده چه ازین
شخصت و هفتاد صاحبان مطلب ایشان حاصل نمیشد ملک نبراهه مردم از متعلقان
ایشان در خاص صاحبان کشته میشدند و عجب نبود که در آن صورت در لاهور قتل
عام نمیشد و خسته عظیم برخواست فقط در عوض خون دو صاحبان که در میان کشته شدند
قیامت بهر اخبار شهر و قلعه هر دو از گلوله های بم سوخته و دیران گردیدند و ابل قلعه
مستولی و یا اسیر شدند و بیان سبب نزاع و جنگ گردن افواج
انگریزی را و نه الهیه آحاد صوبه و ارملتان سپه سالار سنگه

ج از عهد چهارجه رنجیت سنگه بصورتی
بر مالکزاری صوبه ملتان را تمام و کمال
مال تمام از مالکداران سه کاری گرفته
و نظام آباد و سرسبز و رعایا از عدل
عمر امور تابع و فرمان بردار در بار موصوف

طلب خودشان بیرون فرستاداری صاحب بیرون فرستاداری
 مالک بیرون فرستاداری طلبیده شسته و مخصوصه اندازند و مالک بیرون فرستاداری
 شد تا آمد حساب بام صوبه داری پر خود ساقول سکه را از عهد پادشاه بخت سکه داشت
 روز و فاشن بهمانند در جواب نوشت پدرم ساقول سکه حساب بر سال منع نور مالک داری
 هر کار میسر شد و رسید آن گرفته نزد خود موجود میداشت چنانچه نقول آنرا ارسال
 میدارم و اگر با اینهمه شمار حساب پدرم سکی و شنبی باشد آنرا از دفتر سرکاری درشت
 نمایند و علاوه فهمیدن حساب پدرم از زمین بنیاید حساب وقت صوبه داری اش تعلق
 بخودش داشت نه از من بهر کفایت اکنون آمدن من در اینجا ضرورت ندارد و اهلکاران
 در بار لا مورد بختن تحریر و ارجل بر فرد و سرکشی او نموده از صاحب رزیدنت اجازت عزل
 او از صوبه داری ملتان و تقریر دیگری بجای او خواستند و حسب اجازت صاحب موصوف
 معزولی بنام دیوان مولراج از صوبه داری ملتان نوشته سردار کبان سکنه را به حکومت
 آنجا مقرر کردند و او را همراه دو کس از افسران فوج انگریزی کرده روانه ملتان ساختند
 تا صاحبان موصوف در ملتان رفته کلیدهای قلعه و خزانه آنجا را از حاکم معزول بحاکم
 منصوب دهانیده و بپند و عمل دخل و در صوبه مذکور بکنانند و چون سردار کبان سکنه و
 برون فرستاداری ملتان رسیده در جنبهای خود که بیرون قلعه نصب کرده بودند فرود آمدند
 دیوان مولراج از سر اخلاص تمناز پیش آمده رسم احوال پرسید و دعوت حسب شایان
 رتبه بعل آورد و بعد از دو سه روز افسران مذکور به دیوان مولراج گفته فرستادند که
 جانی قرار دهند تا فرودمانا و شاجریده در آنجا رفته بعد از ملاقات
 بپایان رسانند تا بپایان رسانند تا بپایان رسانند تا بپایان رسانند تا بپایان رسانند
 اخلاص تمام را که در وسط واقع است برای ملاقات قرار دوام فرود اعلان وقت در آنجا
 بمقامه نایب که شاجران نیز در آنجا قدم رنج فرمایند الغرض فردا بر وقت معین

دیوان مولراج باد و مهر و خود از سکهان در بق
 و انجاریفته بود و ملاقات نموده نخست صاحب
 و دوقی شوقی سیمیه لولاج فرمودند که ما بر دو صاحبان
 صوبه در حال نشان آمده ایم تا فرمان مغزولی بشما داده کلیدهای قلعه و خزانه سرگاه را بدارید
 بر دو مرد مذکور و مانده و هم پس شمار لازم است که بزودی تعین این حکم نماید و بر دو مرد
 کلیدها موجود و حاضرند و مراد و ادان آن سربدار که آن سنگت هیچ عذر و تاویل نیست
 که از قدیم الایام از سلاطین و حکام پیشین در صوبه جهان دستور است که هرگاه که از سرگاه
 جدید از طرف سربکار مقرر شده می آید صوبه از مغزول و منصوب بر دو سربکار شایسته
 نشانانی رفته کلید را بصوبه از جدید تقویض مینمایند درین صورت سربدار که آن سنگت باید که
 همراه من بر سرگاه مذکور و دامن کلید را ملاقات تقویض او بنمایم که ظهور یعنی موجب است
 طرفین تصور است صاحبان اگر نیز که معتقد در کارها و انجین رسوم نیستند شمس عده و بولاج
 گفتند که این چه سخن بیوفونی و حماقت را پیش صاحبان بیکوئی بر سرگاه فلان در ویش
 رفتن و کلیدها را در آنجا سپردن چه معنی دارد امور ریاست را با سرگاه چه حلقه است معلوم
 میشود که در دادن کلید عذر و حلیه میکنی در حق تو بهرست که کلید را بر همین ساعت بگیری
 ما بر دو صاحبان که آن سنگت خواله نمائی و بدون دادن کلید از اینجا رفتن نخواهی شد
 مولراج که مرد متخل و مال اندیش بود و کلام افسران را شنیده فروخته نشد و بلاست
 جواب بصاحبان داده و گفت من دستور این ملک را بجنور شما صاحبان مظهر کردم
 برای دادن کلیدها حلیه نمودم بهر کس که هر چه
 نمود مگر سربداران سنگت که همراه او بودند گفت
 بر هم شده مولراج را علامت کردند و گفتند که
 و درشت اگر زبان را شنیده هیچ بیکوئی بکند

داری مردت بهترست ما را زیاده ازین تحمل کلام بیشتر که ترا بیوقوف و حق
 دانند و این که بگویند که بی کلام سر داران را نصیحت ده و از او لاج پرسی نه که بپرسید
 شایسته گفتند تو راج خلاصه گفتگوی آنها را صاحبان بنامند که در سلامت و سرزین
 کردند که تو چرا صاحبان که ترا بی وقوفی و حماقت منسوب کردند جواب تحت نمیدی
 و بیانی چه خوشامرستان میکنی صاحبان توجه سر داران شده گفتند که بجز این نیست که شما گو
 و تاج هستند این رتبه نذارید که در گفتگوی ما صاحبان دخل کنید و زبان ملافه گذار
 کشاید خیر آنچه گفتید گفتید آینده خاموش باشید سر داران که از سکبان محوش مزاج و
 مغلوب الغضب بودند تحمل کلام تحت صاحبان نشده بی آنکه از طرف مولراج ایاد بشمار
 شده باشد جواب صاحبان بشیر و او ندیعی بجز دشمنیدن سخن آنها در حق خود بشیر مار
 از نیکم کشیده یک صاحب را که موسوم بمستر از زمین بود بضر بهای متواتر از جان
 کشتن و صاحب دیگر را مخرج ساخته قید نمود و بعد از پشیمین سفاکی و جودت تحمل از
 آنجا برخاسته و مولراج را همراه خود گرفته بقلعه آمدند که مولراج بمشاهده حال کشته شدن
 صاحبی و مخرج شدن دیگری غرق بجزر و دوشویش گردیده و خود فهمید که این امر بدین
 رضا و ایامی واقع شده ولیکن ایامیان سرکار انگریزی این خونریزی را در نامه اعمال
 نوشته منسوب بمن خواهند نمود و در عوض این جرم بر من قیامتی بر پا خواهند ساخت
 بهتر این است که در لایمور حضور صاحب رزیدنت بهادر حاضر شده بکلف و شهود و محققیت حال
 را ظاهر نمایم و بعد شنیدن این حال صاحبان را اختیار است خواه مرا مجرم قرار داد و بجز
 خواهم یا مقتول بکشند! و انتم محبس سازند و یا مرا معذور و بی قصور بکشند بگذارد
 بل و عیال محال نظری آید و مرا چه یار و کدام زور و طاقت که مقابله افواج انگریزی نم
 خود در میان بگویم و اندیشه بود که آن بر دوسر دار که باعث آن خونریزی شده بودند و بهم دیگر

سرداران و افسران افواج او که اکثر سکیان و افغانان بودند فراموش شده و برانی از عمر
 مولراج اطلاع یافته اند و گفته اند که تو چرا مثل نمایان شاه مردان از جنگ می کنی و این
 چرا پس پیش و اضطراب میکنی اگر تو از مقابلۀ انگریزان می ترسی بود و در کوشه نشین
 و انیم و جنگ و انداز که مازند ایم و جان درین داریم تو آسبی نخواهی رسید و این
 آخر مردن پس ازین که خود را در دست انگریزان سپاری و بذلت و خواری از دست
 ایشان شسته شوی بهتر است که مردانه و ارمانه در خود بجنگی اگر در صف جنگ سید
 کشته شوی در میان مردان سرخو و گردی و آنچه در تقدیر بود شد اکنون در حق تو صلح
 است که خزانه را بکشای تا مردم سپاه جبار از افغان مسلک ملازم داشته و آلات حرب
 بیگار بهم رسانیده با فوج اعدا یکدیگر بر یورش کنند بکیم و داد شجاعت و مردانگی بیم و چون
 مولراج اندرون مجلس رای رفته و ایحال را با مادر خود ظاهر کرده درین امر صلاح و مشوره
 از وی نمود مادرش نیز آنچه سرداران گفته بودند او را بفهمانید که اگر اکنون در لابو نزد صاحب
 رزیدنت خواهی رفت یا ترابوض خون افسر خود قتل خواهند کرد و یاد ائم الحسین خواهند
 پس ازین مرد و امر در حق تو اولی است که در قلمه نشسته هر که بر تو یورش کند با بجنگ
 و از طرف زر فکر کن برای این مهم نزد من برآمد و خسته پدر تو بسیار است و ترا بجز این صلاح
 امری دیگر نیست جان مال خود را بر عزت و حرمت خود تصدق کن و دست پانچنان
 اگر چه میدانم که تو آنچنان نادان سبک سر نبودی که اشاره بکشتن صاحب انگریز به جوب
 کرده باشی این سکیان خانه خراب که اکنون اقبال از ایشان و بر تافته وادارند و تکیه ایشان
 کشته است در هر جا و هر مقام همچنین غصه را بر می کنند و آخر بوبال آن خود هم راه فنا
 می بینند علاوه برین انکاران لا مورد که با تو موافق نیستند با یک تمشه خون و کرب
 بصدد و زنجیرم کوازدات تو سر بر نهاده است تو منسوب کرده چه عداوت و بدبیا که در
 حق تو روا خواهند داشت انقضی مادر تو را مبتلا بلیه عظیم دیده بسیار کجاست و کجاست

درمانده شد از ملتان برخاسته و رفت رام نگر رفت و پرتی مد و در خود و در چرخ سنگه مذکور فوجی
را بهم رسانید و قصد مقابلۀ فوج انگریزی نمود و چون تا آن زمان موسم کربا و بارشش بود و آب
سرا را کم و نوری فقط بهم ملتان را تصور نموده چندان توجه و اهتمام بدان طرف نمی نمودند و لیکن
احکام که چرخ سنگه در پشاور و بطرف دیگر شیر سنگه سپرس علم بغاوت برافراشته میباید و آگاهیه
مقابلۀ سرکار انگریزی شده و موسم سرانهم قریب رسید بنواب کورنر جنرل لارڈول چون
برای انتظام ممالک مغربی و بنا بر رفع بیگانه و فساد و اقامه ملکات پنجاب از دایرۀ الاماره مذکور سواری
قصد بندستان سرمد و چنانچه در ماه نومبر ۱۸۵۸ عیسوی از دایرۀ الاماره مذکور سواری
سفینه داخلی متوجه آن طرف شدند و از بنارس بر سبیل داک براه کتب خانه پوننضت فوجی
پیشتر گردیدند و بتاریخ هفدهم نومبر سنه مذکور و در جمعه دوشهر اگره ترول اجبال فرمود و کوشش
یعنی سپه سالار کل افواج انگریزی احاطه بحال گشت صاحب بیاد مع جنرل کلبرت و برکت
بنجم برای خبر گیری این مهم بتاریخ دهم ماه مذکور و حسل قصبه قصور که قریب بلاهورست کرد
و لشکر گویوش صاحب بنفتم و سمر از مقام چران و آله کوچ کرده در قلعه دیدار سنگه مقیم گشت صاحب
مذکور قصد حملۀ بر خول سپاه کمان که بر ریستان دریائی جناب افتاده بودند و کربسین
حکم سپه سالار موصوف که تا آمدن سن در آنجا نابل باید که در توقف نمود و سر و در چرخ سنگه
بورس بر فوج سترایش وراثت نمود و لیکن سر و در مذکور با وجود دشمن بهمت ضرب
توپ و فوج کثیر از سپاه انگریزی شکست یافت و نزد کس از سپاه او مقتول و دو صد مجروح
گردیدند و راجه کلاب سنگه برای ایست صاحب خزانه و توپها فرستاده مدد نمود و بعض
ملتانیان که در لشکر سرگورث لند لازم بودند برخاسته رفتند و با بولراج پوپ نیز که ملتان
و باشندگان اضلاع شرقی که در فوج صاحب مذکور بودند وفاداری نمودند و در جنگ
دومبر که در ملتان شد افواج انگریزی بر مورچال حریف متصرف گشت و هر ی سنگه کیدان
کوله اندازان لازم بولراج را که در جنگ مجروح بجراحات کاری شد و چون در دارالشفا

در در ششای انگریزی آوردند و آنچه بدان زخمها بر دگونی و هر بری سنگه مذکور بسیار فواید
درازند و جسم بود و پیش و بدن لاش او بسیار مردم جمع شدند لباس و سلاح او را مردم
برای فوج او برده بودند و را عریان در میان آوردند و همین کس خود و غلامان و کس
بخته توپهای شکر او را برده بود و الغرض بعد گرفتن مورچال ملتانیان و گریز انداختن آنها
را مولراج فوج جدید را آرسنه برای مقابله افواج سرکاری آورد و در میان درختان
انبوه کجور برای گرفتن پناه ستاده کرد و هرگاه بارش کوهلما می توپ و تفنگ بر آنها
شد از انجا بم نرس باشند و آن مان ایشان بم بدست فوج انگریزی درآمد و فوج مذکور
مورچال و مان گاه حریف را آتش داده در حمله گاه خود برگشته آمد و همین جنگ مولراج
بذات خود در میان یک غول سپاه خویش بود بعد شکست فسرار کرد و بر توپهای بمکه توپها
کلان حریف که در جنگ بدست فوج انگریزی آمده بود و ذاین عبارت کشته بود احمد بار
فرزند فتح محمد لاهوری این توپ را بحکم خالصه شریف در ششای سحری تیار کرد و بر کشتی
از فوج کورث لند صاحب کریمه در قلعه ملتان رفته بود و سپاه آنها خنده میزد و از راه
طعن میگفت که شما برای دادن فریب نزد آمد و اید مولراج هم منوجه حال ایشان نشد
زاین سنگه دیگر چند مردار که درین جنگ فسرار کردند در مقام بود و پشاور رفته و در جنگ
و قصد شما از لشکر آورد صاحب برگشته و خسته کردند ملازم جدید بودند از طریق
جنگ خبر داشتند و از بلش و نیم ملکه غنچه و گوره بوقت گرفتن مورچال گشته شدند و
در دفعه ثانی که باز با حریف مقابل کردند و ده گوره زخمها بر داشتند و دوسپاسی بلش بر دوا
شده و زخمهای خفیف شدند و یوان مولراج از سپاه که تخمه بسیار ناراض است از او
آه گمان نمید و بسیار کس از او را و بر خاسته رفتند و آن همه توپها که مولراج در جنگ
بر این فوج اکنون صاحب گرفته برده بود و در جنگ باز بدست سپاه انگریزی درآمد
و هر سر که در کجای در عین گرمی این جنگ رخ اسفند را برای حمله کردن گردانیده بود

بادرش که در آن مقام موجود بود تکلم سپاه او را گرفته مایع آورد و در بازو از آن سینه و آغوش
 هر روزه تنگ آمد و صبحان پیام فرستاد که قلعه حاضر است بر کار آتش بکشد و چون که چند
 شرط کرده بود صاحبان منظور نظر بودند و پانزدهم نوبت رسید حال شهر سنگ تمام سکبان لا بود
 و غیره نوشته بود که شاهنامه سکبان با خود داشتند شده و از سر کار اگر نریخته شده در آن
 خود را اگر نریخته باشد قتل کنند و بر خزانها تصرف و در لشکر من آمده لحن کرد و در خزان کمال
 صاحب که افضل بجای خزان کوشش در سکبان فوج شده اند بتاریخ هفدهم نوبت از قلعه
 و دیر سنگ بر آمده بجانب علی پور که از راه مکرر با فاصله شصت میل واقع است کوچ نمود
 و بتاریخ شانزدهم ماه که در حساب و آلات حرب از فیروز پور و لاهور که تظار آن بود
 رسید همراه حساب که در رساله سوم و نهم هند و ستاد پانزدهم و شصت و نهم پلشن
 پیاده هند و ستانی باد و توپ بیت و چهار پی و شصت توپ سجد پنی و دو توپ آسمانی
 و دیگر چند توپ شش پنی و دیگر توپهای آسمانی و همچنین شصت صد عرابه محموله کلوله و بارو
 بسیار از آن حاجت بود و درین مهم صرف خوراک یک فیل بهشت در یکصد و شصت و پیم
 ماهانه بود و خرج خوراک یک شتر بهشت روپیه و صرف کاغذ و سی کم از آن و صرف
 یک اسبی روپیه و بتاریخ پانزدهم نوبت که در خفیف گفت صاحب از لاهور پیشتر رفتند
 و شانزدهم آن در بای راوی را عبور کرده بر کوکوت کو بندد اس رسیدند و از روی
 اخبار صحیح معلوم شد که همراه چتر سنگ در پشاور نوزده پلشن و فی پلشن شصت صد پاهای که
 برین حساب یازده هزار و چهار صد پاه شد و هفتاد توپ است و همراه جنرال کوشش
 که برای مقابله او مامور شده است کل پنجاه هزار فوج از سوار و پیاده است و می توانست
 همراه و او صاحب مذکور آن طرف راوی عبور کرده در آئین آباد مع فوج خود سینه
 است و حکم نواب کورنر جنرال بر دار چتر سنگ اطلاع کرده شد که اگر صاحبانی که در پشاور
 و هزاره و انگل با فوج و آلات حربه از پشاور راه انداخته و رسیدند پشاور

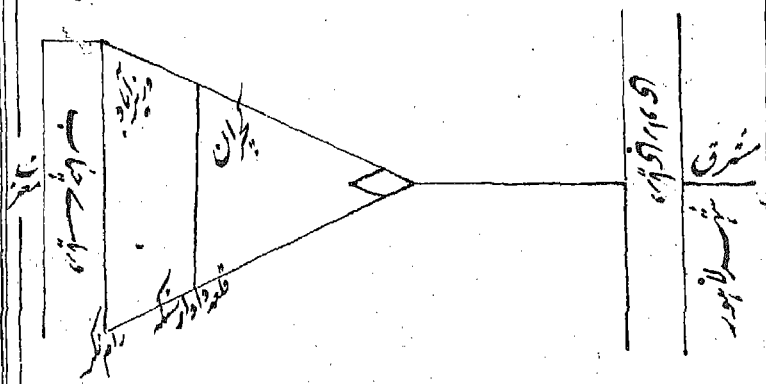
کلاب سنگه شیر شمار که در لاهور دست باست قتل نموده خواهد شد و حکم ضبطی سباب
 و خانه های سکبان را لاجب که لازم هر کار بوده بغاوت کرده اند از سر کار انگریزی جدا کرده
 و مردم ملتان خبر شکست شیر سنگه و جنگ ام نکر که بتایخ سوم و سیمبر حال شده بودند و در آن
 عنقریب می آید شنیده بسیار شکسته خاطر گردیدند و نیز توپهای کلان قلعه شگل که انتظار آن
 و لشکر دور و صاحب که مقابل سپاه مولراج ست بیستم نومبر رسیدند و از آمدن جنرال
 تمکیول صاحب و لشکر انگریزی سکبان بسیار مضطرب گردیدند و لال سنگه که باشت مغرب
 پتوپ و افواج تبار از طرف مولراج برای مقابل با سپاه انگریزی آمده بود سکبان از خوف
 و هراس بوقت شب از لشکرش کرختی رفتند اکنون به راه دریای چناب برای آمدن
 افواج انگریزی شده است کیفیت جنگ ام نکر که بتایخ سوم و سیمبر
 واقع شد موجب رپورت گشتد و تحریف بهادر جنور نواب کور
 جنرال لارڈ و کمپوزی بهادر خلاصه رپورت یعنی خبر کند تحریف نیست بقتله
 نسبی و کوشش افواج انگلیسی راه دریای عبور کردن شکرا بدست آمد و بتایخ
 سوم و سیمبر حال بر سکبان همراهی شیر سنگه و دیگر سرداران که از سر کار بغاوت کرده
 بمقابل آمد آمده بودند شکست افتاد در فوج سکبان سی چهل هزار سپاهی و دست داشت
 توپ بود و در گذرهای پایاب دریا بسیار استحکام کرده و پشته بود و در آن مقام
 بام نکر فاصله دو کرده داشت و من برای فریب دادن و مشغول کردن اعدا را
 بطرف خود در انجا و در مهابسته حکم بسر کردن توپها و آدم چون فوج دشمن بدین طریق
 حمله و تیراندازی شد بتایخ سی ام نومبر از مقام پایاب هشت هزار پیاده چهار هزار سوار و
 سرب توپ را سرگردی سیمبر تمکیول آن طرف دریا روانه گردید و در آن مقام با تمام
 پیکان صلیب شازده کشی تیر و تپا شد و هرگاه شنیدم که فوج مذکور بخوبی
 بهر دیوار خود و فوج حریف هم بقدر وسیله ستر رفت من هم فوج خود را پیشتر روانه کردم

چنانکه
 در این
 تاریخ
 در این
 تاریخ

و فوج پیاده هشتاد و سه سوار علی کرده و بر دیوار قلعه با سیصد مجاور از دربانان و
 تاجداران و سوار برای آن کرم آوردند و ششم تا حریف از مجاوران فوج انگریزی مانع و در آن
 شده بطرف مامور و مانند آنکه با پنج سوتم و سیم و یوفت نوشت و وساعت مدتی
 حصه کلان حریف بر فوج بجزل تکیه و حمله کرده توپها را بر سر کشید و چون تا یک ساعت
 توپها زدند و از فوج انگریزی یک توپ هم سر شد لهذا ایشان دلیر شده قدم پیش گذاشتند
 و چون بر زد و گلوله توپ رسیدند از فوج انگریزی آنقدر توپها زدند که بسیار مردم ایشان
 کشته شدند و انظام فوج آنها بکلیت تکیه و صاحب بظرف نامدی مردم و سبب حمله از نو
 موقوف کرده و رفت و اگر که است مردم فوج عظیم سلاح خانه و سباب خود را آتش زد و فقط
 باد و توپ از اینجا بگریختند نگاه و در ساله سواران با برای تعاقب شان شتافت و شنیدند
 شد مردمانیکه سواهی فوج خالصه شریک ایشان شده بودند برخاسته رفتند از فوج انگریزی
 چهل مردم مقتول و سه نفر مجروح کردند و از طرف ثانی بسیار مردم کار آمدند و
 فیل سوار می شریک هم بدست فوج مامور و بیتی عبارت رپورت کماند خفیف صاحب
 و مشهور است که سکهان در جنگ سگت یافته آنطرف در بای چهل کمریخته رفتند اکنون در
 جناب و چهل نیز در قبضه سرکار انگریزی در آمده و رعایای این دو آب سبب یا غرض این
 اطمینان از خوشدلی اسباب رسد را در سرکار انگریزی می آید و فوج پیاده و فیل و اسب
 مفیدین سکه و خیره را منهدم ساخته بطرف و در آنجا جلند بر معاودت کرده آمد و پیغمبر و سیم
 کماند خفیف صاحب بعد مظهر و تصور شدن در راه مکر معاودت نمود و ششم ماه مذکور بسیار
 اسباب و رسد برای لشکر تکیه و صاحب که در شتاف لشکر شریک است بر شتاف با یکدیگر
 از در بای جناب فرستاد و از آن زمان سه فوج سرکار انگریزی در سه جا کرم زرم و یکجا بود
 یکی در شتاف و هزاره و دیگر بمقابله سردار بجز سکه که با جمعی از سکهان از افغانان
 جناب که اکثر صاحبان را در محاصره داشته است و دوم در همان با و در آنجا

بناوت و سرکشی اعتماد خود را بر او دادند و کاری نکردند که سوار و سواران
 مولراج در شیواله دربار کرده دست سکهان بسیار نمود که ایشان لاف و نیا می کنند
 و بوقت جنگ سیکرین و سوار که در جنگ ششم و سیم که خسته بودند نشسته بودند و باز و سیم
 و سیم یک حصه فوج بنی در لمان در اصل لشکر و سیم صاحب کردید بدین فصل و پیش پاوه
 و یک توپخانه و پانصد سوار است که رساله جنگ صاحب یک توپخانه قلعه کشا و یک سال
 ملازم خاص لکه و چون که سامان جنگ متواتر تر و ایست صاحب میرسد لهذا هنوز بر قلعه
 انگ است سکهان نرسیده و تا آخر و سیم مذکور نزد مولراج است و فوج و قلعه
 لمان موجود است و بعضی نوشته اند بنهر از تطبیق این بر دو خبر می تواند شد که از رسیدن
 افواج بنی و توپخانه ها در اینجا حصه فوج او از خوف و هراس بر خاسته رفته باشد
 و اکنون فوج اگر نری حاصل است در میان فوج شیر سنگه و لمان لهذا او بعد مولراج
 و قلعه لمان رسیدن نمیتواند و اکثر بی بیان صاحبان انگریز که در ملک پنجاب بودند در
 اگر آمده استقامت و رزید و درین سال در ایامی چمن سبب قتل بارش بسیار
 خشک گردیده مردم در بر کدو مقام پایا مدورفت میکنند و آمدن سفارش کلان تجارت
 و غیره مدد و دست کشتهای غله و آلات حرب که از اگره مطرف دیار مغربی میرفتند
 و دشواری این دریا تا بدلی رسیدند و از اینجا آنرا برهستان و عاها بار کرده
 براه خشکی روانه ساختند و سی ام ماه دسمبر مذکور بر جنگ تا پنج سوم ماه فروردین که با شیر سنگه
 شده بود و ذکرش بالا گذشت جنگی دیگر نه با وی و نه با چهر سنگه بوقوع آمده و چهر سنگه
 قلعه انگ محاصره کرده که توپها میزدند بران ضرر باطل قلعه نمیرسد ستر برت با چهر سنگه
 بهوشیاری قلعه را تا حال از دست غنیم محفوظ داشته آنگنان کلوله باری بر لشکر حریف
 از اندرون قلعه میکنند که بمردم فوج چهر سنگه میرسد و نواب کوپنر جنرال لارڈ و لی بوزی
 از لکه بیان در سواد لمان رونق فرما کردند و فوج بنی مع توپخانه باطل و چهر سنگه دوم

نایب دوم ماه مذکور در ملتان رسید و مشهورست که تا قلعه ملتان بدست افوج
انگریزی نخواهد آمد که مندرجین بهادر متقاب شیرینکه خواهند کرد و با فضل شیرینکه در محو جا
حلبست که گذر افوج انگریزی در انجا بدشواری خواهد شد و نقشه راه از لاهور
تا دریای چناب بدین صورت است نقشه راه از لاهور تا دریای چناب

و سر کرنل لارنس از ولایت بمقام بنی سربیل ڈاک و از انجا در بابل پور داخل شده
معسکر نواب کورنر جنرل بهادر حاضر خواهند کرد و اکنون انتظام ملک پنجاب از دست ایشان
خوب خواهد شد و پنج بیست و هشتم دسمبر بوقت یازده ساعت کوز برآمده چند پلین
انگریز را حکم جنگ با اهل قلعه ملتان شد منجمه آن در غول است پلین بیست و دوم بند
و پنج کپنی کوره از پلین ملکه ببر کردگی کرنل فریکس در غول چ پلین بیست و دوم بند و
و پنج کپنی از پلین سی و دوم ملکه زیر حکم برکدیرا که صاحب و ششم پلین کوره ملکه و پلین
سوم بنی هندوستانی و اذورد صاحب برپلی که قریب بیش محل است حمله نمودن
آن افوجی که متوجه سپاه صاحب موصوف کردید و افوج بنی بر دیگر مقامها و غول
پ بمقام رام تیرت و شیواله حمله آور شد و با وجود توپ زنی سکهان غول اول پیشتر
موز چال ایشان را که همان وقت تیار کرده بودند از شرع نمود و از انجا در کرسی حکم
را انجا در قبول ملکه پر مولراج است بلما راحت در رسید و چون فوج خلیل سکا

قریب مسجدیکه که در قریب آن قبر شمس تریز و دیگر بسیار قبور و عمارات خوش ساخت است
 شافت در اینجا بسیار فقر و مردم بیرون نماز که برای گرفتن چاه چاه میخند بودند و دیده
 بانیشان ترسین نمودند و در پس این مسجد کردی از سگهان که سلج ستاده بودند و در
 شج انگریزی بکریخت و لیکن کردی دیگر از ایشان مقامی را که در آن بقدره کیش فوج
 سرکار که قریب سی و چهل از سپاهیان زیر دستان انبوه بودند حمله کرده بکشتند و از راه
 خود قصد گرفتن مقام مغیره شمس تریز نمودند در اینجا جنگ شمشیر و تفنگ خوب شد که سبب
 حمله کردن گورهای و لایبی با سنگینها بر آنها فرار کردند و آن با عجم هم با شش فته با کتبی
 سپاه انگریزی درآمد و فوج بکماله یک و دویست و سی و پنج توپ بالای آن برده بطرف قلعه
 سرگرد و چنانچه در سلاح خانه غنیمت از افتادن کلوکها توپ و دویست و سی و پنج توپ و در وقت
 صبح از طرف قلعه کلههای توپ که می آمدند از گل بخته بودند معلوم شد که اکنون نزد دیوار
 کلههایم نماندند و تعداد مقتولین و مجروحین از افواج انگریزی میجر کاردن از ششم پلشن
 مکه و شش کفن صاحب از پلشن بهشت و دویست و سی و پنج و شش کفن صاحب
 از پلشن نهم بهشتی بهشت و دویست و سی و پنج کفن صاحب از پلشن بهشت و دویست و سی و پنج
 از پلشن پنجاه و دویست و سی و پنج کفن صاحب از پلشن بهشت و دویست و سی و پنج
 کرنیل بنس صاحب از پلشن سی و دویست و سی و پنج کفن صاحب از پلشن بهشت و دویست و سی و پنج
 بهشت و دویست و سی و پنج کفن صاحب از پلشن بهشت و دویست و سی و پنج کفن صاحب از پلشن بهشت و دویست و سی و پنج
 پنج شش مجروح شدند و برای حمله کردن بر رام تیرنه که در آنجا دویست و سی و پنج کفن صاحب از پلشن بهشت و دویست و سی و پنج
 تاسن صاحب با دوازده سپاه فته بود از آنجمله یک مقتول و بیست و پنج مجروح شدند و
 صباح بیست و نهم و سیزده کور از بر دو طرف شلک بند و قمار یکدگر خالی میکردند و سگهان
 شمشیر که فوج انگریزی بر شهر متصرف نکرد و از مقام محاصره افواج انگریزی فوج
 از راه حاصله شمس تریز و از ضرب کلههای دیوار قلعه را از خنهایی نمودند و از طرف

و از این طرف توپها را زود زد و در سیر میکردند و از طرف جریف عبور میکردند زیرا که در قلعه
 کلوله اندازان کم بودند و یک کس کار و دوازده کس میکرد و از کلوله بهای این طرف اندرون
 قلعه بسیار نقصان میشد و فوجیکه در تعاقب شیرینکه بود و پنج حصه منقسم است یک لشکر
 زیر حکم سحر نبی کل صاحب در مقام کابلیه دوم سیر کردگی جنرال کمال صاحب از کابلیه
 برانکه فاصله سوم لشکر کشید پنجین بهادر در موضع چتولیه چهارم تابع برکدیر بیستی صاحب
 که فوج رام گرت پنجم لشکر برکدیر یو پ صاحب در وزیر آباد و پهلای مستحکم بر دای چای
 جهت عبور منفک اگر نری بدین استواری بسته شدند که اراهای سباب از بالای
 آن رقص توانند کوبند و دست محمد خان رئیس کابل سوار چترشکه نوشت که خبر
 لارنس را که برادر سردار یار محمد خان حواله شما کرده است باز تقویض بوی بنانی را که
 در خاندان ما ازین حرکت بسیار بنامی خواهد شد و از اخبار صحیح معلوم شد که در رضا
 شسته بحری محمد شاه پادشاه ایران فوت کرده و بجای او پسرش نصیر الدین شاه پادشاه
 ایران گردید و آنچه مشهور شده بود که عمل پادشاه روس در ایران خواهد شد غلط
 محض است گویند در سلج خانه کلان قلعه ملتان از کلوله توپ بم آتش افتاد و وقت پرت
 مکان آوازی مهیب مثل رعد شد و گرد و غبار تابیار کرده و رفته جنرال و شش هزار
 کلوله اندازی که او شش بسته گلوله بم را در آن سلج خانه زده بود و انعام دادند و سه
 اشرفی افسر او بدو بخشید مشهور است که بسیار سردار و مردم مع مال و سباب از سلج خانه
 پریدند و سوار آن سید مردم که بهشت آن بودند ملاک گردیدند و درین سلج خانه نه هزار
 سن بار دود و دیکر ساز و سامان و آلات حرب بسیار بود همه نقصان و ضایع شد و سوار
 آن روز دیکر کوه غله تیر از کلوله بم آتش افتاد و روشنی آن در لشکر اگر نری هم تمام
 زده و چون و چون کاوه و غن حراچ در آن کد ام بسیار بود و بدین روشنی تا بدور رفت و
 معلوم میشد تا بحمله دوم جنوری ششصد و عیسوی شهر ملتان در قبضه افواج اگر نری

و با مردم شهر جنگی عظیم شد و هندو سنگه مردار که اکنون صاحب از دست خود گشته بود قتل کرد
 و سواهی او شام نگه و دیگر سرداران و بسیار مردم سپاه مولراج بقتل رسیدند و وقت
 شام چون حجاب نماز شب جمع شد از انجمنه بیست پنج فیل و بسیار سپه گاه و اقامیم
 اجناس بود و قریب پنج لک و پیرا غله که در شهر بود سوخت و مهاجران شهر پانزده
 لک روپیه دادن قبول کردند بشرطیکه این شهر از غارت و تاراج محفوظ ماند مگر تا آنوقت
 منظور شده بود و هرگاه شهر در قبضه افواج انگریزی درآمد بسیار مردم سپاه از قلعہ فرار
 کرده رفتند و مشهور شده بود که دوست محمد خان بمقام علی سجد رسیده پسرن عزیز خان خود
 را پیشتر روانه کرد و حکم داد که تا سردار چتر سنگه مجیر لاریس احوالها شناسد و در نظر بندد
 تا در قلعه انگل فتنه پناه بگیرد چتر سنگه در جواب آن بدوست محمد خان گفته فرستاد که بودن
 صاحب موصوف نزد من و شما برابرست گویند غرض طلب کردن خان مجیر لاریس
 آن بود که از وی قصاص محمد اکبر خان پسر خود آله و احصا کند کویجان او پیر مانده باشد بود
 بگیرد و اینهم شهرت یافته بود که چتر سنگه افغانان در این راه و پیشاور مسلط ساخته بود
 ایشان از سکهان بخوف و خطر شده در پیشاور دینی تکلف گاو کشی کردند و در مقام بابا
 دوست محمد خان و ایالت مختلف نزد بعضی است که سکهان صوبه پیشاور و قلعہ انگل بود
 دادند برین شهر طکه او مردشان کنند و سر بهری لاریس دوم جنوری از مبدی و سنده
 و از سنده در بنیاد پور رسیده و دو مقام کرده بتاریخ ششم در فیروز پور رسید و نماز
 نواب کور زجرل بیاد نمود و بعد توقف چند ساعت روانه لاهور کرد و در بنیاد پور نهم
 آن داخل آنجا شد و هرگاه دیابخش کوئل که از وقت سابقول سنگه رفیق مولراج بود
 عرض کردن عذر قصصیات او بخدمت دیش صاحب حاضر شد و صاحب صوف کشید
 که نزد تو و کالت نامه مولراج هست گفت زارم صاحب فرمود جواب با صوبه
 شما نیست که دیوانچه خود را تفویض بر کار انگریزی کرده و سنده و پیشاور را بر رفته

نشان سفید بود اما معلوم کنند که وارنده او ایچی است و دوست محمد خان سبب ساز افغانان
 قلعه انگ بران تصرف کردید و تاریخ دهم جنوری که نعل بر لارنس را با جسد و یا بهار
 طاعت سنگ ملاقات کردند و موجب اشتباه رنواب کورنجران بهادر که مورخه هفتم جنوری
 مذکور بود معلوم شد که تاریخ سیزدهم ماه مذکور فوج انگریزی شیرسنگه را که قریب درایم
 بود شکست فاحش داد و فوج اورا کزینید باید که در چپا و نیها برای تهلیلت این فتح شکست
 شود پانزده ضرب توپ سکهان و دیگر سباب ایشان بدست فوج انگریزی افتاد
 و مجله غنیمت شهر لمان هشت هزار روپیخت و آب بعد فروخت خیمه و خرگاه و غیره
 قریب بیست هزار روپیچه خواهد بود و فوجی از شهر در قلعه از لشکر انگریزی آن چنان نزدیکتر بود
 بود که مردم قلعه نقب زن ادا دیده بروی تفنگ سرگرد مذکور موقوف ماند و افغانان هم
 دوست محمد خان بر قلعه انگ سبب سازش افغانان تحسین قلعه تصرف شد و جنگ نامور سکانه
 قلعه دست اندازی کردند و در چند چهر سنگه مانع آمدن لشکر افغانان از نیجات یافت شد که در میان
 افغانان و سکهان صفا و اتحاد نیست گویند در جنگ تاریخ سیزدهم جنوری که با شیرسنگه
 شده بود فوج انگریزی بروی فخیاب کردید بسیار کس از فوج مذکور خسته و شسته شدند
 سیزده نفر مقتول و سی و سه مجروح شدند و سرگرد نعل لارنس با سیزدهم جنوری در لشکر
 کند رشیت بهادر در حائل شد و از شروع فوجوری سال مذکور بجای سترگه چای صاحب
 با بزرگ بیژنی لاهور بدستور سابق بحال و ماور کردید و در جنگ سیزدهم که مشهور جنگ
 جلایان است سبب کثرت بارش تپه که عظیم در لشکر انگریزی واقع شد که بدان سبب
 و فوج انگریزی جان بخت تسلیم کردند و کپزار و ششصد سپاهی مجروح و
 ششصد و شصت مقتول کردند و لیکن سپاهیان انگریزی بر توپخانه حریفانده سی و چهار توپ
 پنج زنده بجا کرد و در چند هزار از سکهان شدند و هفت کس سکه زخمی را در دار لشکر
 جاری آوردند و سپاه انگریزی آنقدر قریب بر قلعه لمان شد که لشکر و یا خست که

از نصیب قتل می ریزند بر پای سپاهیان می افتد و پناه کس سپاهی مولراج بخود جان
 خود را حواله میبرد و در دست صاحب نموده و زبانی ایشان معلوم شد که یکی هزار کس سپاهی
 نزد مولراج باقی مانده اند و سبب قتل شدن کوله اندازان سرکاری در جنگ جان
 این شد که سبب تقصیرین کلام میسر خود در آن سر که مردم یک رساله انگریزی
 بطرف توپخانه خود کرده با ستاد لندانتوب شان بنده شد و فرج حضرت ارفع و دیگران
 کوله اندازان را قتل کرد و لیکن درین جنگ بسیار برادران و برادرزادهای شیرین
 نیز کشته شدند و بتایخ محبت و دوم جنوری سنه حال دیوان مولراج بمقام
 شوالط جان بخشی خود را حواله و سن صاحب نمود و همه مردم که در قلعه همراه او بودند
 آمده سلاح را بکشور و حواله سرکار نمود و بوقت رسیدن این خبر نواب کورنیل
 بهادرجان شتهار مرقوم است و پنجم ماه مذکور از مقام مکهو جاری فرمود که برای
 آگاهی کونسل تمامی خواص و عوام این شتهار داده میشود که هرگاه آنکس لهای
 چندان رخنه در دیوار قلعه ملتان افتاد که قابل یورش سپاه گردید و سپاه انگریز
 عزم بمحرم برای حمله و یورش کردن اندرون قلعه نمود و دیوان مولراج بمشاهده
 این حال مع مردم همراهی خود خوشین را به کار انگریزی کرد و لنداحکم شد که
 در کپنهاگی گلان است و یک صدای توپ بطریق شکست تقویت می شود و صورت
 سپرد کردن دیوان چو خود را در سرکار بدین طریق شد که بیست و یکم جنوری یک
 مرد پیر که چند بار در لشکر انگریزی آمده بود مع یک کس دیگر که شبیه دیوان
 پنج سال بود حاضر شده بحضور و شی صاحب عرض کرد که فردا دیوان مولراج
 زنهار خواه در سرکار عالی خواهد شد و فردای آن است و دوم جنوری و دوم
 چهار چهار کس استیقا از محصورین قلعه آمده سلاح خود را در گنج سرکار بنهاده و
 جان خود را بوقت شمار معلوم شد که سه چهار هزار استیقا بودند و قریب هزار

بیان سرکردن
 مولراج خود را
 سرکار انگریزی

و قریب دو هزار مردم بهر و بنگاه من بعد مولراج بسواری سپهر یافت چند ساله
 سرکاری از قلعه بیرون آمد و همان ساعت یک پلش گوره با دو پلش بند و سنگا
 رفته تسلط نمود و نیز چهار طرف پیره سپاهیان مقرر و مامور کرد و در میان مردم قوت و غیره
 اسباب قلعه را تاراج گفتند تا بهم بسیار کس اسباب را در خندق قلعه انداختند و در میان
 شان برداشته بردند قلعه همان بسیار مستحکم بود و فصلیهای آن بلند و خندقش قاشی
 عین است مگر از صدمات گلولهها جا بجا شکسته شد و مثل خرابه و ویرانه مینمود و درین
 ملک نیست که اهل قلعه تا بقدر راز و نوپها با افواج انگریزی خوب جنگیدند و هرگاه فصلها
 قلعه بفریب گلولهها شکسته مثل غزال شد و قریب بود که افواج در قلعه از راه رخنه داخل
 شود مولراج و همراهیانش مجبور شده خود را حواله سرکار نمودند و تمامی مردم قلعه را
 اسیر کرده در کنبه او در دژ صاحب فرستادند الا مولراج را قریب دس صاحب درخیز
 فرود کردند و عیال و اطفال او در قلعه بجنایات سپاهیان سرکاری میمند و
 ناگیدست که کسی سبک پیره و والد در زمانه او رفتن نیابد و در مقام خزان پیره گورهای
 ولایتی مامور گردید و چهل توپ از قلعه بدست آمد و بر سیکترین و سلاح خانه پیره سپاهیان
 بند و سنگا مقرر شد و باشد کان انگل خصوصاً قوم کهتری سبب تعدی غارتگری
 افغانان جلای وطن خستیار نمودند و قوم افغان سخت ظالم و سنگدل بدتر از سکهان است
 که برای تسلط چند روزه بر رعایا انواع بدعتها نموده ملک را ویران کردند و لاشه کین
 صاحب و اندر سین صاحب که در میان مقتول شده بودند بکش کرده بجای دیگر قلعه
 مانعند و احترام مدفون ساختند و توابع قلعه همان از ستر طاسن و لیم بل صاحب بولف
 که متعلق النواح اینست تاریخ تعمیریه بالعیسوی نظم لمرج چو شد هنرم ولی ز روی پر شد
 منصوری و اقبال با کبر میر شد توابع زماقت بی این منج چو پرسیدم اربابان
 این گفت که همان منخر شد توابع منج به بهال مجری ایضا از صاحب مذکور نظم

که از قلعه ملتان دست سرکاز آمده است بر افواج متعینه آن که شریک جنگ بودند در حبس
 در آن قسمت نموده شود و مال و حساب اهل شهر که در سرکار ضبط است بدون دادن
 سیزده لک روپیه و این بخوار شود و بالحقین معلوم شد که لاسن مستر اکنون مشغول است
 که بی ترتیب در فون بودند از قبور بر آورده دیدند که سرهای ایشان را ببلبلستان
 بودند و آنچه مردم می گفتند که سرهای ایشان را بر دروازه قلعه آویزان کرده اند غلط محض است
 و نیز سمیع میشود که خطوط نوشته این بر دو صاحبان که بعد مخرج شدن قبل از
 فضا کردن بر بضمون نوشته بودند که در قتل بایان قصور مولراج صلا نیست و است
 نامبرده اند اگر این امر درست است مولراج در قصاص صاحبان مذکور قتل نخواهد شد و نیز
 مردم بگویند که نزد دیوان مولراج خطی دیگر مهربی در بار مهاراجه دلیپ سنگه برین
 موجود است که شما با سرکاراگری بکنید و مستعد حرب و پیکار بشمید دیوان بگویند
 که بوقت رو بکاری بخنور کورز صاحب پیش خواهیم کرد و هرگاه میجو در صاحب قلعه
 ملتان بنه تلامذات خزان و حساب نمود در بعض جا انبار پارچه ریشی یافته و در بعض مقام
 غله و روغن کا و از وقت سائول سنگه فراهم بود و در جانی نیل افیون بسیار دست آمد
 و قریب سه چهار لک و پیه مال سبب پرین سلاح خانه و غیره مکانات ضائع شده و سببی
 اسباب مذکور در دار الضرب اثر فی و روپیه بسیار بود و شیرهای لایبی قیمتی دیگر سوار آلات
 حرب را حسابی نبود و سخن قلعه از لاشهای مردم و دواب و اقسام حساب معمر و منور
 سه چهار کرور روپیه را اسباب در آن قلعه مخفی است و حال آن بجز مولراج کسی را معلوم
 نیست و مولراج اکنون صاحب و اندر سین صاحب را کفن از دو تالهای نفیس داده
 بود اگالیان آن کفن را از قبور بزد دیدند و چون او را حال ایشان معلوم شد باز کفن از
 پارچه سفید داد و یک صند و خیمه مر و اید قیمتی سه لک و پیه نیز آمده و دش صاحب و ن
 اجازه نواب کورز ملاکات با مولراج کردند و حکم شد که ناخراج کل بار در قلعه بزرگ

و عیال مولراج را از قلعه بیرون نبردند بسیار مرد و زن و خواهر و سباب قبی را حاکم برون
 قلعه مدفون ساختند اکنون از قلعه رانی می بر آید و از دو یک کس که از قلعه بیرون می رفتند
 برفتند و از هر یک از آنها بر آید و با وجود چوکی پیسره بسیار مال را هم و دم قلعه و فوج تصف
 نمودند و از هر یک از آنها صاحب از دیوان مولراج استفسار کردند که سبب سباب است
 که ضبط شده است خوشش هر چیز که داشته باشید ظاهر کنید و دش صاحب آنرا بشمار
 خواهند داد و مولراج هیچ جواب نداد هرگاه مکرر پرسیدند گفت سه چیز البته در کار دارم
 یکی پوتی منب خود دو دم چند تصویر از نیسی تو دم کتاب طب که در آن نسخه جهت دفع فوج
 نبیستند طب مولراج صاحبان در بنصورت نوشته اند عمرش سی و سه سال قدری از
 قد در از بقدر پنج قش و هفت انج دست و پا کوتاه رنگ سبک یعنی پیکاکا چهره متوسط بلند
 پیشانی نیل چشم سنجیده وضع مکرر زحمت و عبوس صاحب غیرت و جیاد و وقت پران
 از قلعه در شکر انگریزی بر پا بود خوب صورت سوار و بر زمین با پا و چرخ ابریشمی می رفت
 بود و لباده ریشی نارنجی در بر و دستار رنگین بر سر داشت و در عقب او یک نفر
 او بود و بهر دو طرف او یک یک گوره سبک بود و بهر بچه صاحب پر دست رست
 او بود و در بظا هر هیچ نمودی داشت نه با کسی سخن کرد و نه صاحب سلامت نمود
 بهر دو طرف افواج انگریزی را بنظر چشم میدید و لیکن سنگی بر جبین نمی آورد و از زمین
 خط لاهور معلوم شد که فوج شیر سنگه از دریای چناب عبور کرده در مقام وزیر تبا و تمیم
 ست ظاهرا قصد لاهور دارد لهذا بهر طرف شهر لاهور و دهها هستند و آلات حرب را
 بهر جانب جمع کردند و بی بیان صاحبان عالیشان و سپاهیان کوره مع اطفال از جهات
 انار کلی در قلعه لاهور فرستند در چا و بی مذکور فقط سپاه جنگی جریده ماند و این هم میباشند
 که شیر سنگه اول بر امت سرو جلند بر تاخت خواهد کرد و کند خفیت در تعاقب و پیوستند
 و جنرل و سن برای کمک کنند خفیت ماورستند و بتایچ از ده گم غوری فوج کنند

قیج کند خجیف اولیای دال را روانه شده قریب به سی و هجری رسید و برای حفاظت شهر لاهور
 نصف پلش گوره و چهار پلش بند و سنگا و یک رساله سواران و یک ترب کوله بند
 ایسی و یک توپخانه موجود است و رساله چهاردهم برکناره راوی است و این
 محافظت را می کند که از مجبور کنکر ناشادری که از وزیر آباد آمدت سرفه است و این
 مولا را بعد از بدرون در لاهور در کوبند کوزه فرو دکنند و از لشکر شیر سنگه خبر رسید
 که در لشکر او قریب یک ک مردم از سبک و بازاری فراهم است روزی شیر سنگه از راه
 لاف و کراف در میان لشکر خود بدروغ ظاهر کرد که ما کند خجیف را سنگت دایم و عاب
 آمیم لهذا قیج منان محاصره آن که شسته برای کمک کند خجیف آمده است و چون
 شخصت هفت و مردم متانی که در لشکر شیر سنگه رفته بودند بیان حال فتح شدن
 قلعه منان در سرکار انگریزی نمودند و او را در لشکرش افتاد و دود پلش تقاضای تخوا
 همان ساعت کردند و چون یافتند بطرف مونک برخاسته رفتند و بتایج شانزدهم
 فروری میجر لارنس که نزد شیر سنگه نظر بند بودند با جانش اول در لاهور آمدند و
 بحضور نواب کورنر جنرل رفتند بعضی گویند برای سوال و جواب مصالحه شیر سنگه آمده
 و نزد بعضی ایشان از ایچی گری شیر سنگه انکار کردند و بفرود کج افواج کورنر
 اوسعد اند پور تاش میل پیشتر شده در مقام کنجه مقیم شد و کند خجیف بهادر در آنجا حکم
 داد که مردم قیج احوال و اقبال کم کنند چنانچه برای ذات خود خیمه مختصر و چند تاکه و پیش
 بند ضرورت همراه گرفتند و نیز فرمود که در یک خیمه دود و صاحب بوده حساب و مردم
 خجیف را که کند چنانچه بدین تدبیر تخفیف است هزار شتر کرد و بدو نیز حکم شد که هر سبک
 از روز کج آذوقه نیز همراه گیرد و بتایج هفدهم فروری لشکر ماروی صاحب را
 سبک کند و تخفیف بهادر شد و نیز دین تاریخ مارکم صاحب چل کشی را بقبض خود در آورند
 و بتایج بیستم ماه مذکور لشکر کند خجیف بقدر چهار و نیم میل پیشتر رفت و فرنگ در میان

و فوج شیر سنگه بقدر شش میل مانده و فوج شیر سنگه از کجرات بقاصده یک و نیم میل افتاده بود
 ما که صاحب نیز عجز از چاب کرده قریب کین کند و نجیب شد الغرض تبارج بهجیم
 و چون کین کرد شیر سنگه نجیب پاتر ده هزار سپاه و هفتاد توپ بود و مجرلا رنس را دیگر
 خشت و شفته که در شورش کین کند نجیب آمد و شیر سنگه خیز خط طواک که مردم او عارت کرده بود
 نیز همراه لارنس صاحب فرستاده و او و قاصیل اسباب که از کینه کلان مولراج بر آمده بود
 اینست طلا ۱۲ تار کنگن مرصع یکمزدج شمشیر بیش قیمت یک قبضه آلا می و اوردید سنگ
 کما رقیق کعبه در شهر گلان نه هزار و دود صد عمارت عالیشان بشمار آمده و بر
 واکه است شهر زری مقر کرده است و جبل کورث لینه صاحب ناظم لنگان مقر
 شدند و بهجیم فروری قابل مولراج را در مکان امیر خان فرستادند و از تر و تپان
 بسیارال و اسباب بر آمد و حکم چند کارنده مولراج نیز گرفتار شد و قلعه بهرن نیز در قبضه
 سرکار درآمد و جان جنگ کجرات را که جنگ اخیر کجرات و در آن کستی فاحش شیر سنگه
 و دیگر سرداران سکه افتاده بنصوت بیان کرده اند که از نه ساعت روز بر آمده
 جنگ خمابین شروع شد و تا سه ساعت از هر دو طرف برابر توپها بر افواج یکدیگر
 زدند درین دو خورد و قیامت آشوب دو افسر توپخانه انگریزی میک افسر ساله
 چهار و نیم و یک افسر پلشن دوم پیاده کشته شدند و سه افسر و چهارم کاک چاب
 به انگلی حبت زخم برداشتند و قریب و نیم صد سپاهی سرکار مقتول و مجروح گردید
 و دست و پشت توپ مخافت دست فوج سرکاری افتاد و افواج انگریزی
 سوار و پیاده همچنان درین رزم و پیکار جان فانی نمودند که قابل تحسیر و آفرینست
 و در بعض جهل توپ عظیم هست آمدند و شیر سنگه مع سپاه خود تمامی اسباب خوردند و
 را که آشته خود در کجرات پناه گرفت و مردم او بهر طرف که راه یافته که بخت شد و
 کند نجیب بار سالهای و اراغ ایشان نمودند و شیر سنگه را از کجرات تاخته که از این نیز

که گریز آیند و افغانان هم برای او چهار بار بر روی دماغهای گنڈر نجف حمله کردند و در بار
 شگست یافته منجم کردید و مضمون شهبازی که نواب کور ز جبرل سها
 مورخه ۲۴ خجوری ۱۲۸۵ عاز گنڈر فیروز پور داده است
 از روی چپتی گنڈر نجف بهادر معلوم شد که بنا بر پنج دست و یک فیس و یک کور غلبه
 فتح بنایان سکبان آچنان شد که کمتر شده باشد و انجام این ظفر بندی در سر کار کنگ
 منج بفرماند کشید شد گنڈر نجف می نویسند که دیروز لشکر ما که صاحب و مداح صاحب
 که از اقلان آمده بود و لحظ معکرا ایجاب شد تا همه اسبها گرفته از تر کور بطرف شاه و وال
 کوچ کردیم و بوقت هفت ساعت روز برای حمله کردن به مخالفین روانه شدیم و بعد
 دو ساعت ایشان را شکست فاحش داده بر تمامی خیام و سباب و جمله آلات حرب
 و توپهای ایشان تصرف شدیم و هنوز شمار توپها و سباب خوب معلوم مانده زیرا که
 ما دوازده گروه سباب ایشان بوقت گریز میماند یعنی در جای توپها را گذاشته و در
 صفهای کولی و بار و در از حالات خطر را انداختند و نقصان فوج ما بسیار کم شد فقط
 کس از فوج اگر گریزی کشته و خسته شده باشند چه باشند بر اسب که نزد ایشان شگست
 توپ بود مقابل کردن و از مقام سوار ایشان محل ساختن و گریز آیند دلیل است
 بر قلت نقصان فوج سرکاری بخلاف مخالفین که ایشان را از جان و مال بسیار نقصان شد
 تفصیل سبب متعاقب خواهیم نوشت تمام شد مضمون چپتی گنڈر نجف و از خطوط اگر چه
 معلوم شد که جبرل کلبرث برای تعاقب مخالفین باور کردید و قریب شش هزار از سکبان
 متعاقب و مجروح کردید و از فوج سرکاری بخرد و صد و شصت مرد و مقتول و مجروح
 شده باشند و فرمان نیز همانقدر که بالا مرقوم کردید زیاد بکار نیامد و بکار گنڈر نجف
 که صاحب براعد المظفر و منصور شده در کنگ خود تشریف آوردند و حسن نظام نمودند
 ایشان هم لشکر از صفیر و کسیر و ثنا و صفت جناب سه سالار محمد و طبیبان گنڈر

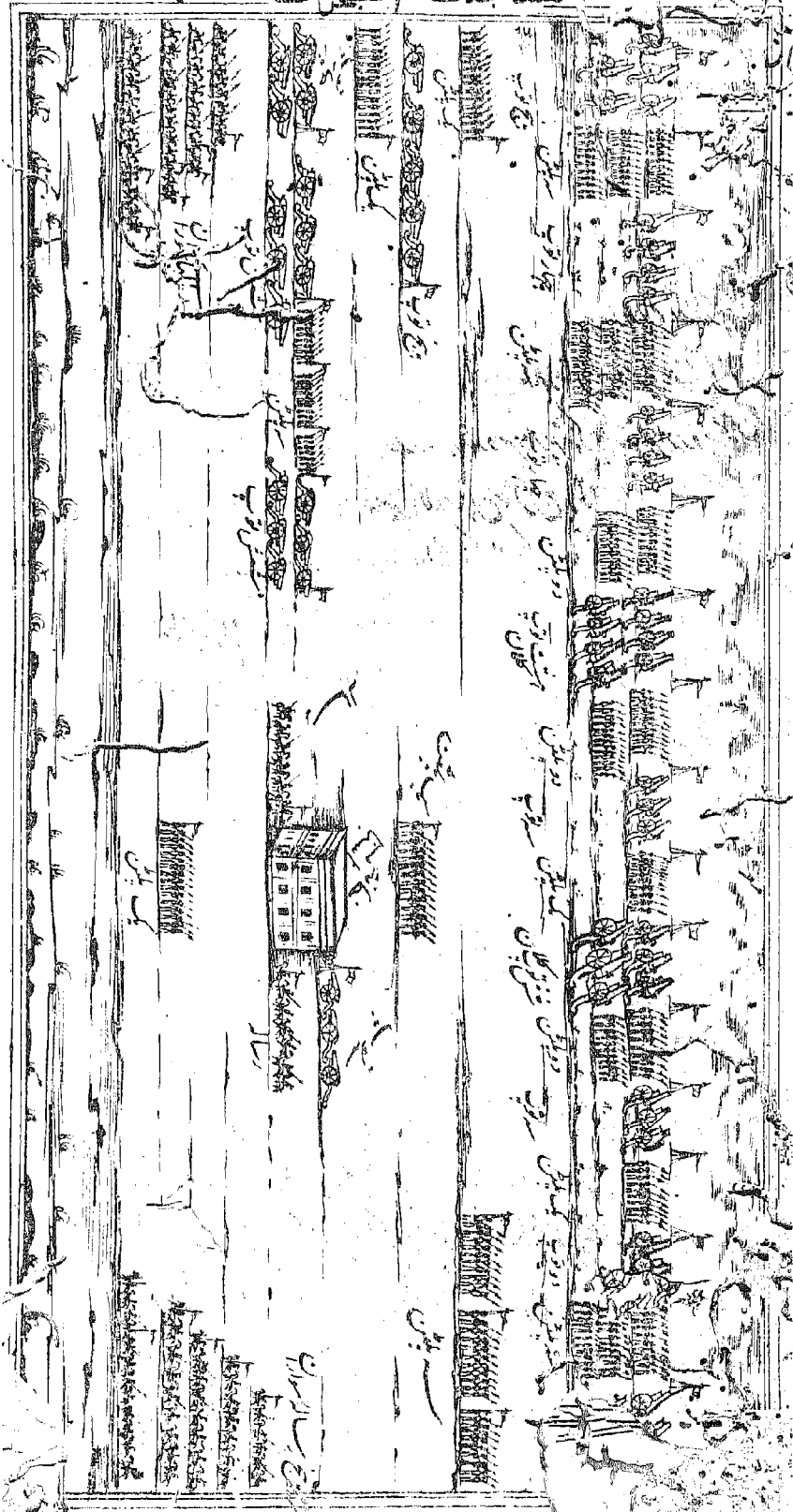
مردم دیرینه سال در لشکر انگریزی میگویند که با وجود کثرت فرج غلیم و دوستی
 و دیگر آلات حرب بوزن در مقام محکم و استوار این چنین فتح سرکشو انگریزی که بروی
 شد آمد که ای هم بند وستان بنده باشند و درین جنگ که شهر جنگ کجرات شد اگر م خان
 ببرد و سرکشو انگریزی که سرگردی در انیان شرک یک شتر سکه بود کشته شد و بسیاری توپهای هم
 از بنده کللهای توپخانه انگریزی از غرابها افتاده بر زمین ریخته بودند و میدان نصیب
 از لاشهای کشتگان در میان معمر و کلکون نظری آمد و بعد چهل و سه توپ احد برفت
 و اسید بست آمدن دیگر توپها نیز هست و بخله این توپها دو توپ پلش دو بند که سابق
 غنیم افتاده بودند و ده گوره ولایی مقتول و یکصد و چهل کس از ایشان مجروح گردیدند
 و فوج غنیم منتر کشته بیه جانب کرخت یک کرده بطرف ببر و دیگر جانب جهلم رفت و
 لشکر جزال کبرت بطرف دیگی و کهنوکیل صاحب بطرف ببر نصبت نمود و سردار چرنکه
 که درین صحر که بود زخمی شد

نقشه جنگ و صفوف بندی و

وضع توپخانه و رساله

بنصیرت

قشہ جنگ و کربان

و میر سکوت صاحب انجیر بنی قلعه نشان بازار است می کشد که جنگی کرده و کائنات اندازد
 سخن برانند انبار خاک را بشوید شهر قلعه را صاف و رخنه های یوز را نوا که بفرست کل و کما توپ کلان
 که در روز چهارم تیار توپها بالای فیله های قلعه نصب میکنند و پیش هندستانی دم دران قلعه
 خوابانند و در تمام شهر که برادران مولراج حفاظت عیال و میکنند کونید و برای کنند و بخت
 تر خفیف رسد اخبار نو سیر جان نوشته که دوست محمد خان سردار یوسف بیان
 پشاور نوشته بود که فوج را جلد تیار کرده بفرستد و سردار پسر سکه شت هزار روپیه جان
 اند کور فرستاده است و زاین سکه سپه سالار ساین مولراج را که از مدت باغی بود کوفار
 کرده در لاهور و دزد و پاچولان کردند و اکنون که نزد سکهان توپ باقی نمانده است
 بر دایمی حاکم اجتماع کرده باز قصد جنگ میدارند و میکنند کونید و ما توپ نیست بشیر
 خوهیم جنگی مضمون شهباز را این روزیث لا بوجرب حکم نواب کور و زبزل که برای جمع
 کشن و سیر ساین لشکر سکهان نوشته اند نیست که همه مردم سیر ساین لشکر سکهان سواجی سلطان محمد خان
 باید که رفات سکهان گذاشته بیایند و هر که در کار انگیزی در وقت رجوع خواهد که در جمع سیر ساین
 خواهد شد و کسانیکه سلاح خود را سپرد سیر ساین خواهند کرد ایشان اجارت خلق خانه خود دادند
 عمل سیر ساین انگیزی خواهند یافت و جاکیر داران از جاکیر خود خارج خواهند شد حاجت
 ایشان خواهد کرد و بدین طریق بگردشند این شهباز خود را در افواج گری سینه
 و بیستم فروری دیوان مولراج را بر سبیل ذاک در لاهور آورده و در شهر سیر ساین
 در مکان بی بی چند کور فرود کسانیدند و از پیشتر در آن مکان بندوبست سیر ساین گری لای
 بود و سراز کر نبل لارنس میر لارنس بود و در مولراج رفته و چیزی گفت و شنود کرده
 برای دیدن کلاب سکه سیر سینه که در لاهور مقید است فتنه شیخ امام الدین با خطا بیاد می
 عطا شد و سواجی هفت هزار روپیه جاکیر سابق سیر ساین را جاکیر و کیر یافت و بنا
 بایچ سردار پسر سکه و شیر سکه و کیر سرازان باغی سکهان خج و لاله سیر سینه سیر سینه

که در منزل بیاد در مقام را اول بنده نمود و اطاعت سرکار را قبول کرد و در دوستان
 از پناه در طرف جبر و در خیرت و جبرل کبریت صاحب که در نقاب سرداران سکیمان
 که بختگان رفته بود محتث شان ثمره خوب داد که سرداران مذکور شک مشغول
 حواله سرکار نمودند اگر چه افواه شده بود که راجه کلاب سکه بسبب شش سکه
 بعد از چند روز معلوم شد که این خبر غلط محض است هنوز از وزنه و آب
 سرکار انگریزی بدستور موافقت دارد و سرداران مذکور دست دو نوپ را که داد
 حواله سرکار نمودند و نیز چتر سکه و شیر سکه میجر لارنس و میم ایشاز و لغشت پوی صاحب
 و لغشت هر برت و ستر طاسمین بی بی ایشاز و دیگر ذریشتر را کرده و لشکر انگریزی
 بخاطت تمام رسانید و او دس کنون جنگ با سکیمان تمام شد و جبرل کبریت نقاب دست محمد خان
 که چند روز در آن اطراف توقف کرده بود و نمود اگر افغانان دره خیر که طامع و زرد و ستمند
 بطمع یا قرض بر از سرکار انگریزی او را گرفتار کرده حواله سرکار انگریزی نمایند عجب نیست
 و انصوح که هم سکیمان تمام شد و دلام افواج انگریزی خواهر گشت و صاحبان کوه
 کوشان برای تجویز چا و ونهای افواج انگریزی بجانب سیار دریای جلم زمین ایپالیش
 می کنند و نواب کور ز جبرل بعد نوشتن بهار کبدا و این جنگ بکند مخفی ایام فرمودند که هنوز
 جنگ قائم است فساد بر پاشی تمام بجانب نوقت خواهد شد که هر گاه دوست محمد خان افغانان
 کابل که بری سکیمان آمده بود و از ملک پشاور خارج شوند و یا مغلوب حاصل کردند
 و بعد رسیدن این نوشته فوج انگریزی بجانب ملک پشاور برای خارج کردن افغانان
 روانه شد که بنید دوست محمد خان بروم بهراسی خود و سلطان محمد خان ادر بگرد و خل
 لشکر جبرل کبریت از پشاور کبریت و سیار از بخیر یان اوده هیچ و سالم بر رفت
 سبب حکم نواب کور ز جبرل ایدر بتقریب رجوع کردن سرداران سرکش سکیمان
 بجهاد و نیمی کابل شکلهای تنبیت سر شدند و اکنون منظور با ایسان سرکار انگریزی است

که در قریب بر نواب سرافراز دولت غالب آمدند و حاجت فوج شد ایفاد گوره و بند گورستان
 ملازم سرکار گیتی بود گوره سوار ۴ گوره سپاهی پیاده ۱۰۴۹ گوره گوله انداز ۳۳
 ترک سوار ۱۲۴۹ هندوستان سپاهی ۳۰۳۸ جمع کل ۳۵۰۰۰
 بوقت جنگ بامیه گوره ولایتی از سوار و پیاده ۳۲۰۹ بود و در جنگ برادر
 پیش گوده و بوقت محاصره قلعه بهرت پور دفعه اول بهر اول جنرال از دلاک
 سه رساله در اکون و یک پلشن گوره زیاده از یازده هزار فوج نمود و در ۱۸۳۹
 و ۱۸۴۰ عیسوی بوقت جنگ اول با سیکان به پلشن گوره و سجد پلشن بند و سیکان
 بودند و با فضل در ۱۸۳۹ عیسوی تیر به پلشن گوره و سجد پلشن بند و سیکان برای جنگ
 سیکان دفعه ثانی رفته بود و از الغرض با فضل کل فوج ملازم گیتی و بادشاهی در کل هندوستان
 سی هزار گوره ولایتی خود و دلاک سپاهی هندوستان ملازم هندوستان گیت در هندوستان
 که با چنین افواج قیامت آشوب مشابه کند و بروی غالب آید و سواهی سمارت
 گورستان و صاحبان از لشکر تا کر کل و جنرال سهند که با تدبیر و پادشاهی میبندند
 سیکانند و گویند رعایای بناد و خصوصاً مسلمانان از رفتن عمل سیکان ظالم و افغانان
 بی رحم و بد بخت سرکار اگر بی سوار وطن و خوشدگر دید و زنان شهر دگر از نام سیکان
 خود بوقت داخل شدن افواج اگر نیزی در اجاز فرط سرور و شادمانی بر صفت سیکان
 اگر نیزی که در هند و هندوستان و عمل اگر نیزی از غارتگری و ظلم و بدعت هر دو قوم مذکور
 بنام خود سیم اند و گفتن اوان آواز بلند و اظهار دیگر شمار سلام مارا میروا خواهند
 در حین صاحبان و عامی خیر کردند و چتر سکه و دیگر سرداران را بقصد بردن در خیر دوز
 میزدی جناب در محاصره فوج اگر نیزی عبور کنند و با فضل که در کل جناب عمل اگر نیزی
 که سیکان سهند یک کونسل از طرف نواب گورستان گال در لاهور مقرر خواهد کرد و سردار
 کونسل از حین لاهور بهر راه بهر جهت هزار و دویست و دویست صاحب دیگر سیکان

در باره چهار هزار و پیم معین خواهند شد و افضل یک مجلس کلان از صاحبان انگریز و ملایان
 و یک سکه با دیگر سرداران لاهور که شریک با سرشان نبوده و لا محوره عقد شده و شهاب
 کور که در آن نقش عقیق نوشته میشود در آن مجلس خوانده شد چهار خه مذکور و دیگر
 برادران از شنیده بر آن چشمه که در چهار لک و پیم سال برای چهار خه موصوف
 از محکمات که تری مقرر شده و هم مقام بود و با ش ایشان در بند و شان غلام که در
 قرار خواهد یافت و جاگیر راجه تیج سکه و دیوان دینا ناتھ شیخ امام الدین و حکیم نور الدین
 بحال خواهد ماند و جاگیرهای دیگر سرداران سکه که با سکه کاغذات کرده و حکم نموده بود
 بکل ضبط خواهند شد و جاگیر کوه نور برای نذر مکه معظمه لندن بولایت خواهد رفت
 و مشهور شده است که دیوان مولراج در قصاص تراکین از حلق کشیده مقتول خواهند کرد
 زیرا که او قاتل صاحب مذکور را قتل در انعام این کار داده بود و باقی مراتب که در نظام
 ملک پنجاب قرار یافته اند بر وقت معلوم شدن نوشته خواهند شد و هرگاه جنرال کلرث با
 افواج قاهره انگریزی برای مقابله افغانان کابل در شاه و در حال شد چا و نی انگریزی
 بنگله و مکانات میر لارنس که افغانان نگرش در داده بودند مشغول موسوزان بلغت
 و چهار زرد و دست محمد خان مع برادر خود سلطان محمد خان که سبب گرفتار کرده و او را
 میجر مذکور مضروب و مجرم سرکار انگریزی بود و طرف کابل را بی کردید و همچنین افغانان
 بهر ای او بعد یکدیگر و مقابله با فوج انگریزی از شاه و بر رفتند **خلاصه**

نواب کورنر جنرال لار و دلهوی با در مرقومه لاج ۲۵

از کتب فیروز پور چون بعد فوت چهار خه رنجیت سکه والی لاهور متوفی که
 سرکار انگریزی بود و عهد نامه با سرکار موصوف داشت سپاه خالصه و اکالیات
 سکبان ملازم دربار لاهور بر ملک سرکار انگریزی که از طرف دریای ستلج بود و پورتن

کرد و در مقابلۀ افواج سرکار مذکور گشتبهای متواتر یافته بسیاری از آن مقتول گردید
 و افواج سرکاری بعد از گردانیدن ایشان از جنگ اخیر از طرف تبلیغ عبور نمود و قصد
 لاهور کرد که بهاراجه دلیپ سنگ معسوداران لاهور عند تقصیرات نموده اخلاصت سرکار
 را قبول کرد و کور زجرل فرمان فرمای هندوستان از راه کرم در نزد شمس سرافراز
 خانۀ راجا معاف فرموده دست از ملک لاهور باز داشت و عهدنامه های جدیدی
 سرکار لاهور و سرکار انگریزی نوشته شد چنانچه االیان سرکار انگریزی بران همه قول
 و قرار مندرجۀ عهدنامه تمیل نمودند مگر سکبان معسوداران ایشان عهد شکنی کرده و شرائط
 عهدنامه ها را بجا نیاوردند حتی که سالانۀ غلبندی که در آن مندرج بود ادانکر و نمون
 قرضی که گرفتند هندوستان ایشان را داده بودند و عطا ده سکبان معسوداران
 ایشان اطاعت و فرمان برداری سرکار را که بزمۀ خود اختیار کرده بودند عمل نیاورده
 برای قتال جدال برخاستند و بعضی صاحبان را که برای انتظام امور در لاهور مستقر بودند
 بکشتن قتل نمودند و بعضی را بفریب قید کردند و بعضی سرداران آنجا را که بر عهدنامه دستخط
 کرده بودند شریک خود در فساد ساختند بلکه یکی از ارباب کونسل لاهور در فساد و بغاوت
 رهبری ایشان کرد و تمامی سکبان بدین راه که سلطنت انگریزان را تباہ و برباد
 کنند بغاوت و سرکشی نمودند و کور زجرل فرمان فرمای هندوستان سابق در اشتهار
 خود نوشته بود که سرکار انگریزی را گرفتار و تسخیر نمودن ملک غیر بواسب هرگز نمیکرد
 خاطر نیست چنانچه دلیل صداقت کلام شان دست برداشتن سرکار مذکور از ملک
 پنجاب ظاهر و هوید است ولیکن اکنون برای حفظ ملک و رعایا منور افغان که تدبیری
 اندر کرد تا بدان سرکشان آنجا را که از سرداران خود نیستند مطیع و متقاد خود سازند
 و تا به آن نواب کور زجرل لارڈ و لهوسی ببادارشا میکنند که اکنون حکومت سکبان
 از ملک پنجاب ختم شد و درجی ملک مہاراجه دلیپ سنگه دهل و حائل ملک

هندوستان گردید و سرکار انگریزی مدام نسبت بهما را خیر و موصوف لغت و عظیم
 پیش خواهند آمد و ملل از جاگیر معدودی از سرداران کجانبان که با سرکار جنگیدند
 و از او خواهند بود و شایع بود که سرکار انگریزی با مذیب رعایای ملک پنجاب خود
 سلسله ملل باشند و خود را خد و سکه برگزیند و سرکاری نخواهد داشت و این
 را اجازت نخواهد شد که یکی از مذیب دیگری و یا داری که در مذیب او فرض باشد
 لغرض و قزاحت رساند و سردارانی که با سرکار انگریزی جنگیده اند جاگیر و مال و سباب
 ایشان باطل ضبط خواهد کرد و تمامه قلمه با و قلمه که در ملک پنجابند سوار شوند
 کرده خواهند شد بلکه آن چنان تیزی لعل خواهد آمد که باز مردم ملک پنجاب را قدرت
 در جنگ و فساد با سرکار انگریزی نباشد و گور زنجیل بدوم رعایای پنجاب اطلاع میدهند
 که بلا حجت و تکرار اطاعت سرکار انگریزی را قبول کنند و کسانیکه مطیع و متقا و سرکارند و
 شایسته است که بر ایشان با مهربانی و طایست حکمرانی خواهد شد و احیاناً اگر احدی از سرکار
 این ملک باز نشسته و فساد و یا مقابله با افسر سرکاری خواهد کرد در خصوصت باز توقیف خواهد
 مهربانی این سرکار درباره خود ندارد و بل نیزای سنگین خواهد رسید و این شهادت
 نواب گور زنجیل لار و دلهوزی از دستخط ایام البیث صاحب بهادر سرکار
 گورنر آف انڈیا جاری گردید و تعداد رعایا و آمدنی سالانه حاکم
 هندوستان و غیره و شمار افواج هر یک مستقیم

نام ملک	تعداد رعایا	آمدنی سالانه هر ملک	شمار فوج هر جا
آمدنی ملک هندوستان که از سابق و سرکار انگریزیست	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰
آمدنی ملک پنجاب رعایا و غیره	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰
ملک بریا که از او این کوید	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰

فردوسی
 در هندوستان
 در این کتاب
 در این کتاب

ملک نیال	ملک	ملک	ملک
ملک بسنده	ملک	ملک	ملک
مهاضتستان	ملک	ملک	ملک
ملک ایران	ملک	ملک	ملک
جید آباد دکن	ملک	ملک	ملک
کوایر ملک سینه	ملک	ملک	ملک
نایبور	ملک	ملک	ملک
نیال کل ۱۲۰۵۰۰۰۰	ملک	ملک	ملک
بیشی چارده کروم پنج	ملک	ملک	ملک

در بیان شمه از حال محاراجه رنجیت سنگه والی لاهور سابق در قاتل و قتل
او ملکه های اطراف را گویند رنجیت سنگه مذکور در شمه اعبر ضلع آهستستان
که برکنار و جانب شرقی دریای سنده واقع شده سبب کم زوری اما غنه است
مصرف گشت و سرداران ملک دیگر را که زیر حکم سلطنت کابل بود و بتجویف و تطیع ملج
لاهور ساخت من بعد بر ضلع شرقی و جنوبی دریای تلج پورش کرده بتدریج شامل
ملک پنجاب نمود و در شمه اعبر چالس سنگه بهمن سفارت مقرر گشته برای نویسانید
عبدالنامہ از طرف سرکار انگریزی در لاهور رفت در ابتدای حال رنجیت سنگه بر عهد نامہ
و سخط نمیکرد و آخر دریافت این که سرکار مذکور را بجزر وابط محبت و اتحاد فیما بین دو
غمضی از ملک اوست و در شمه اعبر عبدالنامہ و سخط نمود پس از آن زمان تا آخر عمر خود با
افغانی میان و سرداران خود از طرف سرکار انگریزی او دمام بر جاده تقسیم دوستی و تحا
رشت باین سرکار ماند و سپاه او کل هفتاد و پنج هزار بود و بمجله است و پنجاه فرسخ خود
را بجهت دیگر سپاه را بدستخواه داده آنها را قواعد بطریق سپاه گلش تعلیم میکانید

هم آنگاه نیده بنگله آن بهیت و پنجهزار سواره کوله انداخته بودند و کار توپ می آویختند و چند
 نفر انیس برای تعلیم پناه خود در سر کار خویش ملازم داشت و یکصد و پنجاه توپ
 خوب کار آخوندان و دوازده و پنجاه هزار سوار و پیاده را که اکثر از ایشان کور کین بودند و
 نخواه نقد زمین داده بود و در شصت و شش صوبه لئان و پشاور و در شصت و شش کشمیر را و قصبه
 خود در آورده و در شصت و شش بالارد و ولیم پشنگ که در زمره سابقین هندوستان بالبال شانی
 شوکت ملاقات کرد و در سنه مذکور اتحاد فیما بین این هر دو سرکار بسیار افزه
 بروقت بردن شاه شجاع الملک درانی را برای نشانیدن تخت سلطنت افغانان
 مرد افواج اگر نمی نمود و در شصت و شش غنچه پنجاه و هفت سال شده بسبب کثرت عیال
 قصاکر و بر روی او داغ چپک عین بسیار بودند و با وجود داشتن یک چشم قوت
 فطانت و تابشندی و سلطنت ملک گیری و رعایا پروری و شجاعت خداداد و بزرگواری
 حاصل بود که لا مثال و اقتران خود کوی سبقت ر بوده و در حضایل و صاحبان
 اگر بنوشته اند که او قصد در امور مملکت میکرد و اگر او را همین پیش می آمد بدون انجام
 و انصرام آن بر حسب و نحوه خود دست از آن بر نمی داشت و هر کار را اول بحث
 فهمیده و میزان خرد سنجیده میکرد و از قوت و شجاعت دلی و ذکاوت طبیعی اهل غور
 و کردن گشتن ملک خود را مطیع و متقاد و خود میداشت احدی را یار نبود که در زندگی
 با وی سرکشی میکرد و کوفه در بر نوشت و خواند نبود مگر آنچه آن صاحب تدبیر صائب بود
 که کار و بار سلطنت خود را بی صلاح و شوره دیگری بخوبی می نمود اگر چه رحم و مهر
 در دلش نبود و لیکن ظلم بر رعایای خود هیچ روا ننموده و زور و طاقت خود را در
 امور خطرناک و ناممکن صرف و برباد نمی کرد و اگر در جمعی از وی خطایم واقع میشد
 آن خطا را خنده در امور سلطنت و یا در سباب حکومت او را بمنیافت و دلیل بر دلش
 او همین بس است که اهلایان سرکار انگلیسی همیشه از وی راضی و خوشنود و مانند و نجات

۸۸ نقشه حصه پنجاب که در میان لاهور و پشاور واقع است

